

سيبهره كاني ميرا

سيبهره كاني ميرا

زينب پوروسفي

«رؤمان»

نيوي ڪتيب: «سڀبهره ڪاني ميرا»

پيت چين: سميه پهرويزي

تيراڙ: دوو هزار

ههڙه ڪير: موحه مههه حيجازي

چاپي: يه ڪم

نوسهر: زيندهب يوسفي

سیبهره کانی میرا

تەنانەت ئەو شەوانەش وا با ئەلوورینیت و ئەسوورپتە نیو دارەکاندا،
هەر دەس هەلگیر نیت حەزت لە باران و بەفر نیە
جارانیش هەرکە با ئەی لووراندا، ئەتگوت کەسیکی دیکەدیت و
هیزیکی تایبەت دەرژینیته نیو جەستەتەو، لە پەر دەکەوتە جم و
جۆل و هاوپیەکان کۆ دەکردهو با شەلاقتانی دەکیشا و
تۆشیتانە قسەت دەکرد و نەخشەت دەکیشا و هەموویان وەکوو
جادووگراو، سەیری تۆیان دەکرد لە تۆ کۆ دەبوونەو و گوێیان
بۆت رادەگرت و تۆ هەر قسەت دەکرد و دەستورت دەدا و ئەوانیش
قبوێیان دەکرد شیخ دەیگوت: کاتی کە با ئەلوورینیت، رۆحی
پاکی لە تۆدا زیندوو دەبیتەو، رۆحی خەبات و هیرش بە هۆی تۆو
عەشیرە کەمان داگیر دەکات و هەموومان هەلدەخۆشینیت و
ئێستاش تۆ هەر دەس هەلگیر نیت کاتی کە با هاژەبی دیت
.... با رەشەکان با زەردەکان با سوورەکان تۆشیت
دەبیت شەو و رۆژ لێک ناکەیتەو و لەو ژێرەو دەردیت و
دەرۆیتە سەر سەریان لەو ژێرەو دەریان دینیت و لە تەنیشت
دارە پیرە زەیتوونە کەو کۆیان دەکەیتەو و دەس دەکەیتە

سېبهره کانی میرا

نه خشه کیشان و هه موویان سه یرت ده کهن به چاوه
بی تینه کانیان و به تا پوه ماندوو و تۆز او بییه کانیانه وه گویت بۆ
را ده گرن ته نیا له نیوانیاندا نه مه تۆی که هیشتا زیندووی،
مات نه بوو یته، هیشتا ماوی، خۆت پروات پییه که زیندوویی
هر که با نه خه ویت نه وانیش په خش و بلاو ده بنه وه به جیت
ده هیلین به تا که ده مینیته وه و جه لیل ته نیا که سیکه وا له
کۆبوونه وه کانتاندا به شداری ناکات، کاتی که هه موویان ده پۆن
و تۆبه ته نیا ده مینیته وه، جه لیل خه مت بۆ ده خوات دهنگی
پرمه پرمی گریانه کانی جه لیل له و ژیره وه ده بیسیت و خه م دات
ده گری و تۆش ده گریت و کفر ده که ی و نه فرین ده که ی تۆ و له و
ژیره وه ده له رزیت و به رده وام چنگ ده کوتیته نیو قوره ته ره کان
به لام ناکری نابجی نا ناکری

هه موو شتی له پاش مردنی تۆوه دهستی پی کرد تۆی کورته
بالای، چا و زهنگیانه ی، که پۆبه رز. کاتی له دووره وه ده هاتی چه نده
سامناک بووی، سر وه ده سوورایه نیوان ریشه ی ره شتیته که ته وه و

سیبهره کانی میرا

ریشه کانی سهرته ویلتي دهینایه سه ما ئەت کوت له سهر
ههواوه تیده پهری، پییه کانت نه ده که وتنه سهر زهویه وه هیچ
کاتی نه وشته وا ده تیپچایه نیوان ئەو ده سماله ره شه وه و له تۆی
شاله که تت ددها، له بیتر نه ده کرده وه

کس نهیده زانی نه وشته چییه، به لام لهو رۆژه وه وا له گهل بنه ماله و
تروتایفه که ته وه کوچتان کرده ئەو کۆلانه پان و به رینانه وا دووایی
نیویان نابوو کۆلانی کۆچه ریه کان، نه وشته ت له خو دور نه کرده وه
.... شیخ گوتی: مافی نه وه ت نییه ته نانه ت سهیری بکهی
.... هیچ کاتی تا ئەو جینگاکه هه ستت کرد خه ریکی ده مری
.... ئەو کاتی ده توانی سهیری بکهی گوتت: ئە گهر سهیری
بکه م چی؟ و به قاقا پیکه نیت ته واو جهسته ی شیخ هه ژا و
مۆری لیت برده وه، مووچرک به له شتدا گه را و تۆ ترسای گوتی
ئەو ئیشه ناکه ی چۆنکه رۆحی پشتیوانی عه شیره که مان،
پشتمان لی ده کات و نه وقسانه تا ناخی دل و رۆحت کاری لیت کرد
و هیچ کاتی ده ستت نه برد ئەو گرییه بکه یته وه و بزانی چی تیدایه
....

سېبهره کانی میرا

هه ندى كهس دهيانگوت ده مانچهى كه مهربه هه ندى دهيان
كوت دوعايه، بو پاراستنى خوئى له شاله كهى داي دندى و
هه ندى كيش دهيان گوت گوهه ريكى پر بايه خه و باه گوره هيچ
كاتى له خوئى دورى ناخاته وه ته نانهت دهيان كوت نهو
گوهه ره، نهو جوړه وا شيخ كوتويه، مه نترين دارايى عه شيرهيه و
خه لكان له هه زارى و دهر د و نه خوئى دورده خاته وه و دهيان پاريزى
و به هه زه وه سه يري خوئانيان ده كرد و دهيان كوت بوئه ئاوا ساخ و
سلامه تين و مه رگمان لى به دوره هه لبهت كه سى، راسته وخو
نه م قسانه لى له زارى نهوشه بچكولانه و كه م قسه و پاك و خاوينه
نه بيستبوو به لام بيستبوويان كه به بزوه نه يگوت: روئيكى
پاك و سپى پشتيوانى عه شيره كه مانه و نهو كاته خه لك به غروره وه
سه يري توئيان ده كرد وا برا گچكهى شيخ بووى و هه ر بزديان به
رووتاندا ده برده وه نهوانهش وا له نهو هوشه گوره و پر له
سپيداره هه ره مه زانده وه له سه ر زه وينه كه، چوار مشقى به رانه ر به
شيخ داده نيشتن و كرئوشيان بو دهر د و پاشان هه لدهستان و دهستى
راستيان رووله شيخ دريژ ده كرده وه و ديانگوت «من عه بدى تو م يا

سېبهره کانی میرا

شیخ» سهارهت به ئه و شته وا تو له شاله کهتت ددها هیچ قسه و
باسیکیان له شیخ نه بیستبوو شیخیش گوی بو ئه و قسانه شل
نده کرد و به رانبر به ئه و هموو کرنوشانه له خوئی دهرنده چوو
هر وه کوو خوئی مابوه وه شیخه نازیزه که وا به چهن وشه
هموو کاریکی ریک ده خست. هیچ کاتی له خوئی دهرنده چوو
خه لکی کولانه کانی دراوسی دهیان گوت: روژی ههشت کور و کچی
گهنج بولای شیخ رویشتن و گوتیان: یا شیخ هموومان عهبدی توین
.... هر شتی تو بیلیتی هر ئه وه ده کهین شیخ گچکه وا له
سهر قورسینیک دانیشتبوو و ته شتیکی قوری سووری خاوینی له بهر
دهستدا بوو، هر وا که خهریکی درووس کردنی بوو که قورینه کانی
بوو، پرسیری کرد: بابهتان؟ کهس دهنگی نه کرد با گه ورهتان؟
بی دهنگی بوو مامهتان؟ کهس فزهی نکرد دایهتان؟
هیچیان نه گوت. شیخ دهسته قوراویه کهی هیئایه پیش
کوردهکان هر کامهیان به شی له دهستی ئهویان گرت: ههزت لییه؟
.... هموویان پیکه وه وه لامیان دایه وه: با شیخ سه ره نوئ
بیدهنگ بوو کچهکان له سهر ئه ژنو خویانیان کشایه پیشه وه و

سپبه ره کانی میرا

هه ره کامه یان دهستیان له دهستی عاشقه که یان دانا. شیخ پرسپاری کرد: هه زت لییه؟ کچه کان پیکه وه گوتیان: با.... شیخ بیدهنگ بوو.... دهستی له سهر دهست یان شانی شیخ و دهستی تر له سهر نه ژنوی خو، کچه کان له لای چه په وه و کوره کان له لای راسته وه، نیگا له نیگای یه کتروه، شیخ له نیوان قووتوویکی زهره رنگدا، هه شت پاروونانی هه لگرت و ژهنده نیوان تاویکی سووره وه وا له نیوان کوپه یه کدا بوو و یه که یه که له زاریانی ناوگوتی: له ئیستاره ئیوه بو یه کتر هه لالتن.... بهو ساناییه دهس به دهستیان داو به ریانی کرد. کاتی که ده ریشتن شیخ هه شت بوو که قورینه ی پیشکش کردن، وه ختی که بوو که کان یان وه رگرت.... سه رسوورمان و مات، نه لیی سه یری خو یان یان ده کرد، سه یری بوو که کان یان کرد و ریشتن.... چیرۆکی «بوو که قورینه کانی هه شت بوو و زاوی نامۆ» که به دل و به گیان بوون به عه بدی شیخ، دووایی ریگای ژیانی تو یان گورا.... توش نهت بینی که نهو چ ده کات و هیچت نه ده گوت.... بو؟.... خو تیش نه تده زانی.... هیچ کات هیزی نه وهت نه بوو ته نانهت پرسپاری کیشی لی بکهیت.... شیخ، نه تو

سيپه ره کاني ميرا

خه ريکي چيت؟ سه رومان تيك دهدهي بنه و بنه
چينه مان ده سووتيني نه تده تواني ده له زاييت و قينت
ده کرد به لام زمانت ده پسا دهنگي تو که
ده رنه دهات هه موو کهس بيدهنگ ده بوون و هيدي هيدي
.... شيخه کهي تو، ته و او ياسا کاني گورا ناي بابه گه وره ي
کورته بالاو دايمه بي دهنگ و قوورس و قايم وه کو چياکان نه تو
بهو دلّه خاوين و ميهره باتته وه به راستي چيت له و دنيايه دهويست؟
.... رهنگه کهس له و عه شيره يان له دراوسيه کانتان و نه واني تر
نه يانده زاني نه تو چهنده ميهره باني ته نانهت نه و کاتانهش وا
خوين له چاوانتا شه پولي ددها و پيش چاوي خوتت نه دهدي و شه وانه
له گه لا پياوه کانت به ره و سنوره کان ده پويشتي بو شه رکردن و بو
کوشتن، هه ر ميهره بان بووي کاتي که ماندوو و زامدار
ده گه پرايته وه کولانه پان و بهرينه کاني ناوه ندي حکومته کهت،
کولانه کاني کوزه ريه کان وا به چادره ره شه کان له هه ردوسه ره وه
دايانت پوشاند بوو، تا هيچ مرؤفيکي نامو ته نانهت مافي سهير
کردني ده قهري حکومته کهتي پي نه دري، هه ر ميهره بان بوويت

سيپه ره کاني ميرا

.... کاتي که ده پويشتي کهس فزه ي نه ده کرد و خه لکان خويان گيل
ده کرد ته تگوت هه موويان له پر کهر بوونه چ خه لکانی
کولانه کانی دراوسی و چ خه لکانی کولانه کانی دوورتر، به لام کاتي
که ده گه پايته وه، خه لک خيرا ده پويشتن و گوييان به ده روزه کانيانه وه
ده لکاند و به چيه و سرتيه وه ده بيان گوت: گه پايه وه هاته وه
ديسانه وه هاته وه هه ندي جار خوت گويت له چيه چيه کانيانه وه
بوو، ته نانه ت دنگي هانکه هانکی هه ناسه کانيانت له و ديوي ده رگا
داخراوه کانه وه ده بيست و ته نانه ت بزهييکيشت نه ده برده وه به
چاوه ورد و بريقه دارانه که ته وه، له پيش خوتت ده پروانی و راست له
سه ر کولي ته سپه که ت داده نيشتي و بي دنگ خوت و سواره کانت
ته و هه موو کهل و په له ورد و درش تانه تان ده هينايه وه و له
کولانه کان تي ده پهرين تا ده گه يشتنه گه ره کی خوتان هه ر که
ده گه يشتن دنگي ده هول و زورنا و پيکه نين و خوشي له
خانوه کانتانه وه به رز ده بوونه وه و چهن پياوي گه نج و قايم ته و چادره
ره شانهيان هه لده گرت و له جياتي ته وانه چادره سه وزه کانيان له
هه ردوسه ري کولانه کاند هه لده واسي ته نانه ت له و کاتانه ش،

سيپه ره کاني ميرا

کەس نەیدەوێرا سەیری کۆلانی کانی دەشەری حکومەتی تۆ بکات،
ئیشک چیت دادەنا بۆ کۆلانی کانت، کەس مافی ئەوەشی نەبوو لەو
دەورو بەرانی ش تیبپەرێ چەن جار ئیدارە ی ژاندارمەری و ئیدارە ی
پەنابەرانی خۆیان تی گەیان دەبوو، بەلام هەموو جارێ کاتی کە پیاویکی
دەولەت قورس و قایم دەهات و ئەبوو مێوانی تۆ، پاش چەن
کاتژمێر، شەرمەن و بی دەنگ بە کۆلمە سوورەکانیەو بە هیواشی لە
شا کۆلانی حکومەتە کەت دەهاتە دەرەو و روو لە دراوسێیە کانت دە ی
گوت: کەس مافی ئەوە ی نیە ئازاریان بدات، ئینجا ریگای دەگرته
پیش و دەرۆیشت تا ئەوکاتە کە سەر لە نوێ پیاویکی دیکە ی
دەولەت بەتایێ

هەر دەترانی بۆ ئەوە نەدە شەرت کردوو؟ شەرکردن هەر لە
کوێرە دەستی پێ کرد.؟ ئاگات لە خۆت بوو هەر لە سەرچی شەرت
دەکرد؟ خەبات، شۆرش، براکوژی ئەمانە بوون
دەرۆشە کانی تۆ بە پوالت چەن کۆلانت داگیر کردبوو، لە
پاستی دا، تو بەشیکی مەزن لە زەوینە کانی ئەو شارەت داگیر
کردبوو، تۆو عەشیرە کەت

سېبەرەکانی میرا

دەولت خانووی بۆ دروستکردن، خانووی چیمەنتۆیی لە ناوهندی هەر گەرەکیکدا شا لولەیی ئاوی بۆ دامەزراند بوون هییدی هییدی خەریکی سازکردنی کارەباوون بۆتان دەولت کارەبای دەداییتان مانگی جاری دوکتۆری لەگەڵ ئافەرەتیکی جوان و ریک و پیک دەهاتنە نیو عەشیرەو هەمووتانی معاینە دەکردن دوخیکی باشتان بوو، خراپ نەبوون، قاچاخەکانتان بەرپۆبون، بۆ پارەنەبوون ئیدی چیتان کەمپوو دەردتان چی بوو سەیری خانووە چیمەنتۆییەکانتان دەکرد و دەتان گوت: سەیری کە وەکوو کولینی مریشکە لە کاتی خۆشۆردندا بۆ حەمامەکان نەدەرۆشتن ئاوتان دەهینایە کول و لە خوارەوی ژوورەکانتانەو خۆتان دەشۆرد بۆ هەندێ لە خەلکی عەشیرەکەت و لە خانووەکاندا سەقامیان نەدەگرت، پەشمالەکانت دامەزراندبوو لە بنی کۆلانەکاندا ئەو پەشمالانەت بەریخستبوو لەویدا خەلکی نامۆ هەرھات و چۆیان نەدەکرد ئەوخەلکە و هیچ کاتێ ئەو کۆلانە سەر سوورپهینەرانیان نەدی بوو هەندێ جاریش چەن رۆژی خۆت دەدزیهوه و بۆ نیویەکی لەو پەشمالانە

سیبهره کانی میرا

کۆچت ده کرد، له گهه دا به گه و ره دا ده ریشستی زۆریان
نه یانده زانی له کامه شوینی، جگه له «ماجد» ئەو ده یزانی و
لای که سیش نه یده درکاند دایه گه و ره جوان و ریک و پیکه که ت
ده رفانده نیو ئەو ره شماله و له سه ره ئەو سه سه ره خولایانیه وه
ده تۆلۆپانده وه و ده تلپسته وه و ده تگا تۆقره ت ده گرت له
تامیزی ئەو تافره ته جوانه دا هه زت له ئەو تافره ته جوانه بوو وا
له گهه دوکتۆره که ده هات و خه لکی تاماده ده کرد بو معاینه کردن
.... هه زت لی بوو و نه تده درکاند به لام تۆ چۆن چۆنت
هه زه که ت ده ربهرپاییی باش بوو؟ وه خته بوو شپیت بپی
ماجد ئەو زیره ک بوو پاش دوو سی جار هات و چۆ،
تافره ته که ی ساز کرد بوو بو خوی تاگادارتیان کردوه
ماجد تافره ته که ی به کامه فیله، نیوه شه ویک کشاندبووه نیو یه کئی
له ره شماله کان؟ وه خته بوو دیق بکه ی که فت کرد بوو
گرت گرتبوو وه خته بوو بمری رۆژی دواپی له ماجد
پرسیارت کرد رهنگ بییت و به رووی ماجد دنه ما گوته
.... نا قسه یان بووم ساز کردوووه پروامه که جاری

سېبهره کانی میرا

دووههیش هه مان پیاو هات و ئاگادارتی کرده وه پویشتی
له گهلی رویشتیته ته نیشتی ره شماله که وه دهنگی هه ناسه کانی
ماجد و ناله ناله کانی ئافره ته که ته ده بیست ته و او جه سته ت
ده هه ژا گه پرایته وه نیو پیخه فه سارده که ته
کلاشینکوفه که ته له ئامیز گرت و پاتکشا نه خه وتی، تا به یانی
نه خه وتی هه ر ئا خت هه لده کیشا پاش دوو، سی روژ
سه رگه ردانی وه کوو شیته کان، دایه گه وره ت رفانده نیو
ره شماله که هه ر ئه و ره شماله و ماجد ئافره ته که ی له نیویدا گا
بوو زارت نایه ناو زاری دایه گه وره و چاوه کانت قووچاند و
لچه کانت مژی مه که کانت هه لگلو فاند و هه ر چاوه کانت
نه کرده وه وه کوو ئاگر بووی و ئه وت له ئامیزدا، ده گووشی
.... ئافره ته که ته له ئامیزدا ده گووشی له دونیای خوتدا
.... له میشکی خوتدا بونی عه تره که ی ئافره ته که له که پوتدا
له هات و چودا بوو تو له راستی دا له گه ل ئه و ئافره ته دا جووت
ببووی و توژی ئوقره ت گرت بی ئه وه هیچ کهس بزانی تو
به ماجدت زانی، به لام ئه و به توی نه زانی سه ره پرای ئه و عه شقه

سېبهره کانی میرا

رېبوارانه وا ههندي جار دهرونتیان داگیر دهکرد، دایه گهورهت زور
خوش دهویست زور بالای دایه گهوره له تو بهرتر بوو
.... زوریش له تو جوانتر و کم ته منتر بوو، به لام نه ویش هر تو
دهویست زور پیش نه وه که بیته نه و ولاته، له ولاتی خوتدا، له
دهقه ره ی خوتاندا، له نیوان داره زهیتونه کاندا، دایه گهوره بو یه کم
جار تو بینی و عاشقت ببوو نه و له نیو داره زهیتونه کاندا بو
تو دهروانی دلای دله رزا له عشقی تو دا ته نانهت نه و
کاتانهش که تو وره و قورس له گهل جهلیلدا دده وای و هر قسه ت
دهکرد و هاوارت دهکرد و شهرت بهرئ دهخست، دایه گهوره هر
تو خوش دهویست: ناخر نه و کورته بالایه چیه و نه ونده
حزت لییه کچی نه ها سهیری جهلیل بکه بزانه بال
بهرزو ناوشان پان چهنده دارایی هیه خاوه نی زه وین و
زاره ناغایه نه تو خودا سهری لیست شیواندروه و دل
داوته نه و خو پریه ی فشه کهره دایه گهوره حهزی له فشه
کردنه کانشت بوو کاتی سهیری دایه گهورهت دهکرد دهست
و پی نه و کچه ناسک و جوانه بی هیز دهبوه و زاری وشک

سېبهره کانی میرا

هه لډه گهړا و سهړی داخی ده کرد و فرته فرت بو لای دایه ی دهر ویشته
و تو هه ر سهیری شوینی نهوت ده کرد جهلیل پیکه نینی پیته
دهات به بی دنگی پیته ده کهنی له دلای دا پیته ده کهنی
.... تو هه ژار و نه دار بووی نهو ناغا بوو شیخ بوو
دهستیکی له حکومتدا بوو خاوهنی هیزی سیاسی بوو
به لام توو براهت هه ر ته نیا، هزرتان بوو، شعرتان له بهر کرد بوو و
کتیب خوین بوون جهلیل دهی گوت شیعر و میعر ده پیته
فلسیکه وه نانی پی بکرن؟ به لام توی شریوش له ناکامدا کاری
خوتت کرد کاری خوتان کرد تو و دایه گه وره شه ویکیان
به دزیه وه بی نهو لای کهس بیدر کینن، هه لاتن دایه گه وره ت
رفاند دایه گه وره رده ووی تو کهوت ریشته بو
نه و دیوی سنوره کان ریشته دوره وه کهوتن نه مه ببوو به
یه کهمین کوچتان له ویدا خوتان نوقم کرد نه مان
خانوو پکتان به کری گرت له نیوان هه وشه که تانه وه داریکی
پیری زهیتوون سهوز ببوو هه ر که داره کهت بینی، خانوه کهت
به کری گرت به دلت بوو نهو خانوه وا داری زهیتونی تیدا

سیبهره کانی میرا

سهوز ببوو ئەو خانووہ ببوو بە یە کە مین ناوەندی عەشقی تۆ و
دایە گەورە مندالە کانت ھەر لەوئێ لە دایک ببوون لە ژێر
ئەودارە زەیتوونە دایە گەورە چوار بە چکە ی کرد مندالە کانت
وہ کوو ئەو دارە لەو مائە کۆنە بالاییان کرد جەلیل تەنانەت
کولێنی مریشکە کانی ش گەرا نەبوون نە مابوون نووم
ببوون لە ھیچ کویدا نەبوون ببوون بە دلۆبێک تاو و
رۆچوونە زەوینەوہ کاتی کە لە گەڵ ئەو چوار مندالەو مال
ودارایەوہ، پاش چەن سال دووری گەرا بوونەوہ نیوان
عەشیرە کە تانەوہ، جەلیل ئیدی نە مابوو رۆشیتبوو خەلکی
عەشیرەش وە کوو گەوھەرێکی پەر بایەخ لە ئیوہ کوو ببوونەوہ
برا کەت ببوو بە سەرۆکی عەشیرە شیخ بچکۆلە بە
جلەرەشە کە یەوہ، رینگای لیتان نە گرت لە ئامیزی گرتن شیخ
.... ھەمووتانی لە ئامیز گرت بالای ئەو تەنانەت لە بالای
تۆش کورتتر بوو، بەلام ئامیزی ئەو ھەندە مەزن و بەرین بوو کە بە
یە کجارە ھەمووتانی لە ئامیزی خۆی رینگادا و ئیوہ ئیدی

سېبهره کانی میرا

نه گهرانه وه و له ولاتى خوتاندا مانه وه شيخ دهستورى دا له
نزيكى داره زيتوونه كاندا، ره شماليكى مهزنيان بوتان دامه زرانده
ههركه شيخ رازى بوو، هه موو خه لكه كه رازى بوون نه و كه
ههزى ليتان كرد، خه لكيش بزهيان بهرووتانه وه بارانده ههزيان
له دايه گه وره بوو و له نامپزيان دهگرت، نه و ثافره تانه وا له كاتى
نوقم بوونه كه تاندا به قينه وه وه كوو حيز و قه حبه باسيان لى ده كرد،
له كاتى گهرانه وه كه دايه گه وره يان كرده ببويه شازنى عه شيره و
ژنان له نه و كو ده بوونه وه له بو باس و پرس كردن شيخ ببوو به
شيخى بوو كه قورپينه كانى خوى نه و بوو كه قورپينه واه گه لى
ههزى لييان بوو ببوو به شيخي نه و خه لكه عاشقه واه تهنيا به
به يتيكى چكوله ي شيعر به به كتر خه لالى ده كردن و تو ببوى به
پياوى شهر شيخ تو لى له مس كرد به نه سپايى قامكه كانى
دهستى راستى كشايه سهر سهرى تو دا تو ش جلى شهرت له بهر
كرد شيخ تو لى وه كوو موفه ركيتك، پيروز كرد و پرووى له
خه لكانى عه شيره كرد و گوتى كه تو ئيدى نه مرى تو
هه تاهه تاييت تو ش گه لى مهزن بوويته وه لاي خه لك و له خوت

سیبهره کانی میرا

گۆزای گهورهیی تو ته واو عه شیره و تایفه که تی داگیر کرد
ته نانهت سیبهری گهوره بیه که ت، که وتته سهر ئه و ده فهرانهش وا
له گهل حکومتدا شه پریان ده کرد ناوت ده رکرد و نه تۆش له گهل
حکومه تدا که وتیتته شه پر کردن گهوره بیه که ت مه زنت تر ببوو
هیدی هیدی خه لکان شیخه که بیان له بیر برده وه و ئه ویش رازی بوو
.... ههر ئه مهی ده ویست ده بیان کوت شیخ ده میکه دینی
گۆراوه به لام ئه و قسانه هیچ شتیکی نه ده گۆرا شیخ وه کوو
هه تاو ددره و شایه وه و ئه وه نده ناسک و پر نوور بوو که ده کرا
تیپه رینی خوین له نیوان ده ماره کانیدا ببینی وه کوو مندالیک
بوو ههر ئه و منداله وا هه ندی جار خه وت پییه وه ده ببینی
دهس له دهسته کانی شیخدا له سهر ئاوی زه ریاکاندا فرته فرت تیده
په رین و له ئاسماندا ده سووران ه وه و یاریتان ده کرد و تو وه کوو
سیحراویه کان، له خه وه که تدا، بی ده نگ و مت سهیری ئه و انت ده کرد
و سهیری ئه و په لکه ره نگینه مه زه نانه وا به شوینیاندا ئاسمانیان
ده ئاخنی و رواله تی ئاسمانیان ده گۆرا، ده کرد و ئیره ییت پییان
ده برده وه ئه وان ئاسمانیان به ره نگه جوانه کان دهنه خشانده و

سیبهره کانی میرا

خویانیان بهو رهنگانهوه هه‌لده‌واسی و تۆسه‌یریانت ده‌کرد و له
خۆت بیخود ده‌بووینهوه ئه‌وه‌نده که پاش خه‌وه‌که‌ت
هه‌مووشتیکت نووقمی ره‌نگ و موسیقا و جوانی ده‌بینی و که‌س
باش له قسه‌کانی تۆ نه‌ده‌گه‌یشت هه‌ردووسی مانگ جارێ، ئه‌و
خه‌وته ده‌بینی ته‌نیا جارێکیان خه‌وه‌که‌ت بۆ شیخ گه‌رانده‌وه،
به‌لام ئه‌و ته‌نیا پیکه‌نی هه‌ر وه‌کوو مندالیک پیده‌که‌نی
وه‌کوو مندالیک

چه‌نده هه‌زم له‌و یاریانه‌ بوو و تۆش چه‌نده باش بوویت له‌ کاتی یاری
کردندا هیچ هه‌ستم به‌وه نه‌ده‌کرد تۆ مرۆڤیکی مه‌زنی پیم
وا بوو ته‌تۆش وه‌کوو منیت، مندال و خاوینی بیری دێ ئه‌و
پاره‌وه‌ باریکانه‌ و پیکه‌وه‌ درووستمان کرد؟ بیرته‌؟ قوره
سووره‌کامان له‌ سه‌ر زه‌ویه‌که‌ وه‌کوو شووراییکی کورت درووست
ده‌کرد و هه‌ر درێژه‌مان به‌و شوورا کورتانه‌ ده‌دا و بان ئه‌و
پاره‌وانه‌مان وه‌کوو میچ درووس کردبوو و دامان پۆشانده‌بوو و پاشان
ئه‌و تووله‌ ماره‌مان گرت و ئه‌و بیچووه‌ مشکه‌ و هه‌ردوو‌کمان خسته
نیوان پاره‌وه‌کانه‌وه‌؟

سیبهره کانی میرا

ماره که مان له ته مسهره وه و مشکه که مان له و سهره وه بهردا
پاره وه کان پیچ واپیچ بوون و مشک و مار یه کترین یان نه ته دی
من و تو له و کونه گچکانه وه و له سهر میچه که وه درووستمان کرد
بوو، سهیری ههر دووکیانمان ده کرد ههر که له یه که نزیکه بوونه وه
و یه کترین بیینی، ههر دووکیان ترسان له یه کتر ترسان من
و تو سهیرمان ده کرد له پر تو له ماره که سهیری بهرز کرده وه و
روو له بیچووه مشکه که وه ستا بیچووه مشک قیژاندی و من
له وی هه لاتم ئیدی نهم توانی سهیری ته و بیچووه مشکه و
وه کوو ژن قیژاندی، بکه م و له وی هه لاتم شیخ وه کوو مندالیک
پیده که نی خه لک به تاییه ت کرپنوشی بو ته و منداله دهرد
ته وان له حه قیقه تدا شیخیان ده په رست وه کوو خوداییکی گچکه
سهریان بوی داده نواند شیخ ههر شتیکی بگوتبایا، راست،
راست ده هاته ئاراه وه به لام سیبهری تو ئارام و ئوقره ی
لی برا بوو تو ته ویست له زووترین کاتدا، سیبهره که ت بالو
بکه یته سهر ته واوه تی ته و ده قرانه دا بگره زور دوورتریش
تا ته و شه وه گه یشت

سيپه ره کاني ميرا

دهرپيته کني بووکه قورينه کانه وه بانگيان دهکهي ليت کو
دهبنه وه نهو هه موو بووکه ژن و پياوانه، به رواهته تهستور و
ماته کيانه وه، به چاوه قورينه کانيانه وه سهيرت دهکهن به
قامکي دهستي چهپته وه بو گوړي جهليل نامازه دهکهي
کومه لي بووکه قورينه کان بهره و گوړه که ري دهکهن له گوړي
جهليل کو دهبنه وه و شه لاقه کانيان دهه ژينن و بو هه واوه
هه لئانده فرينن و دهی کوتنه سهر گوړه کهي جهليله وه دهنگي
نالنه نال و هاور و هه رای جهليل بهرز دهبيتته وه جهليل
دهپارپته وه و عه فووي دهبي و داواي به خشينت لي دهکات جهليل
.... دهگري و ده ناليت، به لام بووکه قورينه کان تي ناگهن
حالي نابن قبول ناکهن جهليل هاوار دهکات توله
بهسه بهسيه تي توله تو به خودايي توله بهسه
به سه به با ده سوورپيته نهو دهقهره و ناله کاني
جهليل له گهل خو دهبات و دهپرژينپيته نيوان نهو دهنگانه وه نهو
دهنگانه وا بهرده وام و هه مووکاتي خهريکي چهپه چهپ کردنن
دهنگي نهو دوو کچه دهنگه کان، ناله کاني جهليل دهبيسن و

سيپه ره کاني ميرا

دليان پر ده بيټ و له گهل ټه و ناله نالانه و «با» له گهل خوځي
هيټاويانيه، ده گرين و ټو ټو له حنه تي هر ټوله
ده کيشي ټوله ټه و مرؤفانه و له ژير شه لاقه کي جهليل
گيانيان ده رچوو ټوانه و له سه رزه وي و زاره کاني جهليل
پيشيان ده کرد و جهليل به شه لاقه کي گيان رهي و که وه ده کردن
.... ټه و کولبه رانه و به کوله زامدار و شکاوه که يانه وه قاچاخه کاني
جهليليان ده گواسته وه و ټه گهر شتي له و ناوه بفه وتايي جهليل به
گولله يه که قهره بو وي ده کرده وه به لام نا ټو ټوله
خوتي لي ده که يته وه ټو ټو هيشتا هر درؤزني و
ټه مه منم و ا ته نيا پيټي ده زانم ټو ټو شپړپوش و
له حنه تي و ا سيپه ره که ت که و ته وه سهر سهر ټه هم خه لکه ساکارانه
.... ټو ټوله خوتي لي ده که يته وه

جهليل رؤيشت ون بوو به لي ټه و رؤيشت تا ټو بگه رپيته وه
.... له واقيعدا شه رپه کان هر له کاتي گه رانه که نه وه ده ستي پي کرد
.... خوتانيس باش تي گه يشتن ته نانه ت ټه گهر جاري کي تر
هر دوو کتان، ټيوه ي ژن و ميړد، مال و منداله کانتان هه لگرديټ

سیبهره کانی میرا

و برۆیشتا یین، رهنگه ئیستا ئەم شهرا نه تائیره دریشهی پی نه درایی
و ئەم هه موو خه لکه نه ده کوژران و ئەم هه موو گرفته نه ده هاته
تاراوه به قه در ته واو چاخه کان و ساله کان و بیره کان و هرزه کان
و خوینه کان و هه موو شتی و هه موو شتی، چونکه تو نه پرۆیشتی،
بارۆدۆخه که گۆردرا، ته نیا به بۆنه ی مه نسووره وه مه نسووره
گچه که ی تو حه زی له بوو که قورینه کانی مامه شخه که ی هاتبوو
.... مه نسووره کچه که ی ئیوه، گوتی بوو که قورینه کانی مامه شیخ
له گه ل ته ودا ده دویین، هه ر که به ته نیا نه مینیتته وه قسه ی بۆ
ده که ن و به فیکه فیکه کانی نه و سه ما ده که ن کوره گچه که ت
گه لی حه زی له بوو که کان بوو مامه شیخ به و هه موو
میهره بانیه وه، ته نانه ت قبوولی نه کرد دانه ی له و بوو کانه بداته
برازاکه ی رهنگه شیخ له نه نه سه ت هیچ بوو کینکی به
مه نسووره که ی تۆنه دا، تا به لکوو ئیوه بمیننه وه رهنگه خۆی له
نه نه سه ت نه یینی بوو که قورینه کانی بۆ مه نسوره که تان خسته ده ره وه
تا به لکوو ئیوه بمیننه وه له ئاکام داش هه ر وای لی هات وا
مه نسوور و مامه شیخ ته یانه ویست، ئیوه مانه وه و ئەم ماندنه

سیبهره کانی میرا

بیووه هۆی ئەو هه‌موو شه‌رو مردن و کوشتارانە له نیوان ئیوه و دار
و ده‌سته‌که‌تانه‌وه و جه‌لیل و دار و ده‌سته‌که‌یه‌وه کئی بی‌ری
ده‌کرده‌وه ته‌نیا له سه‌ر چه‌ن قله‌ بووکه‌ قورینه‌ ئەم هه‌موو کاره
ساتانه‌ بیته‌ ئاراهه‌ بریا ده‌رۆیشتن هه‌ر له به‌که‌مین رۆژانی
گه‌رانه‌که‌تانه‌وه، ملتان ورد ئە‌کرد و ئە‌رۆیشتنه‌وه تا ئە‌م دۆخه
سامناکه‌تان بۆ ئە‌م خه‌لکه‌ هه‌ژاره‌ نه‌ده‌ ره‌خساند ئیوه مردن
.... هه‌ر دووکتان مردن، به‌لام شه‌ره‌کان خرابتر و تالتر و سامناکتر
دریژه‌ی پی‌ درا چ چاره‌نووسیکی ناحه‌ز و پیس به‌ئێ پیس
.... گه‌لی پیس، به‌لام پیستر له‌وانه، جه‌سته‌ی تۆیه‌وا له نیوان
گۆره‌که‌ته‌وه دایمه‌ له هه‌ژان دایه‌ و ده‌له‌رزی و به‌رده‌وام ئە‌ئیی
له ناخی سه‌هۆلیکه‌وه قه‌تیس بووینه‌ له بی‌رت نییه‌ که‌ی و چ
کاتی جه‌سته‌ت هه‌ستی به‌گه‌رما کردییت یان لانی که‌م تۆزی
ئاره‌قت ده‌رداییت به‌رده‌وام و دایمه‌ ده‌له‌رزیت و کفر ده‌که‌ی
نه‌فرین ده‌که‌ی تۆ به‌ له‌حنه‌ت بی‌ت یا خودا به‌ له‌حنه‌ت
بی‌ت

سيپه ره کانی میرا

بریا ته و نده میهره بان نه بو اتایت و هر به و نه داز هیشه سامناک
.... به و گوئی کولکن و مه زاننه ته وه، چه نده پیاو بووی پیاو
بابه گه وره به راستی له و دنیا یه چیت ده ویست
پرسیاریکی تریش به راستی تو کی بویت تو تو
بابه گه وره کی بویت به راستی من؟ ته و کی
کی کی یه که مین جار بانگتی کرد بابه گه وره نازانم له
واقیعدا که س نه ییده زانی تو بابه گه وره کی بویت ره نگه
دوویایی پاش چه ندین سال کاتی منداله کانت گه وره بوون و
مندال دار بوون، ته و کاته تو له راستی دا ده بویت به بابه گه وره
به لام ته نیا و ته نیا بابه گه وره کوره زا و کچه زا کانی خوت و به س،
ئیدی نه بابه گه وره ته و هموو خه لکه که ئیستا بوونه ته دوژمینی
یه کتر و هر له یه کتر ده کوژن و ته نانهت خوداش ناتوانی له یه ک
جودایان بکاته وه به له عنهت بن ته و هموو بابه گه ورانه وا
وه کوو تو رک کهر و پوچه لن به لام تو نا تو میهره بان
بوویت دلت پاک بو وه کوو شیر بی گهرد بوویت سپی
بوویت ره نگه، نه گهر ئاوا میهره بان نه بوایهت، هر خوم

سیبهره کانی میرا

خۆم بهو دهستانهم، سه دان جار له گۆر دهرتم بهینا با و فریتم بدایه
بهردهم سه گه کان

دایه گه وره دهی گوت دهی گوت بابه گه وره تان گه لی پاکزه
گه لی به له حنه ت بی ت دایه گه وره هه ردو و کتان پاک بوون و
بی گوناح هه ر وه کوو شیر شیر ی گوانی شیریک هه ر
ئه وشیره وا تۆ کوشتت هه ر که تیره که ت ته قاند دهنگی
قاقای ماجد ئه و دۆله ی ئاخنی ئه و شیره تۆ کوشتبووت و ئه و
پێ ده که نی و له خۆ ده رچوو بوو به حه زه وه سه یری تۆی ده کرد
.... به لام کئی له دلئی ماجد ئاگادار بوو جگه له من شیخ لیو
به بزه سه ری بۆ لای تۆ سوورپاندو گوتی: له زووترین کاتدا شیریکی
راسته قینه ده کوژی و تۆ حه په سای و به رز گوتت: مه گه ر ئه مه شیر
نه بوو؟ شیخ سه ر له نوئی بزهی برده وه و چنگی کوتایه نیوان
ئه و قورانه وا خه ریک بوون وشک ببنه وه و پرمستیکی هه لگرت و
ده ستی کرد به درووس کردنی بووکیک با سوورپایه نیوان
ریشه کانی ره شتی هه که یه وه و ریشه که کان، روومه تی تۆیان وا له پشت
سه ری دا وه ستا بووی، له مس کرد و شیخ شیریکی قورینه یی درووس

سیبهره کانی میرا

کرده بوو به لام تو نه تدی چونکه به قینه وه له وی رژیشتی
.... له دلندا نارەزوت کرد بریا له جیاتی ئه و شیره
به لام شیخ راستی ده گوت تو ئه و شیره راسته قینه ت، کوشت،
له و شه وه دا راست پاش ههوت شه و، له گه ل جه لیلدا پرو به پرو
بوون له و گو قه نده جه لیل بو ناشتی هاتبو و اته
هینابوویان ماجد هینا بووی به دزیه وه فیلی له تو
کرد ده یزانی ماجد هه رکه جه لیل بیینی ده یکوژی فیلی
له جه لیلیش کرد دلی جه لیلی نه رم کرد و هینای و تو جه لیل
کوشت دهستی بو تو قه کردن هینایه پیشه وه جه لیل به
دهستت داته ژیر دهستی وه و ده مانچه کهت ده هینا نه تهیشت
ته نانهت لیوه کانی بو وتنی وشه ییکیش بکریته وه گولله کهت
راست ته قانده نیو دلیه وه کونیکی مه زنت له دلیدا درووست
کرد گو قه نده کهت کرده پرسه تو کردت تو
ئیستاش ئه بی قه ره بووت لی بکریته وه جه لیل ته نانهت له گو ریشدا
ئاسوودهت ناهیللی به رده وام ئازارت ده دا قسه ده کات و
قسه ده کات و خاپوورت ده کا تو له قسه کانی جه لیل قینت دی

سېبەرەکانی میرا

....قسه‌کانی جه‌لیل جوریکه هەر جوریکه بۆنی دئ
بۆنی ناشتی لی دئ بۆنی ناشتی، ئەم بۆنه حالی تو
ده‌گورئ ئەم بۆنه تازارت دەدا دلته هەلدەشیوینی
حه‌زت لەو بۆنه نایی ئەو بۆنه دەبیتە هۆی ئەوهی که تو
به‌رده‌وام له‌ گۆره‌که‌تدا بله‌رزیت و بچۆقیت به‌ له‌حه‌ت بیت یا
خودایی ته‌نانه‌ت ئیستاش که مردووی هەر دەس هەلگيریت
ئەم قینه‌ شه‌و رۆژ لیک ناکاته‌وه به‌رده‌وام له‌ گۆره‌که‌ت دیتە
ده‌ری و وه‌کوو توژی وه‌کوو ته‌میک له‌ میشک و دلی
مرۆقه‌کانی عه‌شیره‌که‌ت و تاییه‌که‌تدا رۆده‌چیت ته‌نانه‌ت
ئەوانه‌ش وا تو ناسن و ته‌نیا ناوی توین بیستوو له‌ دلی
ئەوانیشدا رۆ ده‌چیت ئەم توژه شوومه و حالیان ده‌گورئ به
له‌حه‌ت بیت جه‌لیلش ئەویش ئیستا که مردوو ئیدی هەر
دەس هەلگير نیه هەر قسه هەر باس هەر دووپات
کردنه‌وهی قسه‌کۆنه‌کان ئەگەر ئەویش بخنکی بیدەنگ بیی
.... ره‌نگه‌ توژ تارام بگری و ئەمنیش منی له‌حه‌تیش ئەو

سیبهره کانی میرا

بووکه قورینه سامناکانه نه نیرمه سهرسهری ماجد و سهرسهری ئه و
خه لکه هه ژارانه و ئه و

تیستا که جه میل بوو ته سیبهری بابهی، واته جه لیل سیبهر
.... سیبهره کان تۆ و پیاوه کانتی شیّت کردبوو هار کردبوو
.... به له حنهت بین ئیوه ئیوه و سیبهره کان سیبهره کان
له هه مو شوینیکدا وه دووتان ده که وتن رۆحی جه لیل له رۆحتدا
هیلانیهی کردبوو، نه ره نه ره کانی، کاتی گولله کهت ته پانده نیۆ
دلپه وه، بهرده وام له میشکتدا دووپات ده بووه وه و رۆحی ئه و له
خوینتدا، بهرده وام له رۆشیتندا بوو له ده ماره کانتدا تیده پهری
.... پاش مردنی جه لیل دایمه شاده ماره کانت ده خوران
ده یانتخوراند تا ئه وئ که پیستت ده رووشاو زامدار ده بوو
ده تگوت: ماجد، ئه وه چیمه چ ده ردیکم گرتووه ماجد
ده یگوت: نیو ده ماره کانی مرۆف که ده خورین واته سلامتی
.... واته گه لی هه ست به ژیان کردن شیخ له ژیر لچه وه
ده یگوت: شتی له خوینی تۆدا له تیپه ریندایه له خوینتدا هات
و چۆ ده کات ده بی دۆعات بو بنووسم و تۆ حهزت له قسه کانی ئه و

سيپه ره كانى ميرا

نه بوو قيننت دههات و بيري ئه و شيپره ده كه وتى وا كوشتت
بريا

ئاغاي مهنگو خاين بوو به لام ناگاي له نه خشه كانى ماجد
نه بوو وايد زانى له راستى دا ماجد ديهه وي هه ردروكيان له گهل
يه كتردا ناشت بداته وه گوڤه نديكي خوښ بوو خه لكي
زوريان دهنگ كرد بوو گوراني بيژيكي جوانيان له كرماشانه وه
هيئابوو سه رههنگ سفيدى و براكي ئاغا مهستى مهست بوون
.... له سهر ميژه كهيان ده كوتا و پيكه وه دياغويند: بلور ئه بي
سه ما بكات بلور ئه بي سه ما بكات بلور تازه له خويندى
گورانيه كهى ببوو وه و هاتبووه نيوان ميوانه كانه وه بلور به
پرچه ئالتونى و مه مكه خره كانيه وه سه رنجى هه موو كهسى بو لاخو
پراکشابوو ماجد به ره و بلور روښت و له گيرفانى باخه لى
پينووسيك و دهفته ريكي گچكهى ده رهينا و تو سه يري ماجدت
ده كرد وا له نه نقهست روو له تو راوه ستابوو و نيگاي داخى بريپوه
سه رمه مكه سپى و خره كانى بلوره وه چاوه كانى ماجد سوور
بوون چاوه كانى تو ده رپه رى بوون و نه تده زانى بو هه ناتوانى

سیبهره کانی میرا

جهليل وا تازه گه‌یشتبوو، کشا له پشت سه‌ری پیاوه‌که‌وه
تارمایی جه‌لیلت بینی وا له نیوان تاریکیه‌که‌وه راوه‌ستابوو تو
وه‌کوو سیبهر، به هیواشی، به‌ره‌وه نه‌و رژیشتی و دهستی جه‌لیلت
گرت بزهییک له سه‌ر لیوه‌کانی جه‌لیله‌وه بوو بزّه و شه‌رم
دهم و چاوی جه‌لیلیان ته‌نی بوو جه‌لیل قسه‌کانی تو‌ی پروا
کردبوو درۆکانی تو‌ی قبول کرد بوو هاتبوو جه‌لیل
لیوه‌کانی ته‌ر و به‌بزّه‌وه بوون ناماده‌ی ناشتی بوو جه‌لیل
که‌سی رژیشت و له گوئی ناغادا سرته‌ی کرد چاوه‌کانی ناغا
دره‌وشانه‌و و رواله‌تی کرایه‌وه جه‌لیل له‌ژییر لچه‌وه قسه‌ییکی
کرد و پیکه‌نیکی نه‌رمی کرد سه‌ره‌نگ سفیدی که‌ل و
په‌له‌کانی سه‌رمیژه‌که‌ی فری دایه سووچیکه‌وه و دهستی برد و بلوری
خسته سه‌ر میزه‌که‌وه بلور پیکه‌نی و مه‌مه‌که‌ خره‌کانی
له‌رانده‌وه بلور ملی سوورانده و پرچه‌کانی په‌ریشان کرد و
سوورانیکی نه‌رمی به‌که‌مه‌ری دا دمه‌ک ژهنه کرماشانیه‌که‌ له
دمه‌کی کوتا و هه‌مووان چه‌پله‌یان لی‌دا و بلور به‌ نازه‌وه دهستی
کرده سه‌ماییکی شه‌هوانی پیاوان له میز کو‌ ببوونه‌وه تو

سپبه ره کانی میرا

جه ليلت برد و چاوه کانی دايه گه وره به دووی که سيکدا ده گه را
ئاغا له پر هه ستايه سه رخۆ و بابه گه وره هه روا وه کوو خۆی
دانشتتوو و قسه ی لی برا و سه یری ئاغای کرد و تو دهستی
جه ليلت کشا و جه ليل به دهنگی کی زمه وه شتیکی گوت، به لام تو
نه تبیست ئاغای مه نگۆ بیدهنگ هات و دهستی جه لیلی گرت
و بردی تو خۆتت کشایه نیوان تاریکیه که وه و ئاگر له نیگات
ده باریه سه ر ئه واندا برا مه سته که ی ئاغای چنگی خسته سه ر
یه خه ی کراسه که ی بلۆره وه و دایدیری سه ر ناوکی جه لیل دهستی
بو ته وقه کردن هینایه پیشه وه دهنگی قیژه به نازه که ی بلۆر و
دهنگی ته قانندی گولله که، له گه له یه کتردا ئاویتته بوون و جه لیل له
خویدا مووچایه وه و دوو دهستی خسته سه ر دلّی بلۆر دهستی
خسته سه ر زگی و سه رهنگ سفیدی له و قه ره بالغیه دا، باوه شی
کرده سمته قه له وه که ی بلۆر و له میزه که کشایه سه ر زهویه که وه
هه مووان قیژاندیان و خوین پرزایه سه ر جل و به رگه که ی بابه گه وره و
په سه که که ی سه رشانت که وته سه ردلّی جه لیل و خوینی تی پژا و تو
قیژاندت و خۆتت کشایه دواوه وه مه حشه ری به ریا بوو

سپېره کانی میرا

پشتت لکایه سینگی که سیکه وه به ترسه وه سوو پرایته وه و
تو ریځ لکا بوو یته سینگی ماجده وه هه موو شوینی هه لشیوا
بوو و ماجد مت و بی جوولنه سهیری تووی ده کرد وا ته نانه ت هیزی
ته و تیش نه بوو خوئی لی بکه یته وه

ئاوی خوښ له قورگتانه وه نه ده چوه خواره وه، هه ر دووکتان
ده ترسان کچه کان و کورکانیشتان دار و دهسته که تیش
.... خه لکی عه شیره که تانیش هه مووتان ده ترسان و

چه نده خراب بوو یته نه وساته وا جه لیل کوشه ت نه و ده ستانه
هی تو نه بوون له و کاته وا دمانچه که ت ده رهیئا نه و ههسته
سه رله نوئی وروژمی هی نایه سه رمیشک و خوین و دلته
ته و دهسته وا ده مانچه که ی کیشا هی تو نه بوو له و کاته دا نه و
دهسته له خزمه تی ههسته سه گبایه که دا بوو له کوپوه هاتبوو
نه و ههسته؟ سه دان ساله رنگه هه زاران ساله نه بوو که له تو دا ده ژیا
.... چه نده لاواز بووی سه باره ت به و ههسته چه نده بی
دهسه لات بوو یته به رانه ر به و ههسته وه ختی نه وهسته به
خه بهر ده بوو، ئیدی ویستی لیته ده بری، ویستی له و دهسته بری و

سېبهره کانی میرا

دهمانچه ی پی کیشا و گولله ی پی ته قاند و جه لیلی پی کوشت و تو
ته ته ویست چاوه کانت دهریهرینیتته سهر دهسته که وه و به ترسه وه، به
وه حشه ته وه سهیری نه وه دهسته سه گبابه بکه ی و سهیری نه وه دهسته
بی ویسته گه واده بکه ی وا چوون چونی له ئیختیاری تو دا نه بوو
ته ته ویست سهیری زگی جه لیل نه که ی تا باش نیشتانه نه گری
با گولله که به هله دا بچی، با له زگی ناغا بدری وا له پشت سهری
جه لیل وه راوه ستا بوو و رووالته تی به پاشکوی کرابووه وه به لام بی
دهسه لات بوویت، چاوه کانت وه کوو شووشه بریه ناوچاوانی جه لیل وه
و وات پیشاندا که ئیختیاری دهسته که له دهستی خو تداپیه و
گولله که تته قاند، ته قانه تته گولله یه و

ئاخر کی ئیجازه ی بابه گه وره بوونی خه لکی به تو دا بوو؟ هه موو
کهس له هه موو شوینی هه مووشتی و له هه مووکاتی ته نیا
یه که بابه گه وره یان بوو و شه وهش تو بووی تو راستیه که ی
بلی ته تو چیت له و دونیا یه ده ویست؟ ئاخر بو شه ونده تر زل
بوویت، بو؟ بریا ههر له رۆژانی یه که مدا به گولله ییک ره حه تتم
بکرا دایت یان پاش مردنه که ت شه ویکیان، له پیش چاوی

سيبهره كاني ميرا

هه موو كهس له گۆره كهت ده رتم بهينا باي و ته واو ئيسقانه كاتم
بسووتانا يئ تا ئيدي نه بووايي به له حنهت بم وانهم كرد ئه و كاره
.... به له حنهت بم يا خودايي وا ته واوم نه كرد ئه و چيرۆكه سامناكه
.... به له حنهت بم

شهوانه له كاتي خهوتندا، به ته نيا بووي دايه گه ورهت وا
ئه وه نده عاشقي بووي، ريگا نه ئه دا له ئاميزي خوتدا تو ئيدي
شوين و جيگه يه كت له باخه لي خوتدا بو ئه و نه بوو له دلتدا
ده ترساي لاي كهس نه تده دركاند ده ترساي له گه ل له ش و
جوانيه كه ي ته ودا خهريك ببوي دهم بنيتته ناو ده مي و ئه و
چاوانهت بقووچيني و سيبهره كاني ده ورو به رت له ياد بكه ي
مهستي شه ههوتي ته و ببوي و ته نيا بو كاتر مي ريك يان بو چاره كه
سه عاتي كيش هه مووان له ياد بكه ي و له پر كه سي بپه رپته نيو
ره شماله كه ته وه و ئه و چه تو يه تا ده سه كه ي بته پينيتته نيو دلته وه و
يان لوله ي ده مانچه كه ي بنيتته نيو زارته وه و ته نيا به گولله يه ك
ره حهتت بكات دايه گه ورهت ريگا نه ئه دا له ئاميزي خوتدا
له باتي ته و، كلاشينكو فه كهت له باخه ل دنا و ده ستت دنا يه بان

سیبهره کانی میرا

فیشکدانه که یه وه و تا به یانی ناخت هه لده کیشا و خهونت به عه شق
و حاله کانت ده دی ئه و کاتانه وا له ژیر داره پیره زهیتونه که
باشترین کاته کانی ژیانی خۆت له گه ل دایه گه وره دا راسپارد بوو
به رده وام ده ستت ده کیشا به سه ر کلاش یینکۆفه که ته وه و له
خه وه که تدا وا هه ستت ده کرد، ده س ده کیشیته سه ر که فه ل و پان و
ستمی ئه و و ناخت هه لده کیشا و له و کاتانه ش ئافره ته جوانه که
برپار بوو له گه ل دوکتوره که بیته عه شیره وه خیرا که ل و په له که ت
کو ده کرده وه و ره شمالت به ر ئه دا و به ره و خانوو چیمه نتوییه که ت
ئه چوویت و خۆت له به ر چاوانی ئه و ئافره ته وه کوو مرۆقی پیشان
ده دا وا فییری شارستانیته بووه و پاش نیشه که یان و معاینه
کردنه که یان ده نگت ده کرده خانوه که و چا و خوارده مه نیت بویان
داده نا واته ده ستورت ده دا بویان بینن و شه و کاتی کلاشه که ت له
ئامیژ ده گرت و ده خه وتی، خه وت به ئه و ئافره ته ده بیینی و ده ستت
ده کیشایه ناو شانیه وه و ماچی ژیر ملی ئه وت ده کرد به
له حنه ت بیت چه نده ماندووم له ده ستت

سېبهره کانی میرا

ته گهر به راستی ته و ننده میهره بان نه بویه ت، زور پیش له ئیستا
ته تمکوشته به لّام ره حمین بوویت عادل بوویت ده ست
ده کیشایه سهر سهری مندالنه باوک مردوه کانه وه و بابه کانیانت له
شهره کانتدا به کوشتن ددا و بۆ ته و مندالانه ده بوویت به بابه گهره
.... فیریانت ده کرد چۆن ههر له سهرده می مندالیه وه له بهرت
بکه ن وه کوو شیعر وه کوو سرود وه کوو چیرۆکی،
وه کوو نهینیه ک مندالنه کان تویمان له بهر ده کرد ههر له
کاتی مندالیه وه به رده وام تویمان دووپات ده کرده وه، له سهره تا وه به
ته سپایی و له ژیر لچه وه و به لّام له دووایی دا به کۆمه ل و به دهنگی
به رز دووپاتتیا ن ده کرده وه باش ده ترانی ته و مندالانه هه تا
هه تاییت ده کهن ته و مندالنه خاوتین و پاکانه نه یاننده زانی
چی چاوه پروانی ته وانه توش نه تده زانی ته نانه ت ته گهر
بۆساتیتکیش بتزانیبایی چی له ئاکامدایه، ههر خۆت به گولله بیته
می شکی خۆتت ده پزانده ده ری یا لانی که م ههر له به که مین
کاتدا، پاش زانینه که ت ده ستی دایه گهره ده گرت و
ده تکیشایه نیو ره شماله که ته وه و له نامیزیدا نووقم ده بووی

سیبهره کانی میرا

به لکوو یه کئی بهاتبایی و له دهرفته تیکدا ههر دووکتانی گولله باران
بکردایی

چهنده مرۆقه کان زوو رهنگ ده گۆرن، به لّام ماجد ههر له رۆژانی
یه که میشدا یه ک رهنگی هه بوو واته رهش دلّی ماجد رهش
بوو رهش وه کوو عهباکهی دایه گه وره چاره کانی ماجد
کاتی که دایه گه وره یان ددهی، ته یانه ویست عهباکهی بدریتن و
بیخۆن ههر به یه کجاری بیخۆن به له حنهت بیست
دایه گه وره سه ره پای ئه وهی که نزیکه ی چل سالی ده بوو، به لّام
هیشتا گه لی جوان بوو و زۆر کهس هه زیان لی بوو هیشتا زۆر
کهس شه وان هه و نیان پییه وه ددهی دلّی ماجد ئه وهی ده ویست
.... به رده وام نه خشه ی ده کشا و له بیری ئه ودا بوو به لّام
نه خشه کانی ماجد بی سوود بوون تیره ره ژه هراویه کانی ئه و وا
بو لای تو به رده بوونه وه، بو لای خو ی هه لده گه رانه وه کهس ئه و
تیره ژه هراویانه ی نه ئه دی مه گه ر خو ی نه بی دهیدی چون تیره کان
ده گه رانه وه و زگ و دلّ و سه ریان کون ده کرد کهس ههستی پی
نه ده کرد، مه گه ر خو ی نه بی ههستی به ژانه کانی ده کرد

سپبه ره کانی میرا

به لام هه دس هه لگير نه بوو و هه ره ژهنگی هه لده هاورد له
ئاكاميشدا ئيش و ژانی دلی و جهسته که ی کاری خویانیان کرد
ژانه دل، نوسکی ماجدیان رهش کرده وه
بابه گه وره سه ری ماجدی له ئامیزگرت و ته ویلی ماچ کرد و
چاوه کانی ماچ کرد: تو باشترین هاوری من بووی برای پشتیوانم
بووی نه گه ر تو بمری منیش ده مرم
دلۆپی خوین له گوشه ی چاوی چه پی ماجده وه له جیاتی فرمیسک
رژایه سه ر کولمی و له گه ل دلۆپه ئاره قه کانی دا، ئاویتته بوو
سه ری وه رگیترا ماجد تا نیگای له نیگای بابه گه وره نه که ویت
.... سهیری چاوه کانی تو ی کرد به تامه زروییسه وه سهیری تو ی
کرد ئیستاش که خه ریک بوو بمری هه ر دس هه لگير نه بوو
وتت: شتیکت ده وی ماجد گیان؟ ماجد چاوه کانی نوقاندو
دلۆپی خوین له گوشه ی چاوی راستیه وه، تکایه سه ر کولمی و رژایه
نیو ریشه کانی بابه گه وره سهیری تو ی کرد و مۆری برده وه واته
بی دهنگ بی دهنگ ببه شتیکت نه گوت و له ره شماله که
هاتیتته ده ری سهیری ده ست و نینۆکه کانی خوتت کرد

سيپه ره كانى ميرا

که مړه ننگ بېوونه وه خهريک بوون بى زهنگ بېنه وه بۆ لای
«سهر فراز» رۆيشتى و وتت: هيشتا «شوان» نه هاتوه ته وه
خه نهم نه ماوه هه ته تووژيکم بدهيتى؟ کاتى شوان هاته وه
ته تده مه وه زارى سهر فراز داچه قاو چاوه كانى خرت بوونه وه
-: خه نه ت بۆ چييه کچى؟ -: خه نه چى لى ده کهن، بۆ ده ست و
پييم ده وى، سه يري نينو که کام بکه وا چه نده بى رهنگ بوونه ته وه،
ته و هه زى لى نييه، به نازه وه ته مه ت گوت -: نايينى ماجد
خه ريکه ده مرى ئينجا توو ته وه وى خه نه بگري کچى، هيات
ده چى کچى سه يري سهر فراز ت کرد و شتيکت نه گوت و
رۆيشتى ره حه ت بوو ته وه ئوقره ت گرت دل ت
فيئکايى پييه وه هات وا بېرت کرده وه که له راستيدا رهنگى
خه نه کهى ده ست و نينو که کانت توو بوو ته وه توو خى توو
.... تازه ي تازه

به له حه ت بيت دايه گه وره توو بوويت توو توو دارى رق
و قينت له دللى ماجدا چاند له و داره وا له دللى جهليل و
بابه گه وره شدا، چانده بووت بابه گه وره جهليلى کوشت، به لام

سیبهره‌کانی میرا

ماجد ذاتی ئەوەی نەبوو پڕۆلەتی راستەقینەى خۆى دەرنجات
نەبۆستە دەرەو نەپینە رەشەکەى دارەکەى نۆ دۆلى ماجدیش،
تۆ سەوزت کردبوو تۆ چاندت دارەکە ریشەى کرد و ھەر
بالۆى کرد و لق و پۆپى دەرھینا و گەورە بوو ھەندى جار بىرت
دەکردووە کە رەنگە لەم رۆژانە لقەکانى دارەکەى دۆلى ماجد لە
کونەکانى گۆئ و کەپۆ و چاوەکان و زارى ماجدووە دەرەبکەون و
ریشەکانیشى لە کونەکانى خوارووەى ئەوەوە خۆيان و دەدرنجەن و لەپەر
بچەقینە نۆوان زەویەووە و ئىدى ھەر نەھیلین ماجد بچولیتتەووە و
ریشەکان، ئەو بدووریننە زەویەکەووە لە نووکی قامکەکانى و
مەمکەکانیەووە لقە ناسکەکان خۆيان دەرنبخەن و ماجد بکەنە
داهۆلێک داهۆلێک کە دووراووتە دارێکى مەزنەووە و لەو کاتەدا
تۆ و بابەگەورە بە پياسەکردن لە دوورەووە دەھاتن و بابەگەورە
دەلێت: بە راستى خاتون ئەم دارە خۆ لێرەدا نە بوو سەیرى ئەم
داهۆلێکە بکە، کى ئاوا بە باشى دووراندىتە ئەم دارەووە باشترە
بۆلیم چەن دانەى ترمان بۆ درووست بکەن، رەنگە بە کارمان، بىت
.... تۆش نەرم پیدەکەنیت و دەتگوت: برىا لێرە بىسانى ببوایىيان

سیبهره کانی میرا

باخه شالانه ییك، ٲهوكاته دهترانی ٲهم داهۆلٲه له كویدا به كارمان
دیت بابه گهورهش بهرز پیده كهنی: مه خابن مه خابن خو
لیره دا هیچ بیسان یان باخه شالانه یه كمان نیه دهی ٲهم داهۆلٲه
شیرینه بوچی باشه و به چ كارپكمان دئ؟ ٲوش به چهوه
دهتگوت: به كاری دللی خوئی ته نیا خوئی ههر خوئی
بابه گهورهش دهستی دهبرده پیشهوه و گهللی رهحەت و ساكار
داهۆلٲه كهی له داره كه دهكهندهوه و فریسی ده دایه نیوان ٲهو ئاگره
مهزنه وا لهو نزیکهوه ههلیان كردبوو و داهۆلٲه ههژاره كه به تهق و
ٲووق و زرم و كوتهوه له نیوان ئاگره كه ههللی دهخستهوه و ده رچوونی
بو نه بوو و قرچه قرچ دهسووتا داهۆلٲه كه هاواری ده كرد و
یارمەتی دهخواست ٲو دهنگی هاواره كانی ٲهوت ده بیست
ته نیا ٲو بابه گهوره ته نانهت رۆحیشی له هاواره كانی ٲهو
ئاگادار نه بوو ونه ییده زانی ٲهو داهۆلٲه، ماجده به لام ٲو ههرا و
زه ناكهی ٲهوت ده بیست، به لام ته نیا یی ده كه نیت
خانوه كه ئاماده كرا بوو وه كوو كووشکی پاشا كانی لی هاتبوو
خانوه كه شیخ دهستووری دابوو ره شماله كهی ماجدیان

سیبهره کانی میرا

کۆکرده وه و کهل و پهله کانی یان قۆزیه وه نیو خانووه که ئەو خانووه باشترین خانووی عهشیره بوو و باشترین کهل و پهله کانیان تێدا دامهزراند بوو ماجد بهران بهر به ناوینه قهديه که راوهستا بوو و سهیری جهستهی رووت و قووتی خوێ ده کرد تاي ئەو ئاوینه هی تۆ بوو باگه وره دهستووری دابوو لفی ئاوینه کهی تۆ بهن بۆ بوو که کهی ماجد بریار وا بوو، بووک بهینن بۆ ماجد تاپاش ئەو هه موو ساله، بووک ببیته، ده رمانی دلێ زامداری ماجد ماجد دهستی کیشایه سه رسینگه کوکن و پان و بهرینه کهیه وه و پشتی له ئاوینه کرد. نه خشی شییره مه زنه کهی ناوشانه کانی ماجد، ئاوینه کهی نه خشانند هه ر ئەو شییره وا به عه شقی تۆوه دابوو به ئەو خالکوته کرماشانیه تا له نیوان هه ر دووشانیه وه بینه خشی نیی ماجد نووشته وه و عاباکه ی له سه رده سته ی کورسیه که ی هه لگرت و دیسانه وه روو له ئاوینه سوورایه وه و توژی سه یری ئەو جهسته رووت و قووت و قورس و قایمه ی خوێ کرد پاشان به هیواشی عاباکه ی له بهر کردو جهسته رووته که ی له تۆی عابا ره شه که وه شارده وه بووکیان ده هیئا هه تاکوو ته نیایه کانی

سیبهره کانی میرا

دواییان بیټ هەر ټهو بووکه وا باشت دهزانی که ماجد حهزی
لی ټه بوو و ههر نهی دیبوو و به دستووری شیخ دههات ماجد
بیډهنگ سهیری چاوه کانی تۆی کرد بوو

له گوږ دهیهینه دهری، به شه لاق دهی کوتن و لیی ددهن ماجد
دهنالینی با دهلوورینیټ و ناله کانی ماجد دهبات و فریسی
دهداته نیوان چپه و سرته بهرده و امه کانی ټهو دوکچه وه :-
هیشتا له دهستی رزگار نه بوو یته؟ - نا، کاتی که ده کهوم،
هیشتا ههر له زارم کهف ده رژیته دهری، کهفه کان له سهر زهویه که
وه پیش دهرۆن تا دهگه نه لای پییه کانی ټهو، ټهو دیت و به نووکی
قامکه کانی له ده ورمدا جه غزی ده کیشیټ و ده محاته نیوان
بازنه ییکه وه و باز نه م لی ده بهستی :- کهفه کان ده توان له
بازنه کهی تیپه رن؟ :- نا کهفه کان ناتوانن، ده گهرینه وه بو لای
خوم و له گهل تۆز و خۆلدا ناو یته ده بن و ته و او جه ستم داده پو شینن
و ده گهرینه وه نیو زار و که پو و چاوه کان و گوئی کانه وه پاشان
هه مووشتی ته و او ده بیټ و هه لده ستم ناله کانی ماجد که دین،
قسه یان لی ده بریټ بانگی ده کهن: ماجد ماج د

سيٻه ره کاني ميرا

.... ما جد م ا ج د به لام گوي
کاني ماجد پره له با و ژان و ټهو هاواره پچر پچرانه ناييسيت
وتی ناگات :- ناييسي؟ :- نا ناييسي :- برؤين بو
لاي؟ :- نا نا :- به سي نيه؟ تهوا بيی باشر
نيه؟ :- بوچی دهس هه لگيرين؟ :- نا، نا به سي نيه :-
به سيه تي تو به خودايی، به سيه تي :- ما جد ما
جد م ا ج د ناله کاني ماجد و دهنگي ههر دوو
کچه ي تر به ره ولای بووکه قورينه کان دهروات و بووکه کان دهس له
ليداني ماجد هه لده گرن و ده که ونه نيوان ټهو گيژاوه وا له ناله
ناله کاني ماجد و قيژه قيژه کاني کچه کان درووس بووه و ټينجا
ماجد ره حهت ده بيی و جه سته ي ده کشي ته نيو گوږه که ي و تو بو ي
ده گري و تارماييه که ي «گه وهر» ده بيني، له کاتيکدا پرچه کاني
بريوه ته وه و به خي را يي له سهر گوږه که ي ماجد تيده په ري و دهروات
بو ټهو سهر ي ده شته که وه له «سو ما» ده گه ري گه وهر
به لام ټهو ناييني هيشتا ههر ناييني دهروات گه وهر و

سېبهره کانی میرا

دوور ده بیته وه، بهو پرچه قرتراوانه یه وه هه ر بؤ جار ییکیش ناگه ریتته وه

گه وره و ئیدی ده نگی چپه چپی ئه و کچه نابیسئ

بابه گه وره وه رگه را و ریشکه کانی ره شتیه که ی روومه تی ماجدی

له مس کرد و هه ر ماجد شتیکی نه گوت و سه یری رویشتنی پر له

خه می بابه گه وره ی ده کرد و تو باشت ده زانی چی له دلئ ماجدایه

.... چ هه شریکه دلئ ماجد

ئای ماجد به له حنه ت بیت ئاخو تاکه ی ته ته وئ بؤ هه رشوینیک

که ده رۆی چنگ بکو تیتته سه ر ناموس و گیانی خه لک و چاوه روانی

ئه وه شت نه بی که س ته نانه ت قسه ییکی تالیشت پی بکات بریا

ده کرا تو ش له و گۆرته ده ربه ییم و هه ر وه کوو ئه وانی تر وردت بکه م

.... تو له ی ئه و هه موو ژن و کچه ت لی بکه مه وه و پیش له

هه لاتنی خو ر، هه ر وه کوو ئه وانی تر فریت بده مه نیوان گۆره که ته وه

.... تا دیسان بیتته وه سه ر خو ت و بزائم که ی و چ کاتی هه زم لی

بی، بیمه وه سه رت هه ر له بیرته له ته وای ته مه نتدا له گه ل

چه ن ژن خه وتبوویت ماجد؟ چه ن به چکه ت درووس کرد بوو؟

.... چه نده ها جار شیخ و بابه گه وره تی کوشان سه ر پوشیک بنینه

سېبهره کانی میرا

سهرکاره پیسه کانتیهوه، بهلام مه گهر ده کرا نهی به له حنعت
بیټ نه تۆ چۆن بیرت ده کردهوه، وا بیرت ده کردهوه که تۆ له
هه مووان سهرتری؟ له شیخ؟ له بابه گهره؟

وه تده زانی هه موو بیره کان، هزره کان و قسه کان و پراویژه کان پووجه ل
و فشه ن، ته نیا قسه کانی خۆت نه بی؟ تۆ بۆ نه و ئیشه پیسانه
وا ته تکرده خۆت خه تابار نه ده زانی هه مووی نه و ئیشانه ت به
مافی خۆت ده زانی بیرت ده کردهوه هه موو شتی مافی تویه،
عه شیره، بوو که قورپینه کان و له غه یبه وه وتنه کانی شیخ، رۆح و
جهسته ناسک و روونا که که ی، خۆشه ویستیه که ی خه لک سه باره ت به
نه و، سام و قسه ی بابه گهره و ژیان و هه سته دایه گهره و ژیان و
مال و مندا ل و هه مووشتی عه شیره، هه مووی، هه مووی، بیټ وا
بوو، هی تویه ته نیا دامه زرینه ری نه و عه شیره لات وا بوو تۆ ی
و هه مووی هی تویه به لام شیخ چاک گووما خوارتی دابوو و دهم
و پلتي لیک نابوو، به هاتنی بوو که که ت به هاتنی سو ما، باش
قه ره بووی نه و ئیشه پیسانه ی لیټ کرد بووه به لام تۆ تۆ ی
سه گی پیسی خوین تال، باش بوو کیکت هه لنه بژارد، ده ستت خسته

سیبهره کانی میرا

سەر سووما، کچه جوانه کهی گه وەر، هه رکه وتت بوو کم ئه وئ،
کرماشانی بی هه رکه وتت سووما دهوئ بیهینن بۆم، شیخ خیرا
گوتی باشه واتده زانی شیخ ناو چاوانی گرژ ده کاته وه و ده لئ نا
.... نا و پاشان چاوه کانی لیت دهرده پۆقینیت و زاری به روتتا
ده کاته وه و هه رئاوره وا ده بارینیتته سهر و چاوته وه و مه حشه ریک
به پا ده کات که وهره و بیبینه و پاشان ده بیتته نه ژده هایه ک و
ده پیتچیتته ناوقه تدا و وردی ده کات ئیسقانه کانت و پاشان به زاری
لووشت ده کات به لام خه ون بوو خه یال بوو شیخ خیرا گوتی
باش و رۆژی دوایی پینج پیاوی به جیبه ئه رته شیبه کۆنه که وه،
هه رنارده دووی سووما، پینج پیاوی سمیل فشی هه نارده کرماشان و
پاره و زییری زۆریشی بۆ ماله بابی سووما هه نارده باش بوو
.... باش هه ر ماقت په ری و چه په سای وا چۆن چۆنی ئه و
بوو که ببوو ه ریشته وه کچی «گه وەر» ئه و کچه ت هه ر
نه دی بوو

ئه تۆش چه نده جوان بوویت ئه و رۆژه ئه تگوت برپاره خۆت
بیت به بووک له هات و چۆدا بوویت و له پرووی هه موواندا

سیبهره کانی میرا

بزته دهردهوه و هندی جاریش به قاقا پیده کهنیت گهلی به
ناز بوویت شهو رژه، گوتت: به پیرۆزت بی ماجد، ئوخه ی ئاخری
بوو کینکی نوئی هاته شهو عه شیره وه گهنج و جوان تو وات
له خو کردبوو واتده گوت شه لئی هیچ له دلی ماجد ئاگات
نییه، به لام بریقه ی چاوه کانی ماجد و نیگا ژه هراویه کانی شهو،
مه گهر ده کرا سهیری بکهیت و ئاگات له دهروونی نه بی تا شهو
کاته کهس نه یویرا بوو له نهینیه که ی ماجد بدویت و ههر شتیکیشی
لی بدرکیننی یان ههر شتیکیشی لی پرسیاربکات ریز و
حورمه تی ماجد له وه وه بوو که هیچ کات نه ییده ویرا له دهروونه
سووتاهه که ی، له گهل کهس قسه بکات، له نهینیه که ی، له گهلت
قسه ی نه ده کرد لای تو ش هیچی نه درکاند بوو لای تو
.... تو ی وا شه ونده حه زی لیت بوو، شهویندارت بوو هیچی نه گوت،
له ئاکامداش مرد و هیچی بو تو نه گوت و نهینیه که ی برده گوړه وه .
دهرۆیتته سه ر گوړه که ی ماجد، بانگی ده که ی، به لام شهو نیه،
رۆیشتووه، مات ده بیت شه ی مه گهر شهو نازانی لهو کاتانه، تو
کو بوونه و بیٹک ساز ده که ی رهنگه «با» نجه ویت و دابمکی و شهو

سېبهره کانی میرا

هەر نهییت و کۆبوونهوه کهت ریکی نهییت ئاخر بۆ رۆیشتوووه،
بههره و کوئی رۆیشتوووه ماجد داره که دهههژیت و دهنگی
موسیقیاییکی خه مگین دهگاته گویتهوه زهیتوونه کانی داره که
سووره سووره زهیتوونه کان دهوهرینه سهر زهویه که و تل دهخونه
سهر گۆره کان قلی زهیتوونی سوور، به سوورانیکی نهرم،
دهکهویتته بهرپیی تو و ههلی دهگری و سهیری دهکهی، سووره
گهلی سووره وهکوو دلۆپییکی خوین تهتهوی له نیوان
قامکه کانتتهوه دایقلیقینی، له پر له زهیتوونه سووره که وا پیت وایه
دلۆپه خوینیکه، موسیقیاییکی خه مگین، بهرز دهبیتهوه، ژنی به
سۆزهوه دهخوینی: سهرم بهر به خه نجهری تیژت گوش تاگوش
.... ههست دهکهی قورگت داگیراوه و چاوه کانت پر بوونه له ئه سرین
.... هییدی، هییدی، ماجد و هاژه هاژی با و کۆبوونهوهوه هه موو
کهسی له بیرت دهکهیتتهوه و له کاتی که گویت لهو گۆرانیه
خه مگینه فرمسیک هیهنه ریه، بۆ لای داره که کیش دهکهی، سهیری
هاورپیه کانت دهکهی که وات بیر ده کردهوه له چاوه پروانی تۆدان،
ئهوانیش هه رکامه یان قلی زهیتوونی خوینینی که گۆرانی «سهرم

سېبهره كانی میرا

بېره گۆش تا گوش» ده خوینن، به ده ستیانوه و له داره که کو
بوونه تهوه و فرمیسک د باریننه سهر زهیتوونه خوینینه کانهوه،
جوگله باریکه ییک له فرمیسکه کان، له سهر زهوینه کهوه، ودری
کهوتوه و تو چه په ساو و په رۆش سهیری نه و دیمه نه خه مگینه
ده که ی

ته تۆش نه تده ویرا گوپی بو شل که ی رهنکه ته گهر خوتت تۆزئ
شل بکردایئ زاری ماجد به درکاندنې نهینیه که یهوه، ئاوه لا
بکریایئ و ئاوا خه مگینانه، نهینیه که ی بو گوړه که ی نه بردبایئ
ته نانه ت شیخ هه ربو جاریکیش باسی نه و عه شقه نه فریناویه ی نه بو
تۆی کرد و نه به پرووی ماجددا هینای هه ژاره بابه گه وره،
هه مووان له نهینیه که ی ماجد ئاگادار بوون، ته نیا نه و نه بی، به لام
هیچ که س، هیچ کاتئ هیچی نه گوت سه باره ت به و نهینیه شوومه
.... شیخ له ژیر لچه وه کوتی: ماجد مؤمت بو داده گیرسیتم
.... هه موو یه کشه مؤ پروابکه، رهنکه ئازا بی ماجدیش به
چپه وه وه لامی دایه وه: من ژن خواز نیم نهینیه که ی من و تو
ده بی نه کریته وه و نه درکئ شیخ لچه کانی لیک نا و هیچی

سیبهره کانی میرا

نه گوت و سهیری نهو دوو کچ و کورپی بهرانبهری کرد و روو له کچ گوتی: تو هزت لییه؟ کچ سهری هه ژاند شیخ گوتی: به زمان بیللی کچ گوتی: من هزم لییه. شیخ رووی له کورکرد و گوتی: تو ش هزت لییه؟ کوره وهلامی دایه وه: هزم لییه گهلی شیخ هه موو کهسی ناردده ده ری و له کنی خویدا، له نیوان قوتوو که دوو پاروو نانی ده رهینا و له تاوه سووره کهی نیو په رداخه کهی ژهند و له زاری کوپ و کچی نا -: له باره ی ته م ساته وه، هیچ کاتی، له گه ل کهس نه دوین ئیستا که ئیوه ه لالی یه کترن هه ر دوو کیان دهسته کانی شیخیان ماچ کرد شیخ دوو بوو که قورینه ی، پیشکه شیانی کرد که زور شیوه ی هه ر دوو کیان نه دا به لام نهو دووانه گه لی گه نج بوون و عاشق سینگه کانیان وه خته بوو بتوقی له ته وژمی نهینیه که ی خو یان و نهینیه که ی نهو شیخه ش وا به ساکاری خویندی شیعریک، کوران و کچانی بو یه ک ه لال ده کرد و به هیواشی و هییدی هییدی یاساکانی ده گورا قسه مه منوعه کان نارام نارام له که لینی نهو قه لایه وا شیخه که له یاسا نوییه کانی خو ی دروسی کرد بوو ده ره وه فرین و

سیبهره کانی میرا

تۆ ئاگات له هیج نه بوو، قورس و قایم وه کوو سهرداره مهزنه کانی
ولاته مهزنه کان، له سهر جیگای خۆت دانیشتبوی و بیرت ده کرده وه
که هه مووان له ژیر نیگا کانی تۆدان و کهس هیچی تری پی نیه،
جگه له نه خشه کان و قسه کانی تۆ نه بی.

چهنده روومه تی تۆ سوور هه لگه را کاتی که هه ستت کرد له راستی دا
ماجد هه زی له تۆیه و شیتانه هه ر بۆ تۆ ژیاوه قیزت ده کرده وه
له ماجد و دلت هه لده شیوا له ئه و هه لبه ت ماجد گه لی، له
بابه گه و ره گه نجت و له بارتر بوو به لام دلی تۆ ته نیا هی بابه گه و ره بوو
و به س. هه ر ته نیا بۆ ئه و لیی دها و گه رمی ژیا نی هه ست پی
ده کرد ئه و دلت ته نانه ت ئه و کاتانه ش وا «نه به ز» به چاوه
سه و زه کانی هه وه له گه لتدا ده دوا چاوه کانی نه به ز جوان بوون
پرچه کانی کال کال و لوول لوول ده بارینه سهر شانیه کانی
بابه گه و ره پی ده کهنی و ده ی گوت: شیخ حۆلی هات سه ییری پرچه کانی
کهن دلی تۆ که سه ییری چاوه سه و زه کانی نه بزیا ن ده کرد،
ده که و ته فرت، فرته و توندتر لیی دها و داخ ده بوو یته وه و جه ستته ت
گرپی ده گرت ئه و رۆژه وا له ژووره که تدا خۆتت ده شت بیرت

سپهه ره کانی میرا

دی؟ نه به زهات و خیرا خوی کرده ژووری خوشتنه کهی تووه
رووت و قووت له نیوان ئه و ته شته گه وره، له نیوان ئاوه که
دانشتیبوری چه نده جوان بوویت که فی سپونه که روی
ئاوه کهی داپوشابوو و ئه و ئاوه که فایه ش، جهسته خرپن و سپیه کهی
توی داپوشابوو، هه رکه خوی کرده ژووره که وه نه به ز، ور بووی و به
چاوه خرته کان و زاره داچه فاوه کهت، وه خته بوو دلته بتوقی
هه ر ئه وهت بو کرا، هه ردوو دهسته کهت نایه سه ر مه مکه کانه وه و
به مستی که ف دایانته پو شانده نه به ز گهرم و گور خیرا و
بی ده نگ به ران به رت دانشت و ده می نایه نیو ده مه وه و لچه کانه تی
توند توند مژی ده م و چاوی خزانه بن گویته وه و چپانندی: ئای
له و لچه ئالانه ی تو ئاخو که ی بتگیم حه یاتم هه چت
نه گوت ره نگ بیته و به رووتا نه ما ده نگی ئافره ته کانی
هاورپته هات که پی ده که نین و له تو نزیك ده بوونه وه، نه به ز هه ستایه
سه ری و سه یری ده رگا به سترا وه که ی کرد

هه ر مردی و هاوارت کرد: کچی خه ریکی خوشتنم نه به ز خوی
کشایه بنی پیخه فه کانه وه سه رفراز ده رگا که ی توژی ئاوه لا کرد و

سېبهره کانی میرا

سهری کشایه نیو ژورره کهت و گوتی: هیچت ناوی جوانی؟
گوتت نا نا به قوربانت بم بیبهسته ئەو دەرگایه سهرفراز
دەرگاکی پیوه دا و نه بهز له کنی پیخه فه کان خوئی کشایه دهری و
تۆ له ناخی دلته وه خۆتت له رانده وه و پارایته وه و کوتت: برۆ
ده برۆ دهی

چاوه کانی نه بهز وه کوو دوو گلویی سهوز ده سووتان و روومه تی
سوور، سوور هه لگه را بوو سهرو سمیالی ته پ ببون و تۆزی کهف
له پرچه لووله کانی نیشته بوو و بهری بهرز به وه وه و له نیوان
پانتۆله کهیه وه دهر په ریوو چنگت خسته سهر کولمت و نالاندت
ده بچۆ بچۆ سه گه باب دهی برۆ تا کهس نه یزانیوه لیئت
نزیکه بوو و سهر له نوئی به ران بهرت دانیشیت وه خته بوو بمی
.... زاری نا له نووکی ئەو مه مکه ته وه وا باش هه شارنه درا بوو و
کهفه کانی سهری دامرکابوون و ببوون به چۆر ئاو و تکا بوونه نیو
ته شته که وه و له پر به توندی ده می له نیوده مت نا و دیسانه وه
لیوه کانتی هه لمژی هه لمژی و له شی تۆ، له شی تۆ وه خته بوو
له ژیر ماچه کان و چه چه شه هوانیه کانی نه بهز دا، خاو بیته وه

سیبهره کانی میرا

ئەو لەشە جوانە رەنگە خاوەن بوایە ... دەستەکانت شل بوونەوه و زاری خزایە سەر کۆلم و ژێر ملتەوه و هەردەهێ گوت و تۆش هەر شل دەبووئیتەوه، لە پەرچەن تیریان تەقاند و تۆ وریا بووئیتەوه بە هەر دوو دەستت دات لە سەر سینگی نەبەز و ئەو بەره و دەری هەلات ... کەس نەیزانی ... هیچ کەس نەیزانی ئەو تەقە هێ چێ بوو و کەسێش بەو رۆژەهێ تۆی نەزانی ... ئیدی خۆ ئەو نەبەزە هەر لە کۆلت نەبووئەوه ... پاشان کە لە رۆژی هەمامە کە بێرت دەکردەوه، تەزێکی خۆش و گەرم دەهاتە گیانتەوه و گرت دەگرت ... بەردەوام نەبەزت لە خۆ دوور دەکردەوه زاتت نەبوو لای کەس ئەو قسەیه بەدرکینی ... پۆژیکیان نەبەز لە گەل ماجددا، پۆشیتن بۆ پراو کردن و نەبەز ئیدی نەگەرایەوه ... جوانترین لاوی عەشیرە نوقم بوو و کەس هەر نەیتوانی بیدۆزیتەوه، هەلبەت لەم ئاخرانەوه کە تۆی بۆ پەشمالە کەهێ رینگا نەئەدا، خۆشەویستیە بیهاوتاکەت پەکی کەوتبوو ... پیوەندیە وەفادارانە کەت کەمپەنگ ببووئەوه و تۆزێ کەمی کرد بوو ... بەلام تۆش بە تەمەن بووئیت ... هەر چەندە کەسی سالان ئەتواند، بەلام نزیککی چل بووئیتەوه، خۆ ئاگری دەروون و گپری دلت

سپبهره کانی میرا

له ته مهن، نه دیده پرسی ئەه ی تۆ له گهل ئەو گرپه چیت بکردایی
باش بوو؟ به له حنهت بی ئەو گرپه ی نیو گهلت ئاگری
دهروونت به له حنهت بیت ئیستا که دهیان هویست بووک بهینن
بۆ ماجد، ئاگره که ی دهروونت بلێسه ی دهسه ند و شه ماله ی ده کرد
.... ده سووتای، هیچت پی نه ده کرا رهنگه نه گهر نه و پرۆژه
نه بهز له گهل ماجدا نه رۆیشتبوو و ئیستا له عه شیرهدا بوو، خیرا
حه مامیکی باشت ساز بکردایی و خۆت له نه نقه ست، له کاتی
خۆشتنه که، بانگت له نه بهز بکردایی بۆ ئەوه مه سه له ن سپۆنت بۆ
بینی یان ئاوه که سارده وه بووه یان ههر شتیکی دیکه و ههر له
نیوان ئەو ته شته که فایه خۆت ئاوه لا بکردایی تانه بهز، نه یه ک جار
به لکوو ده یان جار بتی گایی ههر به رده وام و هه موو رۆژی هه مامت
ساز بکردایی و بانگت له نه بهز کردایی و ئەو ههر بتی گایی و ده می
له ده مت بنایی و په نجه له مه مکه کانتسه وه و خۆی له خۆتی بنایی و
ههر تۆ شه هوه ت پرژاندا یی، با ئەو ههر تۆی له بیر بکردایی و
به رده وام شه وان و رۆژان له گهل کلاشینکو فیه که یه وه بجه وتایی و ههر
نه خشه ی بکیشایی رهنگه نه گهر ماجد به اتایی تا نه بهزی بکردایی بۆ

سېبهره کانی میرا

ړاو، تۆ بهرانبهر به ماجد، پروت و قووت بوهستایی و به تورپهپیهوه
مه مکه کانت بگرداییتته دهستهوه و روو له ماجد بنقیژاندایې: برپړون
به نه به ز له گهل تۆدا ناییت بۆ ړاوو نه به زیش خوئی له ژیر نهو
ئاوه که فایه وه هشار بدایې و ههر پاژنه کانی پییه کانی تۆی له ژیر
ئاوه که وه بلیستاییتته وه و ماجد هه روا که تۆ پروت و قووت
بهرانبهری راوه ستابوویت به چاوه کانی سهیری جهستهی تۆی
نه کردایې و سهیری ئاوه که فایه کهی بگردایې و ههر نه به زیشی بۆ
نه دۆزراییتته وه و تۆ ههر ختولکت بهاتایې و ههر قاقات بکیشایې
.... به لآم هه مووی خه یال بوو خه یال نه به ز نه مابوو و نه گهریش
مابوو تۆ رهنگه نه تده ویرا ئاگری دهر وونستی پی سارد بکهیته وه و له
ئاکامدا نه و کارهت کرد کاری خۆتت کرد شه ویکیان به زۆر
ههر به زۆر خۆتت کرده ره شماله که یه وه به له حنهت بیت
نه و ئیشک چیه که بینی، دلّت قورس بوو چهنده شیوهی نه به زی
دهدا چهنده گهرم سهیری تۆی ده کرد و چهنده چاوه سهه وزه کان و
پرچه کاله کانی جوان بوون، ئیشک چیه که ههر که تۆی بینی، سینگی
به رز کرده وه و ملی قوت کرد و بزهی برده وه به ههر فیلیک که

سپهه ره کانی میرا

بوو، له سه رخوتت کرده وه و ناردت بو شوینئ و خوتت کرده
ره شماله که وه خه وتبوو له گهل کلاشینکوفه که یدا خه وتبوو
.... خیرا رویشتی و له نامیزی راکشای ده ستت نالانده دوری
ملیه وه تا به یانی له گه لیدا که یفت کرد تو له واقیعدا تو
ئه وت ده گا تو بو ئه و رویشتی بووی شه هوه وت و عه شقی تو
زال ببووه سهر دلله سارده که یه وه و گری دا ئه و تیده کوشا خوی
له گیزاوی شه هوه تی تو دا رزگارکات به لام نه یوانی و ته سلیم بوو
.... تو ش تو ش ههر ماچت ده کرد و ده تبولانند: ئاخر بو هاتی
.... بو ئه ی هه یامان ده روات که س نه یزانی؟ ها
که س نه یزانی؟ ماچت ده کرد له نامیزت ده گرت و وه کوو
ژیله مو ده سووتای چه نده به ناز بوو گهرم و گور بوو و
جه سته رهق و تهق و سارده که تی گهرم کرده وه و له خوشیه وه
هه رئاخت هه لده کیتشا و ماچت ده کرد و ده تگا و له نامیزت گرتبوو
.... توند توند لکاند بووته سینگته وه هه ستت ده کرد، ره نگه
له نامیزتدا بیته دلوی ئاو و هیچی لی نه مینئ هه ربیرت
ده کرده وه و سویندت ده خوارد که ئیدی ته واو خه لاس

سیبهره کانی میرا

تهوار، ئیدی هەر له خۆمی ناکه مه وه. خوینی من خۆ له خوینی ئه و
پیاوانه وا هه موو شه وی ژنه کانیان ده ئینه ژیر رانیانه وه سوورتر نیه
.... له خۆشیدا هەر ناخت هه لده کیشا و بیرت ده کرده وه که به یانی
ئه بی ئاهه نگێ ساز بکه ی و به لام بی خه بهر له وه ی که ئه و
شه وه ئیدی شه وی ناخرتان بوو به یانی، پیش خۆر هه لات وه کوو
سیبهریک وه کوو سیبهریکی رووناک و به تین له ئامیزت
هاته ده ری و رۆیشه شته شوینه که ی خۆی راست هەر له و شه وه بوو که
هه ستت کرد، شتی له ده روونتدا ریشه داده کوتی و دلت ده خوا
چنگت کوتایه سه ر زگت و هه ستت کرد، شته که خۆی به ره و قورگت
هه لده کیشی و له ئاکامدا شته که له شوینیک له قورگتدا راوه ستا و
خۆی سفت به سه ته وه و له گوشتی گه رۆتدا رۆ چوو و بالای کرد و لق
و پۆپی ده ره ینا وه کوو داریک ئه و جه سه ته ی تۆ چی تیدا
بوو وا هەر داری هه لده هینا ببوویت به باخه وانی داره کانی نیو
زگت و گه رووت و باش ده تزانی سه ره رای ئه وه که، هیشتا خیزانیه و
هیشتاکه ش ئه وینداریه، به لام به ری داوه ده میکه به ری داوه و
له جیاتی ئه و له گه ل کلاشینکۆفه که ی ده خه وی ده تزانی به چاو

سیبهره کانی میرا

و گویی ئاوه لآ ده خه وی ... به ئاگاداری ده خه وی ... له لایه ن
ئه وه وه ئاسووده بووی ... دلت ئارام بوو ... پیئت وا بوو هه موو
شتی له نیوانیاندا ئاکامی هاتوو ... عه شق ... شه هوه ت ...
عه ده ت ... هه مووی ته واو ببوو به رای تو، به لام له و به ره به یانه که
بینیت وه کوو ژیله مو ... وه کوو خوړ ... وه کوو داری عه رعه ر
له ره شماله که ی هاته ده ری و به هیواشی رۆیشه ته وه نیو ژوو ره که ی
خوی، دلت شیوا به یه کدا و شته که ی بنی دلت چه که ره ی کیشا و
خوی هه لکشایه سه ره وه و له گه روتدا خانووی کرد و ده نگت داگیرا
و کپ هه لگه را ...

له و شه وانه وا با هازه ی دیت و کیلی گۆره کان ده هه ژینیت، له ماجد
بانگ ده که ی ... به لام ده نگی ماجد کپ بووه ... هیشتاکه هه ر
ده نگی نه کراوه ته وه ... ئه و ناتوانیت وه لامت بداته وه و به رز قسه
بکات و تو ناتوانی ده نگی بیسی که له و ژیره وه هه ر جنیتوت
ده داتی و نه فرینت ده کات ... ناتوانی بیسی که ده لیت چه نده له
تو بیزاره و چه نده به لای ئه وه وه تو که ری ... و تو دلت بو ئه و که
پیئت وایه ناتوانی وه لامت بداته وه ده سوتی و ده نوو شتیه وه و

سپبهره کانی میرا

دهستت دريژ ده که يته وه و ته وهی ماجد بکيشيته سه ره وه و به گله بيه وه ته لیت: ماجد گيان لانی کهم ده توانی کاتی که ده نگم ده بیسی، خوت بيته پای داره زهیتونه که دهستت له بهرده کان و خاکه کان و قوره کان تیده په پینیت به لام مه خابن که له ویدا کهس نيه ته نانهت دهسته کانت زورتتر ده به يته پیشه وه و له قوره کانیش ده گه رپی به لام ماجد رویشته وه ته ویش وه کوو جه لیل به ته نیاتی هیشتوه و تو بهرز بهرز بانگی ده که ی

ئیستا که بریار بوو بووک بهینن دهنگی ماجد گیرا بوو، که وه بوو و تو گوتت: ماجد گيان قورگت په نه میوه؟ هزت لیته بلیم گول گاو هزوانت بو دم کهن؟ ماجد سه ری سووراند، اته نا و له تو پاما و تو له قینی نیگا کانی دا بانگت له سه رفراز کرد و گوتت: بو تازه زاواکه مان توژی گول گاو هزوان دم بکه و پاش هاوردنی گوتت بیخو، ماجدیش به دهنگه گه ره که یه وه گوتی: پیاله یه کیش ببه بو ته و تازه زاواکه ی ترت دوینی شه و تا به یانی نه خه و توه، رهنگه به نیازی بیت و تو سوور هه لگه رایت و له ره شماله که ی هاتیته ده ری و بنیت که ئیشکچییه جوانه که وا زور له نه بهز ده چوو، بهرانبه ر به

سپهه ره کانی میرا

ره شماله که ی بابه گه وره راوه ستاوه و دهسته کانیاں بهه گوریسی
بهستوه و سهه و چاوی پرووشاوه و دوو که سیش ئیشکیان ده کیشا
....

رهنگ بیته و بهه پرووتا نه ما هه لاتی بهه ره و ره شماله که ی تهو
رات کرد و ده تزانی چ دؤخی که و چی له نارادایه ئیشکچیه
دهس به ستراوه که هه ره که تهوی بینی له ژیر لچه وه گوتی: تهی تیر
بخواته نیو گه لته وه ئاخری بهه کوشتننت دام هه ژای و
زه رده وه بویت تهی تهو هه موو راز و نیازانه تهو قسه
تهویندارانه چی بوون و چی یان لی هات تهی ته مه بوو
ناههنگه که وا گوتی تهو هه موو ماچ و دهس له مل کردنه چی؟
.... تهو ساته خو شان، هیشتا که هیفت ساز بوو و لهو کاتانه
هه ستت ده کرد سه دا و سه د تا به یانی له که یفدا رهنگه بمری
هه ستت ده کرد تهو ته لیسمه ره شهت شکانده هه ره خه یال،
خه یالته ده کرد به یانی بهو ئیشکچیه هه ژاره دهس خو شانیه ده دا،
به لام ئیستا چیت ده دی خو تته خسته سهه پیه کانیه وه
.... له سهه پیستی شیریک دانیشته بوو و جگه ره ی ده کیشا

سیبهره کانی میرا

بهراستی رهنگ و رووی کرا بووهوه خۆتت خسته سهر پانه کانی
و سهرت بهرز کردهوه و و چاوت له چاوانی بری، شهویش سهیری توئی
کرد سهر و چاوی له پشت دووکه لئی جگهره کهی ون ببوو
بو ساتی ههستت کرد کاری خۆتت کردوه دلئی نهرم ههل
گهراوه تهوه، بهلام به هیواشی پای کشایهوه و بانگی له شیرۆ کرد
.... لیوی له جگهره کهی کردهوه و دووکه له کهی بو لای شیرۆ
هه نارد و ناماژهی کرد :- ته نیا سی قله هاوارت کرد: - نامان
.... تو به خودایی نامانی بده غه له تم کرد خه تابارم
من من غه له تم کردوه شه هه ژاره چی بکات به لام
نالنه کانی تو سوودیکی نه بوو، شیرۆ پۆیشتبوو و تو نه ترانی بوو،
له پر دهنگی سی گوللهت بیست و له پر بیرت چوو بو لای روومه ته
جوانه کهی نه بهز و فرمیسک له چاوانتهوه رژایه سهر پانتۆله کهی
بابه گهرهوه

تهرمه که بیان خستبووه ژیر داره پیره زهیتوونه که و خوینه کهی له نیوان
شه هه موو بهرده ریگای کرد بووه و گهیشتبوو بهر پیی گه وهرهوه
.... گه وهر قیژاندی و گوریسه کهی کشا و لهوئی هه لالت و شیلانیش

سېبهره کانی میرا

هاواری لى بهرزوه بوو و بهره و نه وه لآت ئیستا به نه و
دهنگه کپه وه چیت ده کرد ها؟ سو ما خه ریک بوو بیت و تو هیشتا
حه په سا و مابوویته وه که چی بکه ی نه و گول گاوه زوانه کاری
خوی لیت کرد و توژی چاک بوویته وه، به لام نه وره هه ر له
به یانیه وه باش نه بووی ژانی ده هات و زگتی هه لده شیواند و
هه ندی جاریش سهرت گیژی ده خوارد چی به سهرتا هاتبوو
.... شیخ ده ی گوت ده بی کوریکمان بو بکیلی گه لی ئیشمان پییه و
تو ته نانه ت زاتت نه کرد بلپی نه ی خوت خوت مه گه ر
خه ساوی؟ خوت چلون ناتوانی کور بکیلی تو هه ر ژنت له کوئ
بووه کوا خاوخیزانت تو هه ر خه ریکی نه و بوو که
قورپنانه ی و یاری به قوره کانت ده که ی و خه لک ده گه و جینی و
ده خه لته تینی و خوت که ر کردووه له و هه موو قسانه و بو تیان
ده ره یناوه دللی خوتت خوش کردووه به و سیحرکاره و که س
نازانی ئیستا که له کویدا لاشه که ی بوگه نی کردووه و نه و کچه
هه ژاره و هه ر نه تتوانی گه وره ی بکه ی و کوشتیان بو ت، بو تیان
کوشت خه لک خو هه ر به مانه نازانن با نه زانن هه ر

سپه‌ره‌کانی میرا

نه‌زانن و په‌ره بده‌نه نه‌و قسه بۆدارانه وا بۆتیاڼ دهره‌پناوه
به‌لام تۆ که‌ی زاتت بوو نه‌و قسانه به‌ ده‌نگی به‌رز بلتی؟ تۆ لال
بوویت و زاتت نه‌کرد قسه‌کانت لای شیخ بدرکینی نای شیخه
به‌تینه گچکه‌که تۆ شیخی کامه‌ چیرۆک و نه‌پینی بوویت و
له‌کامه‌ شوینی نه‌پینه‌کانی عه‌شیره‌وه‌ه‌ حه‌شار درا بووی له
کوپوه‌ ده‌توانم بتدۆزمه‌وه

نه‌و بیچووه‌ مشکه‌ من بووم و ماره‌ که‌نازانم کی بوو، به‌لام منیش
ره‌نگه‌ له‌ بیچووه‌ مشکه‌که‌ زۆر ترسا بیتم تۆمت سه‌یری مشک
و ماره‌که‌ت ده‌کرد و له‌ نه‌وان راما بووی و به‌ ده‌ستت به‌ره‌ و پشت
سه‌ری خۆت نامازه‌ت ده‌کرد واته‌ بی ده‌نگ له‌ویوه‌ راوه‌سته بی
ده‌نگ به‌لام من رۆیشتبووم و له‌ دووره‌وه‌ سه‌یری تۆم ده‌کرد
.... له‌ پشت نه‌و تاشه‌ به‌رده‌ زه‌به‌لاحه‌ سه‌یری تۆم ده‌کرد تۆ له
زه‌ریای ترسی نه‌و مار و مشکه‌ نوقم بوو بوویت و من ده‌نگی پیم
ده‌بیست سه‌رم وهرگه‌راند و بینیم نه‌و پیلاره‌ نفریناویانه‌ و
نه‌و به‌نه‌ ره‌شانه‌م بیینی پیلاره‌کانیشم بیینی «نارین»
گوتی: کچه‌که‌م چه‌نده‌ گوتم بانگم لی مه‌که‌ نارین، بللی ماما

سپهه ره کانی میرا

ئاخر کئی بینویه کچ ناوی دایکی بانگ بکات و به بابهی بلئی شیخ
.... ئیدی ههر بابیه و ماما، باش؟ گوتم: باش. ماما گوئی:
ههرکاتی وینیهی ئەم پیتلاوانهت بیینی و ئەم به نه ره شانته
به کونه کانیه وه بیینی، لییان هه لئی و خوئی لئی رزگار که و دووره وه
بیه له و پیتلاوه گوتم: نارین ئاخر بو گوئی: ئەمانه پیتلاوی
شهیتانن شوومن ئەم پیتلاوانه نابئی قهت لییان نزیك
بیته وه ئەگینا زیانت لئی دهستینن و پاشان ئەو پیتلاوانه ی دهستی
خسته ئیوان ئاگره مه زه نه که وه وا هه ندی جار وه خت و بی وه خت دای
ده گیرساند پیتلاوه کاتم بیینی، شهش تا بوون، سهیریکی توّم کرد،
ههر وا وه کوو خوئی ما بوو ته وه و له زه ریای پیوه ندی مشک و
ماردا نوقم بوویت و من ویستم خوّم له و پیتلاوه شوومانه وا نارین
باسی کرد بوو، دوور بجه مه وه نارین له کوئی بوویت شیخ
.... شیخ وهره هانامه وه زمانم به ستره و نه متوانی بانگت بکه م
.... وه فریام که وه نارین، شیخ شیخ یا شیخ
نه متوانی خوّمیان لئی دوور بجه مه وه، ئەو پیتلاوه شوومانه،

سیبهره کانی میرا

گه مارۆمیان دا و چهن دهست هاتنه پيشهوه و ههلميان گرت و ههر
رفاندميان و ههر بردمیان

دلت ههلهدهشيواو و پیت له پیتلاوه رهحەتی و شیکه کهتدا وا له
ههندهران کپری بووت، کرد و به تهواو هیزهوه بزەت بردهوه، وینهی
پیتلاوه کانت له ئاوینه قه دیه کهدا زۆر جوان دههاته پیش چاو
بزەت بردهوه و خۆت تههوهن کردهوه کهس چوزانی، رهنکه
سۆما بیتوانیبایی له گهله تۆدا ریک بکهوتایی و بو تۆ کورپکی
درووست بکردایی، وه کوو کوو و کچه جوانه کانی دایه گهوره که
تیتستا هه موویان گهوره ببوون و ههر وه کوو بابهیان لی هاتبوو و به
دزیهوه لاسایی ئهویان ده کردهوه سۆما دههات و هه موو قسه و
باسه کان ده برانهوه له تهنیشته ئاوینه که تپه پیت و سهیری
خۆت نه کرد وا سوورتر هه لگه را بویت

ته وژمی شه هوه ته کانت بوو یان هی نه خۆشیه کهت بوو ئه و
سوورکه له ییه ؟

له پلیکانه کان نزیك بوو ته وه و ویستت له شیلان بانگ بکهی
شیلان، ئه و پیره سه گه هیشتا چه نده عاشقی بوو هیشتا ههر

سيٻه ره کاني ميرا

دهس هه لگيري نه بوو لهو شاييه وا تاغاي مهنگو دهنگي له
توش کرد بوو، گهورت بيني و عاشقي بووي گهوره جنده
جوانه کهي جه ميل بوو وا له کرماشانه وه پفاند بووي په دووي
جه ميل که وتبوو گهوره

سي مندال و ميړده کهي به جي هيشتبوو و له دووي جه ميل
که وتبوو گهوره و شيلان له کافه کاني کرماشانه وه دهياخويند و
سه ميان ده کرد جه ميل پفاند بووي و له گهل خوئي هيتابوييه
تهو ده فوره شيلانيش وه دواي گهوره که وتبوو شيلان
گهوره به رندها پاشان تي گهيشتي نهينيبيک لهو پيوه ندييه
دايه و بي دهر دنبيه تهو به رندهانه شيلانيش جوان بوو
دهر ديکي هه بوو شيلان وا دهرماني بونه بوو جگه له گهوره نه بي
چه نده زوو پير بوو شيلان تهو تافره ته نه شيلانه زوو ههره سي
هيتا ويستت له شيلان بانگ بکهي، به لام هيچ دهنگي له
گهرووت دهرنه هات و له بي دهنگيکي نامودا، دارووخايتيه سر
زهويه که وه له پليکانه چيمه نتوييه کان خلور بوويته نيو هوشه وه
.... شيلان دهنگي رووخاندنيکي بيست و به ره و تو پاي کرد

سېبهره کانی میرا

شیلان بیینی که تو له سهر خاکه کانی هوشه که وه دريژاودريژ دا
که وتوويته قيژاندي شیلان و هاوکات له گهل قيژه که ی نه ودا، تو
له نيوان جهسته ته وه خزايته دهري وه کوو په رت لي هاتبو،
وه کوو سابون خزبوويست وه کوو شتيکی ليق له جهسته ته وه
خزايته دهره وه و توژي له جهسته ی خوټ وا وه کوو خو ی مابو وه،
رامای و به سهر سوور ماويه وه سه يري شیلان ت کرد و هه ست کرد
نه و پيره سه گه هيشتا هه عاشقه عاشق ئای له تو
ماجد به ست نه بوو؟ له و کاته شدا هيشتا هه دس
هه لگير نه بوويست

شیلان به گوپرنين و قيژه قيژه وه له هوشه وه هاته دهري و تو بي
نه وه ی که شتي تازارت بدات يان بيته کو سپيک به رانه ر به
دوخه که ت، له ميچی خانوه چيمه نتوييه که تي په ريت و خوټت له
سهر بانی ماله که وه بیینی و چهنده چه په سای کاتي که جوانوه
سپيه که ی که و هرت بیینی نه و جوانوه سپيه وا له ژير سمی نه سبه
شيته که ته وه داتفليقاند و کوشتت گه و هه بو جوانوه که ی ده گريا
و شیلان سویندی خوارد وا دلويه فرميسکه کانی بیينوه که له کاتي

سیبهره کانی میرا

گیاندا لہ چاوه کانی جوانه که وهریوه به سهر که پویدا به
له حنهت بیت

تہو کاتانه تہانہت بہو جوانوہ شیرینہش نیرہ بیت دہبرد، چونکہ
گہوہر زوری حہزی لہ جوانوہ کہ بوو بو ٹاہہنگہ کہی ناغای
مہنگو دہنگ کرای ہہر کہ جہمیلت بینی، توورہ بوویت و
گہرایتہوہ ناغا، گہوہری ہہنارد بہ دووتدا تا بتگہریتیتہوہ و
تو گہرایتہوہ ہہر بیرت لہ بابہ گہورہ و شیخ نہ کردہوہ لہ
بہر چاوه جوانہ کانی گہوہر لہ بوئہی زارہ جوانہ کہی گہوہر و
بہ بوئہی پرچہ کان و مہمکہ سپیہ کان و ناوقہدی ناسکی گہوہرہ وہ
گہرایتہوہ و ہہر لہ ویدایش بوو کہ ناغای مہنگو تہو جوانوہی
پیشکہشی جہمیل کرد جہمیلش ہہر لہ ویدا، جوانوہ کہی
پیشکہشی گہوہر کرد و گہوہریش ببوہ ہی تو لہ گہلیدا
شہرت کردو تہو بہلینی سی رۆژی تری پیتدا پاش سی رۆژ
گہوہر و جوانوہ کہی و شیلانیان رفاند بو تو سوارہ کانت
رفاندیان شیلانیش ہہر زور جوان بوو، لہ دوورہوہ لہ قاقای
پیکہ نینی دا و کوتی منیش لہ گہل بوو کہ کہ ہاتووم بی من قہت

سيپه ره كانى ميرا

نابى و تو هزت كرد پيت وا بوو به جارى دوو نه شيلانهى ريك
و پيكت ودهس كهوتوو، به لام شهو جوانوه وهكوو پيالنه خويناك له
پيش چاوانتدا دهگهرا و له هات و چودا بوو، شهو نهسبه له خه يالتدا
سيپه رى جه ميل و تاپوى شهوينه كهى سه بارهت به گهوه ر بوو تو
ئارام نه بوويت و ئوقرهت نه ده گرت ههتا شهو جوانوهت له ژير سمى
نهسبه شيته كهت ورد و خاش كرد و داتفليقاندويه كدا و كرشتت
.....: كاكه پيره كاكه پيره نهسبه شيته كه تاماده كه بو راو
.... كاكه پيره ههپه سا به لام باش تى گه شت ئيشيكت پيه و نابى
كهسى تيبگه يى شهو نهسبه، نهسبى با و بوزان بوو، لفى نه بوو
لهو دهقهره، به لام كهس نه يزاني بو له پر شيت بوو كاكه پيره
دهيگوت شهو ويكيان سيپه ريكي بينيوه كه له تهنشتى نهسبه كه وه به
پهله تپه ريوه سيپه ر ساتى به رانبه ر به نهسب راده وهستى
پاشان له چاوان ون ده بى لهو روزه وه نهسب شيت ده بى و له غاو
ناگرى كاكه پيره دهيگوت يان شت خوارديان كردوه، يان
شهوانگهل دهستيان لى وه شانده وه نهسب ده بهن له داره كه
دهيهه ستنه وه نهسب ناارامه و ناهيلى خه لك رهنگى ئوقره و

سیبهره کانی میرا

ئارام بینن شیخ گوتی: بیکوژه ئەو ئەسبە شیتە بکوژە
ماجد وازی لی یینا بەلام تۆ شتیکت نەگوت و کاکە پیره
ئەسبە لەمە غاریکدا زنجیر کرد و بەردەوام خزمەتی دەکرد و
نەیدەهیشت بمری هەر کاتی تۆ ئیشیکی تاییەت و نەینییکی
شوومت ببوایی، ئەسب دەهاتە ئاراوه بە تاییەت ئەو رۆژە وا
لەگەڵ نەبەزدا رۆیشتی و نەبەز ئیدی نەگەراییەوه

لەو دەشتە بەرینە کەس نەبوو مەگەر تۆ و ئەسبە شیتە کەت و ئەو
جوانووە سپیە، شیلان و کاکە پیره و دەوات کەوتبوون و تۆ پیاوت زانی
بوو و هیچت نەگوتبوو و وازت هیینا بوو تا ئەوانیش کارە ساتە کە
بینن، شیتە کەت بەردا لەو جوانووە ناسکە و لە چاوتروکانیکدا
شیتە کە ورد و خاشی کرد و دايفلیقاند و هەر وردی کرد و کوشتی
.... لە راستی دا تۆ ئیرەییەت دەبرد بە جەمیل تۆ خو نەتدەزانی
جەمیل پیاو نیە جەمیل گەوهری رفاند بوو با کەس لە
نەینییە کە تۆ نەگەییەت و قسە لە دووی خۆیدا بپریتەوه بەلام
تۆ نەتدەزانی تا ئەو رۆژە ئەو ئیوارەییە هەموو شتیکت زانی
.... و ئاگاداری هەموو شتیکت بوویتەوه

سیبهره کانی میرا

لهو دیوی داره مه زنه کاندا، سهیریانت ده کرد هاتن به تاو
هاتن پینج کهس بوون جه میل به پرچی ئالتوونی و پیسته
گه میه که یه وه له پیشه وه ده هات، روومه ته جوانه که ی هه ره له
دووره وه هاواری به که یف و خوشیه که یه وه ده کرد، ئه و چوار
که سه ییش به دوویدا له ته نیشتی ئه و کانیاره مه زنه، دا به زین،
سیبهری داره مه زنه کان ده ورره به ری کانیاره که ی فیئک کرد بووه وه
.... دوو که سیان خیرا جل و بهرگیان ده رهینا و په رینه نیوان ئاره
فیئکه که وه ده ستیان کرده گرم و هۆر و یاری کردن «ئازا»
دهستی کرده کۆ کردنی چل و چیۆ و «سامان» جه سته ی که وه کانی
فری دایه لچی ئاره که و گوتی: که بابیئکت بۆ سازکه م، کهس
نه یکرد بی جمیل به ده نگیکی شاد و خوشه وه و بهرز گوتی:
ئازا، شه رابت هیئاره سه گباب؟ سامان له تووره که ی
ئه سپه که ی چه قویئکی ده رهینا و به ره و که وه کان رۆیشت و گوتی:
ئازا واته شه راب، شه راب واته ئازا ئه بی ئه م دووانه له یه ک
دابرن جه میل، قاقا پیکه نی و جه میلش پیکه نی و ئازا گوتی: چ
شه رابی، له گه ره کی فه له کان کریومه تای نییه وه لاهی هه تاو

سیبهره کانی میرا

تیشکی خستبووه سهر پرچه ئالتونیه کانی جه میلوه و پرچه کانی
ده درۆشانه وه، وه کوو هه تاوی لی هاتبوو سهری جه میل، جه میل بو
لای ناوه که رۆیشت و نوو شته وه و ده ست و چاوی ششت و توژی له
خو سپیه وه و مستی ئاوی پزانده دووانه که ی نیو ناوه که، پیکه نین و
گرم و قاله که یان زۆری کرد، سامان خه ریکی که وه کان بوو، جه میل
نهرم له ته نیشته وه تیپه ری و له ژیر لچه وه گۆرانیکی نرمی
ده خویند سامان بو جه میلی روانی، دوکه ئیکی لاواز له چل و
چیوه کانی ئازاوه بهرز بووه وه، جه میل به ره و سیبه ری داریکی مه زن،
مه زنتر له هه مووی داره کان رۆیشت و له سهر سه وزایی و چیمه نه کان
پاکشا و له ئاسمان پاما گرپیکی بچووک له نیو چل و
چیوه کانه وه شه ماله ی سهند، و ئازا له ژیر چاوه وه سه یری جه میل و
سامانی کرد قامکه کانی سامان له خوینی که وه کانداسوور
هه لگه پرا بوون سامان که وه کانی بو لای ئازا فریدا و رۆیشت و
له ئاوی کانیه که دهسته کانی شست نه و دووانه که ی تر شلپه
شلپ له سهر و ملی یه کترین ده کوتاو گۆرانی «هه ی که ره هه ی
که ریان» ده خوینده وه خوژ خه ریک بوو ئاوا بییت و سرووشت

سپهه ره کانی میرا

گه لی جوان بوو هه ناسه کانی سامان پچر پچر بیوونه وه و
روومه تی سوور هه لگه رابوو، به ته سپایی وبی په له له کن جه میله وه
تی په ری و بوچه ن ساتی له ته و نزیکه وه بوو و لی راما،
لچه کانی جه میل سوور و ته ر بوون و دهستی خزانده نیوان پرچه
کاله کانیه وه و ته دهسته که ی نایه سهر زگیه وه سامان به
ئارامی له نیوان داره کاندان بوو ئازا خه ریکی قوشکه ن
کردنی که وه کان بوو و قامکه کانی ئاوتیه ی خوین و پیست و په ری
که وه کان بوون به دزیه وه له روومه تی جوان و ناسک و
بریفه داره که ی جه میل راما جه میل بو تاوی سهری سوورانده و
سهیری تهوی کرد و بزهی برده وه و پاشان ههر دوو دهستی نایه سهر
زگیه وه و سهیری لق و پوی داره که ی بان سهری کرد و دهنگی
خشه بیکی بیست سهری به ره و دهنگه که که سوورانده و دهنگی
ته قه ی گله نکه ده نیکی بیست و توژی سهری به ره و دهنگه که به رز
کرده وه ئازا سهری به رز کرده وه و هاوکات به ته قانده ی
گولله بیکی فری درایه نیوان ئاوه که وه ته دووانه که ی تریشته له
چاوتروکانیکدا کوشته جه میل ور و کاس و ترسه نۆک، ته ت

سیبهره کانی میرا

گوت ئیزرائیلی هاتوره ته پیش چاوان، هه روا وه کوو خۆی مابووه وه و سهیری ئه وه دیمه نه خوینبارهی ده کرد له گه ل دوو هاوریه که تدا هاتیه پیشه وه و له تهنیشتی جه میلیه وه راوه ستایت و سهیری دیمه نه که وا له و رۆژئاوایه دا، به پرووی ئه وه سرووشته جوانه دا، نه خشاند بووت، کرد، جه میل وه کوو خۆی مابووه وه و، هیزی هه لساندن پئی نه مابوو و سهیری تۆی ده کرد پرچه جوانه که ی و رواله ته گه غینه که ی، به پارانه وییکی زۆره وه سهیری تۆیان ده کرد هاتیه پیشتره وه و له جه میل نزیکتر بوویه وه جه میل تۆزی خۆی به ره و تۆ کرده کیش و سهیری تۆی کرد، ته واو جه سته ی جه میل بیوون به دهیان چاوی جوان و له تۆ ده پارانه وه و تۆ هه ستت کرد وا چهن کهس سهیری تۆ ده کهن و ده لئین مه کوژه ماجد مه کوژه و تۆ سوور هه لگه را بوویت و ئاوی کانیه که سوور هه لگه را بوو و هه ناسه کانی تۆ پچرپچر بوون و دهنگی چپه ی جه میل بیست: مه کوژه مه مکۆژه ماجد بو دوو هاوریه که تت ئاواژه کرد، ئه وان رۆشتن و به ئارامی له جه میل

سېبهره کانی میرا

نزيك بوويته وه و له ژير لجه وه پچر پچر و هه نكه هه نك كوتت:

مه ترسه ناكوژم مه ترسه

لاو بوويت و عاشق، شيلان پانزده سالی له تو مه زتر بوو، به لام

له گه ليدا بوو گه وه دهيزانی و هيچي نه ده گوت، به لام شيلان

.... شيلان هه ر ناشقی تو نه بوو، نه و نه وينداری گه وه بوو و تو

نه تده زانی نه و گه وه ری ده ويست، شيلان نه خوښ بوو، ژن نه بوو

و تو تي نه گيشتت بوو، به لام گه وه زانی بوو و لای تو نه يدركانند

بوو و تو گه و جانه پیت وا بوو دو ئافره تی ريك و پيكت هيئاوه و

نه وانه ده توانن رابردووه ره شه كهت بسرنه وه پیت وا بوو رهنگه

به هاتنی نه و دوو شوخه، تو بتوانی ((نه و)) له بير بكه يته وه و

به خته وه ر بيت يان هه ر نه بي چهن سالیك له گه لياندا به خوښی

تيپه رپینی و پاشان تفيان بكه يته وه ناو كونی بيره وه ريه تاله كانی

عه شيره وه به له حنه ت بيت ماجد به لام نه و دووانه باش

خزمه تيكيان پیت كرد، هيچ ژنی تيرتی نه ده كرد، هه ست و روحت

لای نه و بوو ته نيا نه و بويه كهس شه هوه تی توی تير نه ده كرد به لام

نه و دووانه باش توله يان ليت كرده وه باش نه خته تيان كرد

سپهه ره کانی میرا

بیچاره تیان کرد شیخ گوتی: ئاخو جارت بی ماجد ئیدی
مافی شهوت نییه ژن هه لنگری و بیهنیتته عه شیره وه ته واو
.... ئیدی یان شیلان یا گه وه یان هه ردو کیان یان هیچکس
شیلان بینی بینیت شه شه وه و دونیا له پیش چاوانت دا رهش
هه لنگه را، بینیت که خه ریکی چییه چ ده کات به هه ردو
چاوت بینیت هه له بهر شه نیشانه بوو وا گه وه شیته بوو
.... دای له که له ی و شیته بوو به له حنهت بیته شیلان به
له حنهت بی تو

تو به ئاسانی وه کوو شتیکی لیق، جهستهت چۆل کرد و له میچی
خانوه کهت تیپه ریت و شه جوانوه سپیهت بینی وا یاله کانی،
سه کانی و چاوه کانی وه کوو بلۆر دهره وشانه وه، هه ره کوو خۆت
به تین بوو، تۆش وه کوو ئه سته رته لی هاتبوو هه ردو کتان وه کوو
ژیله مو ده سووتان و دهره وشانه وه، جوانوو له ژیر داره زهیتونه که
راوه ستا بوو، ویستت له ئامیزی بگری داپه ریتته سه ره لقه
مه زنه که ی داره که و ده ستت درپۆژ کرده وه و شه جوانوه
وریشه دارهت هه ل گرت، لیق نه بوو، نه رم بوو وه کوو په ر، ئیدی

سېبهره کانی میرا

ههستت به هیچ قین و رقیك سه بارهت به و جوانوه نه ده کرد، تهنانهت
هزیشته لی بوو له دلتدا ههستت به هیمنایهتی ده کرد
سه رت بهرز کرده وه، له دوره وه تووز و خوژ هه لی کرد بوو، وه کو
گه رده لوولیک ده هاته پیش چاو جیبه کهت بیینی پیینج
که سی تیدا بوو و کچی کیش سو ما خه ریک بوو ده هات و تو
هیشتا ئالوز و په شوکاو، سه رگه رانی ره هندیکی دیکه بوویت
جیپ نزیکه وه بوو و تو باش سه ره نجی سو مات دا و به هه زیکی
زوره وه سه ر له نوئی فریته بان ماله که و له میچه که وه روو له
جهستت تیپه ریت له کاتیکدا هیشتا جوانوه ناسکه که له
نامیزتدا بوو

خوین له کولمه چرچه کانی شیلانه وه چوره ی ده کرد شیخ چهن
دلۆپه ئاوی تکانده نیو زاری ماجده وه :- چاک ده بیته وه هیشتا
زیندووه شیلان و شیخ بو چهن سات جوانوه بلورینه که یان بیینی
.... هه ندی جار به شیخ له ئه ویان ده بیینی، تاوی سم، تاوی چاو و
تاوی سه ری شیلان له ترساندا وه خته بوو بتوقی و ویستی به
ته واو هیزه وه بقیژیینی، به لام شیخ له شیلان موژی برده وه و زمانی

سیبہرہ کانی میرا

شیلان لہ پر بہسترا و شیخ بہ دہنگی کی ناموہ بانگی لہ شیرۆ کرد
و کوتی: بیگہ پیننہوہ بووک ہیشتا پای گہرم نہبوہوہ کہ
لہ گہلّ خہلاتیکی زوردا گہراندیانہوہ ولاتی خوی، سوّما بہ
چارہ کانی لہ دایکی دہگہرا، بہ لام بہ دستوری شیخ گہوہریان لہ
رہشالہ کھی شیلاندا شارڈبوہوہ بیگہ پیننہوہ واتہ چی
.... وپ و کاس مابووی توورہ بوویت پیاوہ کانت
ماندووبوون تہنانت کاتژمیریکیش نہحہ سانہوہ، شیخ
دہستوری دا: رہوانہیان بکہ و توش کردت دہنگی ہناسہ
توورہ و ناموکانی شیخ وختہ بوو شیئت بکہن تہنانت بو
ساتیکیش دہستورہ کھی شیخت نہدا بہ زہوی دا، فیّر بسوی تہنیا
گوئی بو شل کھی و نیشہ کانی جی بہ جی بکہی تہنانت
دایہ گہورہش ٹہوہندہ دہستی نہدہچوو بہ سہرتا

دہستت خستہ نیوان ٹہو ہہموو بووکہ قورینہ گہلہ و یہ کیکیانت
ہہ لہبژارد و سہپرت کرد: لہ ژنی دہچی وا نییہ؟ شیخ کہ
خہریکی نیشہ کھی بوو لہ ژیر لچہوہ کوتی: نیوی قہیرہ کچیکی
مہسیحیہ و توّ زور چہپہسای، ٹاخر ٹہوہ کوئی لہ بووکیکی

سېبهره کانی میرا

قهیره دهچې؟ راست پاش هوته یېک ژنیکت بینی له
ته نیشتی شیخدا دانیشتبوو ههستت کرد ټهو نافرته تته بینیوه
.... چهنده ناشنا بوو ټهو نافرته ته چهنده له کامه شویندا
بینی بووت کامه شوین له کوینه دا

—: چهنده جوانی شومیان —: کارت به جوانی منه وه نه بی
کورکه، دهستت لو من ناوه لاکه دهستت ناوه لاکه کرد —: تو
زور شهړ دهکهی و خه لک دهکوژی، سهیری خوین بکه ټهم
هه موو خوینه لو تو ده رژتته زهویه وه، تهنانه ت پاش مردنه که تیش
هه خوینه وا دیت و سهران دهبأ —: ده زانم ده زانم ټهو
خوینانه هی چی بوون ټهمرؤ مریشکیکم لو دایه م سه رپری و له
قاقای پیکه نیت دا شومیان توورهبوو و دهستی تو بی بهردا و تو
له ټه ونزیک بوو تته وه —: ټهو کاتانهش وا تووربه دهبی هه جوانی
.... ره دووم دهکهی، نارین گیان؟ —: چه ن جار گوتم بانگم لی
که شومیان نارین مردووه، مردوو، من لی ره شومیانم و
ره دووی تو ش ناکه وم —: زورم هه ز له ناوه که تته نارین گیان
هوی نارین، وهی نارین نه مسوتینی به ناره که ت تاخر من چیم که مه

سېبهره کانی میرا

و عه بیم چیه کچی ئاخر کوری چاک وه کوو من له کوئ پیدایا
ده که ی کچی ها له قاقای پیکه نینتدا، شومیران له ژیر
لچوه گوتی: چاره نووسی تو له گهل مندا جیاوازه و تو نه
شوه بینیت چون نارین له ده رگای ماله که یان، به ئه سپایی هاته
ده ری و به ره و تاریکیه که رویشت چ که سیك له ویدا له
چاوه روانی ناریندا بوو، نه تبینی و لات گرینگ نه بوو، باش
تیگه یشتی نارین، وا له شاریکی دیکه وه له گهل دایه ی هاتبووه
شاره که ی ئیوه، به ئه نقه ست ناوی خوئ گورا بوو شومیران وا
له جوانیدا بی هاوتتا بوو و چاک چاره نووسی خه لکی ده خوینده وه،
له و کاتانه وا تو ناشقی بووی، ئه وینداری که سیك بوو وا له و شه وه دا
له نیوان شه و تاریکه توخه دا، چاوه روانی بوو و ئه ویش به بیده نگ
وه کوو پشیله خوئ خزنده نیو تاریکیه که وه باش تیگه یشتی،
که ئیدی شه و بو تو نابیت و پاش چهن روژ له و شاره رویشتی و
نزیکه ی سالی هه نه گه پرایته وه

سېبهره کانی میرا

شیخ بووکه قورینه کهی دا به دهستی نافرته که و پیکه نی گوتی:
ئهمه شومیرانه له ولاتی خو مانه وه هاتووه تا فالی قاوه ت بو
بگریته وه و تو بی دهنگ دانیشتی و له نه و پامای

ئه لاین نارین فالگیری حاکمی ولاتیکی دوور بووه رۆژی نارین له
چاره ی حاکمدا ده بینئ که کوری دهمری و نه خو شی ولات داگیر
ده کات حاکمیش سه ره پای توور ه بونی، دهنکی هه ناری له زاری
نارین نابوو و گوتبووی نه و کاته ش من، نه ومله جوانه ت ده قرتیم
.... زی پکی زو ریشی پیشکه شی نارین کردبوو نارین گوتبووی:
ئه م زی ره بوچی حاکم گوتبووی ناماده ی ناهه نگیکی تایه ت
به، پاش هه وت رۆژ، کوری حاکم دهمری و نه خو شی ولات داگیر
ده کات حاکمیش که س دهنی رته سه ر نارین بو کوشتنی
به لام عاشقه کانی نارین ناگادار ده بن و به پتی ده که ن بو ئه م دیوی
سنوور و پاش تیپه رین له سنور نارین ده بیته شومیران و خو ی له
حاکمه که ده شاریته وه

بزه ی برده وه و فنجان ه قاوه که ی به ده ستت دا وه رت گرت و
خواردت و نارین فنجان ه که ی له تو سه نده وه و هه لی گه رانده وه نیو

سیبهره کانی میرا

ژیتر فنجانه که: ئەبێ بگهریتەوه ولات، لە گەل تەر و تایفه کەت و
عەشیرە کەتدا هەمووتان خێرا ئەبێ ئێره چۆل بکەن ئەبێ
برۆی بۆ ئەو شوینەوا دارێکی زەیتوونی زۆر زۆر پیری هەیه
جیگای تۆ لە کن ئەو دارهیه

سەرت بەرز کردەوه و بۆ تەنیا دارە زەیتوونە کە ی دەقەری
حکومەتە کەت روانی :- لفی ئەم دارەش لە ئەو شوینە هەیه وە کوو
ئەو دانە کە ی تریش و تۆ بیرت کردەوه کە لە هەر کام لە
کۆچە کانتدا، لە تەنیشتی دارێکی زەیتوون ژیاوی و سەیریش ئەوه
بوو تا دارە زەیتوونت نە ئەدی ئۆقرەت نە دەگرت و جیگەر نە دەبووی
....

ئاغای زەمانی سەیری دایە گەورە ی کرد و گوتی: وریای بوو کە
جوانە کەت ببە کووڕم زۆر گەنجەو وادیارە کەم فامە گوتت
مەگەر داریش ترسی هەیه و پێویستی بە فام و عەقل هەیه کاکە؟
.... ئاغای زەمانی توورە بوو: کاکە بۆ قسە حالی نابیت ئەمە کە ی
دارە کێ کوتووێه دارە، هەر کە کوتووێه گووی خواردووہ
داری چی وشتی چی ئەمە شەخسە شەخس گوتت:

سپڀه ره کانی میرا

شه خسی چی وشتی چی ته مه ته نیا داره، دار، داری زهیتوونه و
ته منیش زورم هه ز له زهیتوونه ناغای زهمانی هاواری لی
بهرزوه بوو و گوتی: وریای ته م داره ببن، ته گینا سه رتان لی
دهشیوینی و تو به هیواشی سهیری داره کهت کرد وموچرک به
له شتا هات و گوت: بو نایپرته وه؟ ناغای زهمانی قیراندی و له وی
هه لات و له بهر خوینه هه بوله بولی بوو شوینی سهدان
دهستت له داره که دیار بوو و سه رت سوور مابوو ناخو کی
نه خشی ته و دهستانه ی له سه ر داره که هه لکنه ند بوو؟ به لام باش
که سه یرت کرد بینیت که ته و نه خشانه به شیک له واقعیه تی
داره کهن بیستبوت شه وی سالی نویی فه له کان، خوینیان لی ده تکی
و خوینه کهش له بنی داره که گوم ده به ستی تیجازه ت نه ده دا
کهس ته و خوینه، بشوری، به نوو کی چه قوکه ت خه تیکت ده کشایه
دهوری داره که و ده تگوت: ته م داره، ته م داره نه خو شه فی لی
دی له سه رخو ده چی ته م داره فی لی هاتووه ته م
به سته زمانه و عه جیتر که خوینه که له خه ته که ی تو وه،

سېبهره کانی میرا

تینه ده پهرې و هیډی هیډی له بنی داره که وه رڼو ده چوو و ریشه که
خوینه که ی ده مژې و هیچ ناسه واریکی لی نه ده ما

شومیړان، نه و قهیره کچه مه سیحیه له ولاتی خوته وه هاتوو تا
پیټی بللی که کاتی کوچ گه یشتوره گوت: چه نده کوچ هم
خه لکه ماندوون هه ژارن له هیچ شوینیکدا ئوقره یان
نه گرتوه هه موو شوینی بزمان جی مه ترسیه

شومیړان له فجانه که ت پامو و دلۆپه فرمیسیکی وهرانده نیو
فجانه که و له ژیر لچه وه گوتی: «ئاغا سهیدی مه سیح» خوی
فهرموویه خوی ده ستوری داوه ده بی برۆی رهنکه
کوچی ئاخرت بی وتو له جیگات هه لبه زیت و قه لئس بوویت
گرت گرت قسه کانی شومیړان هه ر شیتتی کرد هاوارت
کرد: ئاغا سهیدی مه سیح که ت بو تو ده ستوری داوه نه بو من
.... نه بی له زووترین کاتدا بگه ریته وه ولات شیخ سهیری توی
کردو موری لیت برده وه: سی مانگی پیش چ خه ونیکت بینی؟
.... ها؟ بوی بگیره وه ده ی بیلی نه و خه و نته کاس
بوویت لال بوویت و به و چاوه وردیلاننه و بریقه دارانه ته وه له

سیبهره کانی میرا

شومیژان رامای فرمیسک له چاوه کانی شومیژان باریه سهر
کولمه سیسه له کانی و گوتی: بهسیه تی بهسیه تی ئیدی
بیپر وه ته واری بکه ئیدی نه بی بگه رپته وه و تو
ویستت بلتی که سی مانگی پیش خهونت به تاغاسه یدی مهسیح وه
بینیوه خاچیک به دهستیته وه بوو خاچه که له گوشتی سوور
و خاودا پوشر او بوو خاچه که ی بو لای تو فریدا و هاواری کرد:
توش له نیمه ی و بو لای نیمه ده گه رپته وه و تو له ته و او نه و
خه ونه دا ههر ده گریای و ده پارایته وه که من فه له نیم من
مهسیحی نیم، به لام لال ببوی و ههر نه توانی نه و خه ونه بو نارین
بگه رپته وه نارینی جوان، بووا سیسه له بوویته؟ شیخ نه وی
له کوئ ده ناسی؟ سیبهره که گه لی کورته بالا بوو، هه ستت
ده کرد نه و سیبهره ده ناسی، به لام بوئ نه ده چوویته سه ری، له کویدا
بینیوته رویشتنی نارین بو لای نه و سیبهره کورته بالا یه، زور
گه وره تر بوو به لاته وه و ا ئیدی هیزی و ده وی نارین که وتنت، بو
نه ماوه و نه تو یست له ناسینی سیبهره که دا، بگه ری هیزت

سېبهره کانی میرا

نه ما، چوونکه نارین نه وینه پاکه که تی له گهل خویدا برده نیوان نه و
تاریکیه تۆخه و ئیدی نه یگه رانده وه

به تووره ییه وه له شومیران و شیخ پشتت کردو به ره و ره شماله که ت
سووراپایته وه ئای شیخه گچکه پر له نه یینه که م چیت
ده کرد له کامه شویندا خۆتت هشاردا بوو رۆحی تو له
قوری کامه بوو که قورینه دا هشاردا بوو خۆمیش نه مده زانی
....

نه و جهسته شیتال شیتاله له ئامیز گرتبوو و بهرت نه ده دا و به
خۆته وه نووساند بووت له کن تو دا راوه ستا بووم و سهیری تو م
ده کرد دهستم خسته سه شانت و ته کانتتم دا زور
به لام تو هه ستت به و هه ژاندنه نه ده کرد زور گریام و پارامه وه:
شیخ یا شیخ بابه نه مه منم من له کن تو دام
.... نه و جهسته شیتال شیتاله به رده به ری ده نه و جهسته یه
.... من لی رده نه وه هه ر ه یچ نیه به لام نه تو ته تبیست و
نه نارین ماجد هات نه ویش خو هه ر تینه ده گه یشت
ماجد گوتی: شیخ بیده به من تا خاکی که م خاک مه یل

سیبهره کانی میرا

بیره خاک ئەو خەمەت لى دەستینى و ئەهوەنت دەکاتەوه
ئۆقرە دەگری گونای هەیه بە خودا بۆن دەکات ئەو
بەستەزمانە گوناهى هەیه وەلاهی جەستەت بەر ئەدا
.... و نارین هیچی نەدەگوت تەنیا بلیسەى بە ئاگرەکەى دەدا
و تیژتیژی کردبەوه مەغارەکە وەکوو جەهەندمی لى هاتبوو
.... ماجد گوتى: بیدە بە من ئاخر خو وا بکەى عەشیرە چى
.... ئەو خەلکە هەزارە وا چاویان لە تۆیە چى خو هەر دەتۆقى
یا شیخ بیدە بە من بۆن دەکات لەم جەهەندمە ئەگەر
کەس پیمانی بزانی باشى لى نایتەوه یا شیخ چپاندە
گویتەوه: سویند دەخۆم کە نەچم لای تۆ دەمیتەوه
.... نەتیست هەرتى نەگەیشتی تۆ لەزەریای مەرگی
مندا نوقم ببویت و هەر هەستت بەزیندووی من نەدەکرد

بە پەلە بووکەقورپنەى قەیرە کچی مەسیحیت لە دەستی نارین دانا
و گوتت: بچۆ خو عاقل دەبى شومیران دەگریا: رەنگە
دیربى -: بچۆ تۆ بە خودایى بچۆ، کارت پێوه نەبى
نارین گوتى: تەنیا ئەمشەو رەنگە ئىدی نەتیینمەوه

سیبهره کانی میرا

و تو بینیت که چۆن نارین دهپارپتهوه و شیخ وهلامی ناداتهوه، بهلام
ههر له سهرتای هاتنی نارینهوه، حالی شیخ گۆردرا ئهوشتهت
به چاو بینی خۆت بینیت که چۆن له تین و وریشه کهی جهستهی
شیخ کهمهوه بوو شیخ ئه ورپۆگۆردرا بوو له گهله ناریندا
هاتبوو چه و سرتهوه هییدی هییدی شیخ، نهرم هه لگهرا و
ههر دووکیان به رهو ژووری بوو که قورینه کان رۆیشتن و ده رگاکیان
پیهو دا و دایان خست ئه و ده رگایه تا به یانی ئیشکی ئه و
ژوورته کشا به ره به یان شومیران خیرا له ژوورته که هاته ده ری و
له وئ رۆیشتن ئه لپی هیچ کات له وئ نه بووه و ئیدی نه تبینیوه
....

نارین هه ی نارین ئه و پرچه ره شانته ده پرمه وه رۆژی
په لکه کانی نارنیت له پشته وه کشا نارین به نازه وه قیژاندی و
گوتی: چاره نووسی تو له گهله مندا جیاوازه بریا من به قه د
گۆشه چاوی بوو که کهت جوان ببوایام و تو له خه یالی خۆتدا نوقم
ده بوویت و په لکه کانی له ده ستت بهر ئه بوونه سه ر شانته کانی ناریندا
.... وان له کویدا ئه و پرچه جوانانه، نارین گیان به مه قه ستی

سيپه ره کانی میرا

دهستی کامه نامرد براونه تهوه بو وا سیسه ل بوو تته نارین
گیان رږښت شومیران ته لئی هیچ کات له ویدا نه بووه
نارین گیان ته تو له و ژوره چیت ده کرد دوینی شه و نارینه جوان
.... وهخته بوو دیق بکه ی بو نارینه په لکه شوړه که بو نارینه
جوانه که

شهو ی دووایی هه ستت کرد کاره ساتی له نارادایه خهوت لی
نه ده کهوت و له نارین و قسه کانی بیرت ده کرده وه له پر خورپه بیټک
به دلندا هات و سهرت بهر زکرده وه و بینیت

خوی بو ماجد بوو له نیوان دو داردا راوه ستا بوو
جوانوه بلورینه که ش له لایه وه وه ستابوو، ماجدیش وه کوو ته وه
جوانوه به تین و پرتیشک بوو هر دوو کیان وه کوو ژیله مو
ده سووتان پیټ وا بوو له بلور درووس کراوه ماجد
بریکه دار بوو ماجد وړ و کاس سهیری چاوه کانی ماجد و
چاوه کانی جوانه کهت ده کرد وا وه کوو ته ستیره ده سووتان له
شوینی سمی جوانوو، گلونه، گلونه ناگر به جی ده ما

سېبهره کانی میرا

له نووکی قامکه کان و پرچه کانی ماجدیشه وه له و ټاگره ده رږاښه سهر
زهوی پیت و بوو ټهوانه و خه ریکي ده بیینی خه ونن
خه یالن به لام بینیت و ا گه ودر له حالیکدا ده سمالتیکی سووری
به سستبووه سهره بی مووه که یه وه و گوریسی مله که ی به ده سستی وه
بوو، به ره و ماجد و جوانه که رږیشت و جه سته ناسکه که ی هاویشته
سهر کولتی جوانوو و له گه ل ماجددا، له نیوان تاریکیه که وه نوم
بوون، و ټو ټه تگوت کاره با ره قتی کردبی، سارد و سپ، ته نیا سهیری
شوینی ټه و انت ده کرد

سی رږژ پاش له رږیشتنه که ی نارین بوو که ټه و کاره ساته سامناکه
پرووی دا دلتی ته زاند ټه و پروداوه شوومه له سهر سنووردا
قاچاخه کانتانیا ن گرتبوو و نیسماییله که ت گولله ی خواردبوو،
گولله که بنی رانی ټه وی کون کرد بوو هاوړییه کانی به ههر
چهرمه رسه بیټک بوو، هینا بوویانه وه بو نیو عه شیره دلت
خه بهری دابوو، دلتی هه ردو و کتان شیخ بزه بیکی ته ماوی له سهر
لیویه وه بوو و به نارامی به و جوړه که س پی نی نه زانی به خه لکی
راکه یان دبوو که کاتی کچه و خه لکی عه شیره له واقیعدا ناماده ی

سپڀره کانی میرا

رڙښتتا بوون رڙڙي دوايي جڀڀڪي ٿهه ته شي له لايه ن
دهولته وه هات چيرڙڪي ٿهه و کور و کچانه وا بو يهه ماره ياني
ده کرد، بالو ببوه وه و به گوي مه لاکان و شيخه کان و ناغاکان
گه ڀشتبوو و ٿهه و انيش مه ترسيه كه يان لاي دهولته درکاند بوو
کاتي كه قسه کانی نوڀنه ره كه ي دهولته ت بيست وه خته بوو شيت بي
.... شيخ جي مه ترسيه ٿي دي ٿهه مه نوڀنه ره كه ي حڪومه ت
گوتي و تو هه زاتت نه کرد بلڀي: سه رڙڪ تو ي هه موو ٿيشه کان
به دهستي تو جي به جي ده کري و شيخ هه ر هيج ني ه هيج ني ه
.... ٿهه مه تو ي كه هه موو شتي ڪي عه شيره كه تي قسه قسه ي
تويه و كهس به گونت هه سيب ناکه ي و ٿهه گوو خواردانانه ڪي سازي
کردوه بو تو و هه لکه كه ت و زور شتي دي که به لام خه يال بوو
و تو هه زاتت نه کرد له تاو شيخدا ٿهه قسا نه ده ربري و

دهولته سي رڙڙ ده رفه تي دا بوو، به لام عه شيره به نياري ٿهه سي
رڙڙهش نه بوو، ٿهه ونده گرفتاري خه مه كه ي ٿيسماييل بوو، قه ت
هه ست پي نه کردبوو، ٿهه هه لکه چون هه موو کهل و په له کانيان
فرڙشتبوو و گه ردن نازاييان له داروسيکان خواستبوو، ٿهه کچانه وا

سپهه ره کانی میرا

له دهروه میردیان کردبووه کوره کانی عه شیره، ههر چۆن چۆن
قسه و باسی خودا حافیزی خۆیانیان له گهله بنه ماله کانیان کرد بوو،
ئهو کورانه وا کچیان له ئیوه خواستبوو که ی ده رکرا بوون، چۆن
شه پری بنه ماله کان و دراوسیگان ناکامیان پی هاتبوو، ناشتی که ی
رووی دابوو، ههر چۆن که له و پهلی به نیازی سه فه ره که یان کپی بوو،
که ی مه ر و مالاتی خۆیان فرۆشتبوو و که ی و که ی و که ی تۆ
ههر ئه وه ت حسیب ده کرد، ئاخو ئه و خه لکه که ی و به هۆی کپه و وا
ئاماده ی کۆچ ببوون و تۆ نه ترانی و ئه وه بووبه هۆی کوره کردنی
تۆ و ئه وه بوو وا ئه تی سوتاند

ئه گه ر شیخ وه کوو با وه کوو گه رده لوول له و شه وه دا کۆیان
نه کردبایی و نه یانی بردبایی به و جو ره که که س پی ئاگادار نه بوو
.... ره نگه یه کی له و شه وانه وا با هاژه ی به اتبایی و ئه و هه سته
له حنه تیه ی له تۆ به خه به ر بکردایی، تۆ ئه و بوو که قورپنانه ت بانگ
بکردایی و به ته ناردبایی ته سه ر ئه و مندالانه وا تۆیان له به ر کرد بوو
و ده ستورت بدایی شه لاقه کانیان بکو تنه سه ر سه ری ئه واندا و ههر
ورد و خاشیانیان بکردایی تا به و شوینه که ته وا و سه رووده کان و

سېبەرەکانی میرا

چېرۆکه کان و رازەکان و شیعەرەکان وا بە هۆی خویندن و دووپات
کردنەوهی ئەوانەوه، تۆیان نەمر کرد بوو، لە بیر بەرداییی و هەر لە
میشک و بیریاندا بیانسرباییتەوه شیخ باش دەیزانی چ دەکات
.... تۆی لە گەل ئەو بووکه وەحشیانە بە جی هیشت و رۆیشت و ئەو
مندالانەشی لە گەل خۆ برد تۆ توورە بوویت چوونکه لەو رۆژەوه
تۆ گەیشتی که تۆ هیچ نیت هەر هیچ نیت و ئەمە تەنیا
نیوی تۆیە وا شیخ ئەیهوی دووپات بکریتەوه و لە زەمەندا
بمینیتەوه، نە خۆت، شیخ هەر تۆی بە تپیش حەسیب نە دە کرد، تۆ
هەر هیچ بوویت شیخ هەموو ئیشیکێ ریک خستبوو و نیوه
شەوی یە کە مەین شەو، لە دەر فەتە کە ی دەولەت، عەشیرە ی
بەر پێخست ماجد نە خۆش بوو و دایە گەورە بەردەوام دە گریاو
رەنگی زەرد هەلگەرا بوو رۆیشتیتە کنیهوه و گوتت: بەسیهتی
ئیدی خۆت کۆکەرەوه، دەبی برۆین ئەو کۆ کرابوووه بی
ئەوه خۆی بزانی، نە تۆزانی بووت و نە ئەو دایە گەورە هاواری
کرد: کورە کەم گوللە ی خوار دووه بی رەحم و تۆ وەر گەرای و
رۆیشتی نە تەدەویرا بلایی تۆ میهربانی، دل رەحیمی و ئەمە

سېبهره کانی میرا

په نى شېخه وا خيړا عه شيره ي بهر پخستوه دايه گه وره چاو به
فرميسكه وه بو لاي داره زهيتونه كه رږيشت و سهري نايه داره كه وه
.... هندی شو خهونت به داره زهيتونه كه وه دهبيني خهونت
دهدى هم داره هر يه كه مين داره زهيتونه كه يه وا له مالى تاغايي
زهماني، نارام و ئوقره ي پيټ به خشي بو خهونت به و شه وان ه وه
دهدى كه له ژير داره زهيتونه كه، له گه ل شه ودا جووت ده بوويت و
فرپت به قسه كاني تاغاي زهمانيه وه نه بو و شه و بهر ده وام له ژير
شه وداره، بيچوه ي كرد بو هندی جار خهونت دهبيني كه
دايه گه وره هر شه داره زهيتونه يه كه توي تو دهر ژيته بني شه وه وه
و همه داره كه يه وا له توخي تو ئاوس ده بيت و مندالي ده بي
كچه كان و كوره كانت له ريشه كاني شه وداره بوون، تو شه مت باش
زاني بو له و خه و نانه دا هر تاخت هه لده كي شا و هه رده ست
ده كشايه جه سته ي كلاشين كو فنه كه ته وه شه ي به له حنه ت بي
با به گه وره

دهنگي كوچه كه تان نه زمي روپي شته كه تان، دراوسي كاني كشايه
شه و ديوي ديواره كانه وه و گوپيان دلكانده دهر گاكانيان ه وه و

سېبهره کانی میرا

بهراشکاوې ته تېست وادهيان گوت: خهريکن دهرۆن ئاخري
رويشتن کۆچهريه کان دهرۆن دهرۆن و ناگه پښه وه، قهت
.... ههوته ينيک ريگاتان دهبړي و له کيو و شاخ و دۆل سه رکه وتن
.... ولاتي خۆتان جي مه ترسي بوو، بهلام هه رچي که بوو، گونده کان
هي خۆتان بوون تهوانه و له سه ره تاوه له گه لتاندا کۆچيان
نه کرد بوو، ليتان کو ببونه وه هه ر که داره مه زنه پيره
زه يتونه کهت بييني ئوقره ت گرت و ئارام بووي و عه شيره ت
دابه زانندو خه لک ره شماله کان يان ساز کرده وه

گونديه کان گوتيان: ليره نا هم داره شوومه شهوي سالي
نوئي فه له کان، هم داره خويني لي ده چوړي خوينه که ي
سه ره راي شه وه که که مه به لام وشکي هينه ره و زه وين ده سووتيني
.... تا هه ر کوئ بر بکات زه وينه که وشک ده کا و ده ي سووتيني
.... هم داره خۆتان دوور بخه نه وه و تو دلت قورس بوو که له
ئا کامدا شوين و جيگاي خوت و عه شيره کهتت دوزيوه ته وه و شيخ
به هيمنايي وه سه يري تو ي کرد و تو هه سيبت کرد که زورتر له دوو
مانگ به سالي نوئي فه له کان نه ماوه

سېبهره کانی میرا

له یه که مین پوژي گه یشتنه که تاندا کونی، بنی رانی ئیسما ییل گه نی
و کرمی هه له یینا بوو، بهو جزره وا به هیچ کلوجی، نهو کونه
نه ده پوشره و چاک نه ده بووه بو لای شیخ رویشتی و دوعات
ویست، به لام شیخ ته نیا گریا و گریا و تو ئیدی هیچت نه گوت
ئای شیخه، ده گری؟ نهو گریانه هی چی بوو رهنه گه هی
ته نیاییه کان و نه یینه کانت بیی نه من باش تیگه یشتووم ده میکه تاو
نه تاوی و نت ده که م با به لای تیگه یشتووم
به لام ئیستاکه نه مه منم وا ته نیا هاوری تووم باشم کرد هه ر له
سه ره تاوه به جیتم نه هیشت من مامه وه تا ناگاداری تو و
عه شیره بسم ئیستاکه، برا که ت وا ده زانی نه مه هیزی نه وه وا
داسه پاوه ته سه ر عه شیره که وه، به لام هه رچی بی سه روک هه ر نه وه و
پاش گه رانه وه که ی بو عه شیره، ناوی به «سه روک» لای خه لکان
ده رچووه، به لام من له کن تو دام و هه موو شتیک بو ده گپر مه وه
.... من و تو و بوو که قورینه کان له م نه یینه ناگادارین هه ر
خومان، ته نانه ت ماجدیش تی نه گه یشتوه له لای خو یه وه وا
ده زانی منی له ژیر داره زه ی توونه که چال کردووه و کهس نه یزانیوه

سیبهره کانی میرا

.... به لام من له کنی تو دام و نهینیه کانی خه لکت بو ددرکینم و
تهو جهسته شتیال شیتالانه ههر هیچ نه بوو من رینوینیت
دهکهم دت شارمهوه رهنگ بی له دواییدا بالاش بکه م و
گوشتیش بگرم و گه وره تر بجم کهس چووزانی رهنگه قه له ویش
بیمهوه خودای قه له و کی بینوییه خودای ههره بالا بهرز و
ههره قه له و وه کوو من من

تو هیچت نه گوت ئیسماویل ویستی مامه شیخ نهینیه تهو
بووکانه وا دههاتنه خه ویه وه، بوئی بدرکینی و شیخ بووکیکی بو
هه نارد که زور له ئیسماویل ده چوو و دلت داخوری تا
بووکه قورینه کهت بینی و پاش پینج روژ، ئیسماویل مرد له
ته نیشتی داره زهیتونه که به خاکت سپارد چ مه حشری بوو
پرسه کهی ئیسماویل چ گریانئی پشتی دایه گه وره
مووچایه وه ههر به شهوی رومه تی سیس هه لگه را و پشتی
مووچایه وه به له حنه ت بیت هه مووی له ژیر سه ری تو دا
بوو و نه مه په نی تو بوو ههر بیرت دی چهن ساله تهو خه لکه

سيبهره کانی میرا

به شوینی خۆتدا کییش ده کهی به راستی ده ترانی به ره و کوییان
ده بهی

با نه لوورینیت نه لیتی بانگت ده کا هندی جار ئاوا بیر
ده که یته وه که رهنگه رۆحت فرۆشتوو ته با با سیراویه کان،
ئارامیان لیت سه نده وه له و ژیره دیته ده ری نا نا
.... هه لده فریتسه ده ری و بو لای ئیسماییل ده رۆی زارت
ده نییته نه و کونه بچکۆلانه وه وا له سه ر گۆره کهی دروست بو وه و
بانگی ده کهی، به لام بنی رانی ئیسماییل کون بو وه و پیی ژان
ده کات هیشتا ژان ده کات نه و پییه هیشتا تا پۆی نه و
کرمه ناشیرین و پیسانه له ئیسماییل نه سرا وه ته وه هه رچی
بانگی ده کهی، نه وه وه لامت ناداته وه نه ته وی ده ستت له کونی
سه ر گۆره کهی ئیسماییله وه تیپه ری نی، به لام ده ستت ده چه قیته
نیوان نه و کۆمه له کرمه ورد و درشخانه وا له کونی بنی رانی
ئیسماییله وه بو ته واو کونه کانی جهسته یه وه له هات و چۆدان
نه و کرمانه وا هیچ کهس ناتوانی به ریان بگریت و راویان بنی و هه ر
زۆر ده بنه وه لاشه ی ئیسماییل له ژیر نه و کرمانه ون بو وه

سیبهره کانی میرا

ده ههژی و دهچۆقی هیچ کات نهتوانیوه جهستهی ئیسماویل
له مس بکهی هیچ کات دهسته کانت جهستهی ئهویان له ئامیز
نهگرتوه نه نهو کاتانه وا مابوو و نه ئیستا که وا له نیوان
ئهو قورانه و ئهو کرمانه نوقم بسوه هه لئدیت هه لئدیت و
خۆت ده کوتیتته داره زهیتوونه که نه جارئ به لکوو دهیان
جار ده گریت و ده لووریت و سه رت ده کوتیتته جهستهی داره که وه
.... ئیدی هیچ کهس نیه ده ستت بگری و نه هیلئ خۆت ورد و
زه خمار بکهی ده لوورینی و ده گریت

خوینی ئیشکچیه هه ژاره که گهیشته بهرپیی گه وه ر و گه وه ر قیژاندی
و هه لات و گوریسه که له دهسته کانی شیلانه وه ده رهات گه وه ر
فرته فرت و قیژه قیژ رای ده کردو گوریسه که په ر و پووش و درک و
دالی له خۆ کۆ ده کرده وه و هه ندی جار ده پیچرایه پییه کانی گه وه ره وه
و سه د ئه وه ندهی تر ئه وی ده ترساند و تو ئه ت بیینی وا چۆن گه وه ر
فرتهی دیت و ده ترسی شیلان به شوینی گه وه ردا هاواری ده کرد
و سینگی ده کوتا و هه ندی جار ئه نووشته وه و کلۆییکی هه لده گرت
و فرییده دایه شوین گه وه ر و جنیوی پیسی ده دا شیلان به

سېبهره کانی میرا

تەمەن بوو و باش نەیدەتوانی بە شوینی گەوهردا ڤابکات
بابەگەورە گوتی: شیلان لە جیاتی ئەو لە سووچیکدا دابنیشی و
تەشی بریسی وەرە سەر گوریسە کە ی گەوهر بگرە و بیپاریزە
.... با سەرگەردانی ئەم کۆلانا نەبێ گوناحی هەیه
شیلان بۆراندی و گوتی: با بمرێ ئەو قەحبە ئەگەر گوێ لە
قسە کانی من بگرێ خۆ بەم ڤۆژەناکەوێ و گەرم و گور بۆ گەوهری
ڤوانی و ئاخیکێ هەلکیشا و سەری سوورپاند: ئابرووی پیمانەو
نەهیشتوو، حەيامانی بردوو و پاشان خۆی خزاندە بەرپییەکانی
بابەگەورە و گوتی: بە گوللەییەک رەحەتی بکە من ناتوانم
بەلام تۆ تۆ بیتو خودا تەنیا گوللەیهک و لەوکاتە تۆ
گەیشتیتە سەر قسەکانیانەو: بی دەنگ جندە ی سووزمانی
.... گوناحی هەیه بە ئاوری دەسوتین و حەيامان دەچی ئەمەتە
دەوێ سەگە ی سەگبابە؟ شیلان بە دەمی شیریکێ بەردا و گوتی:
حەیا ی تۆ دەڤوا؟ مەگەر تۆش حەیات هەیه ماجد؟ و تۆ
لەقەییکت کیشا بە پەراسووی شیلاندا و بابەگەورە دەستی تۆ
گرت و هەر دووکتان ڤۆیشتن شیلان سەر گوریسە کە ی گرت و

سیبهره کانی میرا

کیشای گهوهری بۆ لا خو کیشا شوان له دورره هات و
تۆ بینیت که گهوهر به دیتنی جیپه کهی شوانهوه گهشایهوه
شیلان به هیتواشی بۆ لای پۆیشت و دهستی له ناوقهوی نالاند و بۆ
لای خوئی کیشای و ویستی بهرهو خانوکهی بیبا گهوهر
پاراپیهوه شیلا شیلان خه نه م بۆ ده کپی؟ شیلان
ههستی پی کرد که تۆ تهو و گهوهرهت له ژیر نیگا گرتوهوه له
تهنقهست دهنگی بهرز کردهوه و چه پۆکی دا به سهر گهوهرداو گوتی:
خه نه ت بۆ چیه هه زاره شیته خه نه سهرت بخۆ گهوهر
ده پاراپیهوه و تۆ خه مت بۆی ده خوارد شیلان هیشتا له قینی
تودا ئازاری گهوهری ده دا و خویشی له هه مووان زۆرتتر خه می بۆ
ده خوارد تهو شهوه تهو شهوه وا له پر پۆیشتیه ژوره کهی
گهوهرهوه له بیرت دی؟ بیرته وا نیوه شهو کهوتیه بیرى دایه گهوره و
بهرت هه لسا یه وه و وه خته بوو گپت بدات؟ بیرته تهو تهوینه
کۆنه چۆن چۆنی بلیسهی سهنده بوو، تهو نیوه شهوه؟ بیرت دی
وا هه ستایته سهر خو ت و ویستت گره که به هۆی گهوهرهوه
دامرکینی؟ ویستت برۆیته ئامیژی گهوهر وله خه یالتدا تهو

سيٻه ره کاني ميرا

بکهي؟ ها بيرت دي؟ بي دهنگ خوتت کرده
ژوره کهي گه و ره وه و بينيت به چاوه کاني خوت بينيت
بينيت وا گه و ره پروت و قروت و بيټوش که و توه ته سهر ته خته کهي
.... بيرت دي شيلان چي ده کرد؟ ها چي ده کرد له گهل
گه و ره دا؟ شيلان چي ده کرد و نه و ياربه پيسه چي بوو؟ با
بيرت دي شيلان به و قامکه رهق و ته قانه ي چي ده کرد؟
نه و نه و چي بوو وا لچه کاني نه و ي ته ني بوو و چوره ي ده کرد
له زاربه وه؟ بيرت دي چي ده کرد؟ با بيرت دي که چون
لچه کاني گه و ره ي ده ليسته وه و ماچي ده کرد دلته داخوري و
وه خته بوو دلته له زارت به پريته ده ري و نينجا دلته که ت ده که و ته
به ر پي پيسه کاني شيلانه وه و نه و له پر دهنگي کي ده بيست و زاري
له زاره بي دهنگه کهي گه و ره وه هله دهنگرت و سه ري بو لاي دهنگه که
وا بيستبوري ده سووران دو ده ي بيني وا دلته که ت له خاک و خولي نه و
ژوره گه و زاوه و پاشان تل ده خوات و فرته ي دي ت و نينجا شيلان
هله دستا و ده رويشت و يه کي له پي پيسه کاني به ر زده کرده وه و به
ته و او هيزه وه ده ي کوتايه سهر دلته کهي تو وه و داي ده فليقاند و ههر

سپهه ره کانی میرا

وه کوو جوانوه سپیهه کهی گه وهر وا داتفلیقاند و توّ حه په ساو و هه ژار
و بیّ دهسه لآت سهیری ئه و دلّه هه ژارهت ده کرد وا چوّن له ژیر پیی
پیسی شیلاندا داده فلیقی و دهمری و توّش هه هر هیچت لیّ نه ده هات
و هه هر هیچت لیّ نه ده هات چوّن که دلّت نه بوو وا پیی بژی و توّش
مردبوویت به لّام خه یال بوو، خه یال توّ دیمه نه کهت بیی و
دلّت هه هر دهر نه هات له زارته وه و هه ریش نه مردی دلّه کهت ته نیا
ئه وهی پیّ کرا زورتر و توندتر خوّی بکویتیته قه فه سی سینگته وه
.... گرپ گرت شیلان مه مکه کانی گه وه ری گرت بووه نیو ئه و
قامکه رهق و پیسانه و بیّ دهنگ و جار جارئ ته یلیسته وه و چیهی
ده هات، چی ده کوت تیینه گه یشی ئارام له شیلان رویشیتته پیشه وه
.... چنگت خسته نیوان پرچه گژه کانی شیلان وه و بوّ لای خوّت
کیّشات وه خته بوو بتوقی روّحی هه هر نه ما و جیقهی لیّ
به رزه وه نه بوو به و دهسته کهی ترت بهر زاری شیلان گرت
به لّام نا نه تگرت دوو قامکت خسته نیوان زاریه وه و له پر
زاری ئه ووت دادری تا بنی کولمه کانی شیلان دادری و
هاویشته سووچیک له و تاریکیه دا زاتی نه ده کرد جوولشه

سیبهره کانی میرا

بکات، ته نیاو بی دهنگ ده گریا شیلان دهیلوورانند و کپ و بی
دهنگ خوئی ده کوتایه هم لار نه ولادا خوئت له گههر کشایه
پیشهوه چنگت کوتا و شتیکت کیشایه سهر جهسته پروته کهی
.... بانگت کرد به هیواشی بانگت لی کرد چهن
زللهت له کولمه کانی دا بی سوود بوو گههر بی دهنگ بوو،
به خه بهر نه دههاتهوه خه ریک بوو شییت ببی نا به
خه بهر نه دههاتهوه تا به یانی ئاوت له سهر و چاوی پزانند و
زلله بارانت کرد، کولمه کانی کهوو بیونهوه، به لام نهو به خه بهر
نه دههاتهوه گویت لکانده دلیهوه دلی لیی ده دا، به لام
وشیار نه ده بوهوه رۆیشتیته سهر شیلان و له قه بارانت کرد
....: نه ری جنده، ده بی چیت لی کرد بی، ها؟ سهگ باب
چیت دهر خواردی داوه به خودا نه گهر راستیه کهی نه لیی
ههر ده تکوژم شیلان ده گریا و ناماژهی بو دهم و پله
خوینینه کهی ده کرد که وریا بوو یتهوه، دهس له جنیو و لی دانت
هه لگرت تازه تیگه یشتی شیلان ناتوانی قسه بکات و دهم و

سېبهره کانی میرا

چناکه ی نوقمی خوینه دوو پوژی پی چوو تا گه وەر چاوی
کرده وه به لām گه وهره که ی جاران نه بوو گه وەر
شیلان دهرمان خواردی کردبوو، شیت ببوو گه وەر و دللی توش
دهسورتا و بو ماوه ییک بهم لاو به ولادا گه پاندت و دهوا و دهرمانت
کرد به لām سوودی نه بوو شیتی شیت ببوو گه وەر
ژنت له خوت حه رام کرد و ریشیت سپی کرد و پاشان ههر دوو کیانت
به ردا شیلانیش گه وهری کو کرده وه و بر دیه کن خوی و تو
دیسانه وه که وتیته دۆخی ئه وینه کونه که ته وه سهر له نوی
ببویت به ئیشکچی دایه گه وره و له هات و چۆه کانی شوپ بویته وه
....

نازانی بو گه وهر شه وانی بارانی هه لده بیژیریت و دیته سهر سه رته وه
.... گه وهر تی ده کوشی چیت پی بلی؟ نازانی چ شتی ناهیللی
تو پی کانت بنیته سهر زهویه تهره که وه و له ژیر باراندا هه نگاو
هه لگرت؟ بو له باران ده ترسی؟ خوتیش باش نازانی چ
شتی له نارادایه و وه لāmی پرسیاره کانت چیه؟ کاتی که بوو که
قورینه کان ده چنه سهر جه لیل و جه لیل ده نالینتی، دهنگی ئه و

سيبهره كانى ميرا

دووكچه دهبيسى كه تي دهكوشن سه بارهت به ماجد شتي بليين
ماجد نهوان بو له ماجد بانگ دهكهن؟ نهوانه ههر كين؟
.... له خوت پرسيار دهكهي و وهلامى نادوزيتهوه شهويك وا
يه كي له و كچانه كهوته سهر زهويه كه و كهف له زاري هه لچوشي، به
نووكي قامك، خه تيكت كيشايه دهوروبهري كچه كه و ويستت لي
پرسيار بكهي كه تو كييت؟ ليتره چ دهكهي؟ بهلام گه وهر
وهكوو با، هات لهم سهرى دهشتهوه هات له سهر
هه واوه، دهخزا و دههات و له پر چنگي كوتا و كچه في لي
هاتووه كهي هه لگرت و خستيه سهر كولتي جوانوه بلورينه كهي و بو
نهو سهرى دهشت رفاندي و تو نهو هه موو پرسيارهت هه يه و زات
ناكهيت وهلاميان بدوزيتهوه بووكه قورينه كان بو ته نيا گوي له
قسه كانى تو شل دهكهن؟ نهوانه خو هيچ كاتي هي تو نه بوونه
.... خاوه نيبان هه يه نهو بووكانه بو پياوه كانت نه وهنده
ماندوون؟ بو وهكوو جاران نين؟ بو نه وهنده له بووكه
قورينه كان ده ترسن؟ بو؟ بو ناوه ها با هاژهي ديت و
نه لوورينيت؟ بو له به فر و باران كه م بووه ته وه ماجد له

سيپه ره کانی میرا

کوييه و بونايت و له کو بوونه وه کانداه بشداری ناکات بو
ئیدی له گهلتدا نییه و رهنگه لای تو وایه رهنگه وه لامه کان
لای ماجد بن رهنگه

هاتی، بهئسپایی و بیدهنگ گوتت له نایان ببه ئارام و
ئوقره یان له خه لک سهندوه خه ریکن ئه بنه کاره ساتی ئه و
بووکانه کاره ساتیکی شووم له ژيانی عه شیړه دا گوتم
ناتوانم ئیدی ناتوانم ئیدی دهسه لاتیکم نه ماوه
گوتت ژيانیان لی بسینه ره وه خوت ئه وانته خولقاندوه و
خوتیش بیانکوژه گوتم باشه دهستم خزنده نیوان ئه و
ره هنده که ی دیکه وه وا توش هه ر نه تبینیوه یا شیخ تو هه ر
ئاگات له ره هنده وا خوم خولقاندوه و نییه و دهسته کام
خاوتین ده که مه وه و خراپیه کانی لی ده سِر مه وه و ده ریان دینم
نا ناکری بهس نیه پاکژییه که که مه که م
مه عسومیه ته که که مه که م ئه و ده ستانه به نیازی خاوتینی کی
ئیگجار مه زهنن نا ناکری تو ده گریته و ده روتیت و
هاوری که م لییم نزیک ده بیته وه: ناکری دهسته کانت به خویینی

سیبهره کانی میرا

ساواکهی من خاوین بکهیت؟ ناتوانی بهو خویننه بی گوناحه پاکژی
بکهیت نهو دهستانه؟ کوتم نا تهنانهت نهو بی
گوناحیهش چارم ناکات و هاوړئ کهشم دهگری و ههر دهگری

:- خهنت بو چیه ههژاره شیته خهنته سهرت بخوات:-
بزانه بزانه پرچه کاتم خهریکن سپی دهبن ماجد هزی له
پرچی سپی نیه چاوه کانی تو بریقه یان تی کهوت و شیلان
وه کوو دهلهسهگ په ریه گه وهر و کوتایه نیو ده میه وه:- تو به
خودایی شیلان خهنته بو بکره خهنته ماجد:- ئیدی
ماجد هزی له تو نیه، تو شیته شیته، پیسی پیس، نه گبه تی،
ماجد ئیدی توئی ناوئ به لام گه وهر ههر ده پارایه وه و دلی تو
ده سووتاو هه لده قرچای پارانه وه کانی گه وهر کاری لیت کرد
.... زور هزت لی بوو شیلان توئی خهنته بو بکرئ، به لام دلی
شیلان وه کوو بهرد و ابوو ته نیا کاتی له گه ل گه وهر دا میهره بان
بوو که له ژووری خویدا ببوایی نهو کاته خویشی به قوربانی
ده کرد و گیانی بوئی دهر دهینا، به لام لهو کاته تو، له نهوان راما
بوویت و رویشته بوویته نیو ههست و نهستی شیلانه وه کفری

سیبهره کانی میرا

ده کرد شیلان گه وهر هه رکه تۆی بینی وا ته وای هۆش و بیرت
لای ئه وه، له پڕ دهستی شیلانی بهردا و خۆی خسته لای تۆ :-
ماجد ماجد خه نه خه نه م ئه وئ ماجد بلای شیلان
تۆزئ خه نه م بۆ بکپړئ بزا بزانه پڕچه کاتم خه ریکن سپی
ده بن و سه ری بۆ تۆ دانه واند و به دوو دهسته که ی بنی
پڕچه کانی پیشانت دا تازه له شه ر گه را بوو ته وه شه ره که ش
بیس پۆژی ته وای خایاند شه ر وه کوو خۆره پۆحی هه مروتانی
خوارد بو ده ستت کشا به سه ر گه وهردا و شیلانت بینی وه کوو
مار پیچی له خۆی ده دا بۆ ساتی ته زت پیدا هات دلّت
ختۆکه ی هات داخ هه لگه پرایت و ده ستت خسته ژیر باله کانی
گه وه ره وه هیشتا نه رم و نیان بوون هیشتا هه ست بزوین
بوو ئه و له ش ولاره بۆ لای شیلانت برد، گه وهر، دلّت
تامه زرۆی ژنی بوو ژن و گان خۆشترین داخوازه کانی ژیان
بوون و ده میک بوو لیت برا بوون گووت: شیلان خه نه ی بۆ بکپه
و هه مامی بۆ سازکه و جوان جوان بيشۆره چاوه کانی شیلان
زه ق بوونه وه و بزهیکی شه ی تانی که وته سه ر لیه کانی: باشه

سیبهره کانی میرا

باش خه نهی بوّ ده کرم هه مامی بوّ ساز ده کهم
دهیشۆم به باشی به خاوینی خاوینی ده کهم لهش
ولاره کهی و تۆش شهو وهره کنی وهره ژووره کهی نیوه
شهو بوو ئیواره شیلان پوت، پوت ئاوی ده برده ژووره کهیهوه
.... نیوه شهو بوو باش ده تزانی گه وهر خاوین و پاک و جوان
لهو دهمه له چاوه پروانیتدایه رهنگه شیلان بیههوی قهره بوی
ئهو ئیشه پیسهی بکاتهوه شیلان ئیدی پیر بوو رهنگه
دهس هه لگیری گه وهر بووی رهنگه رژیستی بوّ لای گه وهر
.... دیسانه وه داخ هه لگه رای وه کوو جارانت لی هاتبوو
رژیستی نیوه شهو بوو گه وهر به ته نیا له ژووره کهیدا له
نیوان پیخه فه کهی دانیشتبوو و به هیواشی ده یخویند: خوازم هه ر ئازا
و بی نووکه نووک زاوا ماجد بیّت و گه وهریش بووک خوازم
بوّ ماجد پا، - پاشایی سه رته خت کورپیک بارم و ماجد بکه مه
خوهش وه خت ئای خوهش وه خت هناسه کانت چه نده داخ و
به په له بوون، چاو چاوی نه ته دی بوّنی جهسته نهرم و نیانه کهی
گه وهر هه ر شیت بوویت گویت بوّ گۆرانیه نارامه کهی

سپڀهه ڪاني ميرا

هه لڄسٽيو و خوتت خزانده پيشهوه و پچر پچر گوتت: گهوهه
گهوهه گيان له ڪويي گهوهه سرتهه ڪرد: هاتووي بڪههته بووڪ
ماجد گيان؟ دهستت خسته سهر راني گهوهه دهستت برده
پيشهوه خوتت ڪشايه سهر زگيهوه و دهستت ٽالانده دهور
مه مڪه ڪانيهوه گوشارت دا مه مڪه ڪاني و دهستت برده
پيشتهوه تا پرچه خه نه بيهه ڪاني نه وازشت بڪهه و بوئي كهه
هه ر ٽهه و پرچه خاو و جوانانه به لام دهسته ڪانت
دهسته ڪانت هه ستيان به چي ڪرد ماجد؟ قامكه ڪانت وشڪ
هه لگهه ران: پرچه ڪانت ٽهه به له حنهت بي شيلان
پرچه ڪانت چييان لي هات؟ ڪواني پرچه ڪانت گهوهه گيان؟
: خودا سووتاندياني، هه مووياني سووتاند ماجد گيان سارد
بوويتهوه، ٿارهقت دهر داو له گهرم و گوري و كهف و ڪولت هيچي
نه ما ساردي سارد بوويتهوه له پر دهنگي قاقاي شوومي
شيلان هات به گویتدا و سووراپتهوه و وه ڪوو سههول بي دهنگ و بي
ههست له ژورهه كه هاتيهه دهري ڪاتي كه دهريشتهه دهنگي

سیبہرہ کانی میرا

نزمی گۆرانیه کھی گه وهرت بیست و بیکنه نینه شهیتانیه کانی
شیلانیش

—: شیلا کھی پرچه کاتم دیسانه وه سهوز دهنه وه؟ —: سهوز دهن
.... سهوز دهن ئه بی سه بریکه ی —: شیلا ماجد
شیلا نه کا ماجد قینی بیّت —: نا بو قینی بیّت سهری بهم
جوانیه —: به راستی سهرم جوانه شیلا بی مو جوانه؟
—: با جوانه سهرت، بریقهی دی وه کوو ئاسمان —: مه گهر
ئاسمانیش سهری ههیه؟ با هه موو شتی سهری ههیه
مه گهر نه تزانیوه

—: ماجد ئهم دو ئافره تهت له کوپوه هه لگرتوه؟ ئه مانه خو
زمانی ئیمه هه ر نازانن —: فیریان ده کم فییر ئه بن
کرماشانین زمانیان زۆر له زمانی خو مان تریکه فییر دهن
....

—: کهس به شوینیا ندا ناگه پیت خو ماجد؟ —: نازانم شیلا نه که
مندالی نیه له کافه کانداسه ما ده کات و گۆرانی ده لی، به لام
گچکه که سی مندالی به جی هیشتوه بۆم میردی ههیه

سيٻه ره کاني ميرا

مل هڙه به لام بي غيره ته نازاني چ سه مائيك ده كهن هم
دوانه گچكه كه زور هزي له منه پي ناهه ته سر سي
مندالي هر به بونه منه وه : ماجد وريا به نه مانه بو
ميرد و مندال به قايا نه بو، بو توش به قايا نيه نه بي ناگات
له خوت بي و تو نار چاوانت گرژ كرده وه و پويشتي چهنده
هزت لي بو بكويتيه نيو ده ميه وه چهنده هزت لي بو
به ربيته گياني و هر وردی كهی و نه ونده بيگوتيتا گياني ده چي
.... چهنده هزت لي بو پويته سر نه بو كه قوپرانه و ورد و
خاشيان بكهيت، تا دلي بسوتی به لام تو تو له بو كه
قوپرینه کاني نه و دترسای وه كو نه واني تر نه تده توانی
ته نانه له كه سي بي بكهيت وه و له بو كه كان نه ترساييت
بو كه كان هاتبوننه خه وني هه مووتانه وه هاتبوننه خه وني
تويشه وه بابه گه وره دايه گه وره و هه مووی خه لكي
عه شيره وه به لام كهس نه يده خسته خوی هيچ كات كه سي
نه يگوت نه و بو كانه له خه ونه كاندا چ ده لين و چيان ده وي

سیبهره کانی میرا

پاش بینینی ئەو خەوانانە خەلک زۆرتەر بوو شیخ کړنۆشیان دەبرد و
زۆرتەر دەبوونە مۆریدی

شەوئیکیان هەموو خەلکی عەشیرە پیکهوه خەوئیکیان بینینی، لە
کاتی خەو بینینە کە بوومەلەرزەش هات و کەل و پەلی خەلکی تێک
دا بەیانی کاتی هەموویان زانیان یەک خەویان بینيوه، زۆر
ترسان و بۆلای شیخ رایان کرد شیخ گوتی: هی بوومەلەرزە کە
بوو خەونی هەمووتانی تێکەڵ پیکهەل کردوو خەلک
بروای بەو قسە کرد خەلک خەوئیان بینینی کە با هاژە
دیت و لە تەواو جەستە ی دارە کەوه خوین هەلدهقولی لە شوینی
دەستە کانهوه خوین چۆرە ی دەکرد خوین بەرێ کەوتبوو و لە ئەو
بازنە یه وا بە دەوری بەستبوویان، تێپەری بوو و بابە گەورە
هەرچی یکی دەکرد نەیدەتوانی بەر بە خوینە کە بگری خوینە کان
بەرەو خەلک دەچوون و لە سەر رێگایاندا گول و گیایان دەسووتاند و
زەوینیان شەقار شەقار دە کرد بووکە قورینە کان لە یەک خەتدا
پاوهستا بوون و قامچیە کانیان دە کوتایە سەر زەویندا و تۆزیان
هەلکردبوو و روو لە خەلک دەیانگوت: بمرن بخرەون ئەو تاپو

سپڀهه ڪاني ميرا

سهه رگهردانه ڪان بپوا بڪهن ڪه مردوون بپوابڪهن
خه لڪي عه شيره له ٿيڙ ڙاني قامچيه ڪانه وه ده ڪه وتنه نيو خوينه ڪان
ولهو خوينه سووتينه ره ده گه وزان و جهسته يان زامدار ده بوو و
هه لڏه قرچان بوو ڪه قورپينه ڪان قامچيه ڪانيان ده سوورپاند و
هاواريان ده ڪرد: هه ستن هه ستن ٿه ي ڀوڄه مردووه ڪان
هه ستنه سهه خوتان ٿه ي تارمايه مردووه ڪان، هه ستن و نه مر ببنه وه
.... پاشان ده ننگي ڪي زور سامناڪ هاته گويانه وه ڪه سي له
عه شيره تي نه گه يشتبوو، يان له بيري نه ما بوو، ٿه وه ده ننگه سامناڪه
هي چي بوو هيچڪس نه يده زاني هيچڪس ٿه وه
ده ميس ٿو نه تده تواني ٿه وه بوو ڪه قورپينه وه وا به چاوه ماته ڪانيان و
دهم و لوت و رواله ته بي هه سته ڪه يانه وه، هيچيان نه بوو بو و تن،
ورد و خاش بڪه ي ته نانهت ٿه گهر ڪه سي ڪيش له وي نه بو اي و
له ته واوي خه لڪي عه شيره ڪه تان، ته نيا ٿو به جي بميني اي
قهت ويستي ٿه وهت نه بوو قاچي ڪيان يان ده ستي ڪيان و يان هه ر
ٿو ٿي له نوو ڪي ڪه پوويان بشڪيني يان برووشيني ٿينجا ره ننگ
بوو له پ هه موويان پيڪه وه گيان يان تي بڪه ويٽ و گه ماروٽ بدهن و

سېبەرەکانی میرا

بەرەو تو ههلبخروشیین یان هەر نهبی شیخ له ناکاو، له بنی
تاریکیه کانهوه خوئی دهرنجات و بۆلات بهاتاییت وهاواری بگردایی:
بهسیهتی ئیدی بهسیهتی ئیستاکه نۆرهی خۆمه تۆلته لی
بکه مه وه ماجد، خۆم چاکتر گیانت دهکیشم باشتره خۆم
بتتۆیینم ئەمانه زووخاو کوژت دهکهن و ههزاران پهنت به
سهردینن و سزای زۆرت ددهنئی و پاشان دهتکوژن خۆم
بهلام خۆم چاکئی لی دهنام ناهیلیم زۆر زووخاو بکیشی
سزای زۆرت نادهم و پاشان تو له وحشه تدا دهکوتیته سهر
زهوینه که و نهو بهو ههیه ته گچکه وه، له تو نزیك دهبووه وه و بووکه
قورینه کان لیت دوور نهبوونه وه پاشان تو گچکه دهبوویته وه،
زۆر ههر زۆر، وه کوو مندالیکی ساوات لی دههات له و کاته
ههیه ته شیخ گه لی مه زنتر له تو دهبوو دهسته کانی بهرهو
ناقت دهاورده پیشه وه، بهلام نهو نهیده زانی پیویستی به ناق گرتن و
خنکاندن نیه ههیه ته که ی ئەوهنده قورس و سامناک دهبوو وا
ههر له خۆیه وه ناقی توئی داگیر دهکرد و تو خه ریک بووی بمری
بمری بمری بهلام نا ئەوانه خه یال بوون خه یال، تو

سیبهره کانی میرا

نه مردبوویت و تهنانهت زاتیشنت نه ده کرد دانهی لهو بوو کانه
بشکینی و له ناویان ببهی نه تده توانی و ئه مه شی تی ده کردی
....

کاتی که نه تده توانی نه پینه کهی ئه و شیخه گچکه بدرکینی هر
شیت ده بوویت ئیستا کهش هر ئاماده نابی له کو بوونه وه کانی
ببه گوره دا، وا له شهوانی با و گهرده لوولدا بهر تی ده خات،
به شداری بکهی پاشان ئه و بوو که قورپینه دینه سهرت،
که مارۆت ددهن شه لاق ت پیدای ده کیشن قامچیه که
نابینی، به لام دهنگی شهقه شهقه کهی ده بیسی ژان و ئیشه کهش
ههست پی ده کهی که مارۆت ددهن و نازارت ددهن

ئای ئه ی بوو که قورپینه کان ئاخر بو ئه و له حنه تیه هر
له وئ به جیتانی هیشت؟ بو له گه ل خویدا نه تانی برد بو
.... بو؟

شیخ بو گه وهر بوو که قورپینه بیکی دروست کرد و بانگی لی کرد و
بوو که کهی پیدا بو یه که مین جار بینیت ماجد به رووی شیخدا
بزه ی برده وه و تو که ده تزانای ماجد ته نیا و ته نیا عاشقی تو یه و

سېبهره کانی میرا

بهس، ههر که بینیت به بونهی گه و ره وه به پرووی شیخدا بزهی برده وه، ههستیکی نامۆ دهروونتی داخ کرد نای له تو ئافرهت، پاش مردنی نهو کورپه جوانهت ههر له بیری نه م شتانه نه ده بویته وه و ههر بیرت لای نهوین و نهوینداری بوو ئیرهییست به نهو هه ژاره دهبرد با تو ئیرهییست دهبرد به گه وهر گه وهر له ژیر لچه وه گوتی: چهنده جوانه بووکه قورینهی پرچ دریتز و تو بینیت که بووکه که له راستیدا پرچه کانی دریتزن و چه په سای رژیشتیه پیشه وه و بووکه که له گه وهر وهر گرت و باش سهیرت کرد -: چ بووکیکی جوانه تا ئیستاکه پرچ دریتزه که یانم نه بینی بوو توی کورپه مردوو داوای بووکت له شیخ ده کرد -: بو منیش درووست بکه شیخ به هیواشی و له ژیر لچه وه گوتی: کاتی خوی، بو تووش درووس ده کهم رکت کرد ویستت ماجد بچیزی نی روو له ماجد، وتت: نه مه بو من مامه شیخ پاشان بووکیکی تری بو درووس ده کهی گه وهر وه کوو منداله کان دهستی بو لای تو دریتز کرد بوو و له گوشه ی لچیه وه ناو چوره ی ده کرد لیکه ئه رژاند گه وهر و تو به زهییست

سیبهره کانی میرا

پیدا نه ده هات ماجد، بۆ یه که مین جار مۆری لیت کرده وه و تۆ
تیگه یشتی که هه مووشتی، گیان و رۆح و ژیان و ههست و نهستی
ماجد نیت تیگه یشتی و سوورایته وه و به هیواشی بوو که کهت
له دهسته سارده کانی گه وه داننا و رۆیشتی پاش سی رۆژ
بانگت له ماجد کرد: ئەم رۆحه سه رگه ردا نه چی لی ده که ی ماجد
.... فرته فرت راده کات و سه رپۆشی ئافره ته کان ده کیشیتته خواره وه
و چنگ ده کوتیتته نیوان پرچه کانیان و ئەلیت پرچه کانم بده نه وه
دویننی خۆی رمانده بووه سه ر یه کی له ئافره ته کاندای و ویستبووی به
چه قۆ پرچه کانی بپری رهنگ بوو بیکوژی گوتت: چی کرد
بوو؟ چی گوتبوو؟ گوتبووی: تۆژی له پرچه کانتتم قه رز بده ری
.... ماجد هاته وه ئەلیم بۆتی بکپیتته وه ته واوی بکه ماجد
.... بیپره وه ئەم چپروکه ماجد ئەم ئافره ته کۆ که ره وه
سی رۆژی ته واو ماجد له گه وه ری دا به قامچی و مست و زلله
و کتسه ک هه رلیتی دها رهش و که ووی کرده بووه وه به لام
گه وه چاک نه بوو که نه بوو شیتتر ببو، به و سه ره بی پرچه وا
به رده وام شیلان له جیاتی خه نه، واجبی ده گرتنه سه ری و نهیده هیشته

سيٻه ره ڪاني ميرا

پرچه ڪاني دريٽر بيٽهوه و ٿهه سهه و چاهه زامدار و ددانه شڪاوانه،
ديهنه نيڪي زور ناشيريني پهيدا ڪر دبوو و ههه له مرؤف نه ده چوو و
قيزي تو و هه موو خه لڪي عه شيره ڪهي ده شيوانده وه دايه گه وره
به ٿه سپايي ده گريا شيلانيش ههه خه ريك بوو شيت بي ...
سهه فرزاز له ژوره ڪهي بهه سته بوويه وه و بهه ده سماليڪ ده مي بهه سته بوو تا
ماجد گوئي له جنپوه ڪان و نه فرينه ره شه ڪاني ٿهه نهه بي ... شيلان
لهه ده روونه وه هه لده ڪولاو ڪهه في هه لده هاورد ده سماله ڪهي پيش
زاري يه ڪسهه سپي هه لگهه را بوو

بابه له تارندا ٿيشيڪي باشي پهيدا ڪر دبوو و له گهه ل خاو خيزاني بو
مال خالوڪهي باري ڪر د و روڻسته تاران خالو و خيزانه ڪهي و
مندالاکاني، تاراني و پاڪ و خاوڻن بوون و ٿيوه سپي هه لٿاني
گرتبوو لادڻ ڪوڙهه ڪهي ڪرماشان له ڪوڙ و تاراني پاڻه خت له
ڪوڙ روڻسته و بوون بهه ڪاره ڪهه ري بنه مالهه ي خالو خالو
زاڪان، ٿيواران لهه هه وشدا، ڪو ده بوونه وه ڪور و ڪچه
گهوره ڪاني خالو پيره، بانگيان لهه تو و برا گهه ورڪهه ده ڪر د تو

سېبهره کانی میرا

ههشت سالان بوويت و براکته ده سالان و گولتي دوازده سالي بوو

....

گولتي نهدهات و له ژيرخانه که له کن دايکت خوئي دهشاردهوه
دایهت گهوجانه پیده که نی ودهی گوت: گولتي گیان دهی توش بچو
کچي عهیبی چیه یاریتان له گهله دهکن نهوانه
خزمتان، عهیبی چیه ئاخر بو ناچی بهلام گولتي زورتر
خوئي دهشاردهوه و گوي بو قسهی دایکه گهوجه کهی شل نهدهکرد
.... بهلام تو و براکته دهپریشتن خالوزا گهورهکان دوو قرانیان
فری دهدایه نیو ئاوی هوزه که و تو شهش دور له هوزه که
دهسوورایت له سهر چوک دهپریشتی و دهبوویتسه سهگ و
دهوهپیت شهش جارگشت رژی، شهش جار دهبوویتسه سهگ و
نهوان وهخته بوو پیران بکن له پیکه نیندا و پاشان براکته ههشت
دور دهبووه کهر له سهر چوک دهپریشتی و خیرا دهپریشتی و
دهی سهپاند ههشت جاردهبوو به کهر و ههر دهی سهپاند،
ههندی جار و زوری بو قورگی دههینا، دهنگی گر دهبوو گشت
رژی له باتی نهو دووقرانه دهبوونه سهگ و کهر پاشان پیکهوه

سیبهره کانی میرا

دهپهپینه نیو ئه و ئاوه پیسه و له سهه دوو قرانه که دهپهپین به
یه کدا و له یه کترتان ده دا ئه وهی زۆردارتر بوو ده بووه خاوه نی
دوو قرانه که و زۆرتر برا که ت پیروژ ده بوو سهه که وتن هی ئه و بوو
و تو بی بهش ده مایته وه گه وه ترین خالۆزاش په رویز بوو،
په رویز شازده سال ته مهنی بوو به هیواشی ئامازهی لیت ده کرد
و تو خۆت ده دزیه وه و بو نیو ئه و دالانه تاریکه و بونی شی پیوه
ده هات و گه چی دیواره کانی دارژا بوونه خواره وه و سه دان قۆلانچه و
هه زارپای هه له پینا بوو، ده رویشتی و پاشان ئه و ده هات و پانتولته
ته ره که تی داده که نند و تو چاوه کانت ده قوچاند و لیوت ده کوروزاند
.... لیوت ده کوروزاند و ژان وه خته بوو بتکوژی دهنگی هه نکه
هه نکى په رویزت ده بیست و هه ر نه تده توانی بسوورپیته وه و سهیری
رووی بکهیت ته گه ر بتتوانی بایه ش، هه ر نه ده سوورپیته وه
نا نا نه ده سوورپیته وه و نینۆکه کانت ده چه قانده نیو پیست و
گۆشتی ناو له پته وه ئه و نینۆکانه و ژیره کانیان پر بوو له چلک
و پیسایى، و چاواکانت نه ده کرده وه ته نیا بیرت له بنیشت و
شکلاته که ی دوو کانی ئه و پیره پیاهه ده کرده وه و بهرده وام و مست،

سیبهره کانی میرا

مست له هه موویانی هه ئه گرت و دهی کرده نیو گیرفانه کانی گولپوه
و ته نانهت جاریکیش قلی لهو شتانهی به تو نه ده دا و هه رچی
ده پارایته وه سوودیکی نه بوو نهو شتانه ته نیا هی گولپوه بوو و
توی به شق دهرده کرده دهری و تو بیرت ده کرده وه نه وه هه ندی
جار بو گولپوه ون ده بیت و کهس نایدۆزیتته وه ؟

پانتوله کهت ته پرده بوو و ئیدی ته گهر دهیان جاریش ته ری بگردایی
په رویز، کهس تی نه ده گه یشته و کهس به نه ینیه که هی نهو دلّه
چکوله ته نه یده زانی کهس له رازی نهو دوو قرانه نه ده گه یشته
وا گشت رۆژی به شه له شه له دهرۆیشتهی و خه رجت ده کرد
شه وانه له ئامیزی گولپوه دا ده خه وتی ته نیا له لای گولپوه
ئوقره ت ده گرت هه زت ده کرد شهو زووتر به اتبایا تا تو زووتر
بخرابایته ئامیز گولپوه هه ندی جار، چه نده هه زت له رانه کانی
گولپوه بوو واتده زانی نهو تی ناگه یهت و خۆتت به هیواشی
ده ساویه رانه کانی گولپوه و توند، توند ماچت ده کرد و زۆر
هه زت ده کرد به نهو ئیشانه له گه ل گولپوه دا هه ر زۆر هه زت له
ئامیزی گولپوه وه بوو گولپوه تی ده گه یشته و خۆی لی گیل ده کرد

سیبهره کانی میرا

و هیچی نه ده گوت هه ر نهی ده خسته خۆی هیچ کاتی
نه تبیست ته نانهت له ژیر لچیشه وه بیلئ: ئه وه چ ده که ی شیلان
ئه ی بی حه یا ئه وه چی ده که ی؟

پاش پینج رۆژ گه وه ر مرد له ناخه وه ئاخر هه لکیشا و کوتت:
له ژیر داره زه یتوونه که خاکی که ن شیخ له ژیر لچه وه گوتی:
ئاخ و سۆزی ده مانگریت خودا ره حمان لی بکات و پشتی تو
ته زی پیداهات و هه ناسهت گیردرا ده ترانی شیخ له خۆیه وه
هیچ نالی و ماجد ئیدی ته نانهت هه ر ناوی شیلانی شی نه هینا
پاش مردنی گه وه ر ئیدی گه رۆی ماجد خوینی هه لده هینا و که وته
جیگه وه ئیدی نه یده توانی ته نانهت وشه ییکیش بلت به
ته واوی خنکا و بی ده نگ بوو و تو هه ستت به ته نیایی و سه رما
ده کرد

ده قا و ده قی ئیستا وا به هیچ کلۆجی گه رمت نابیته وه هه ست
به سه رما و سه هۆل به ندان ده که یت کاتی که ده رۆیته کن
دایه گه وره و له ئامیزی ده گری، ئه و تیده کۆشی، ئامیزت بو بکاته وه

سيٻه ره کاني ميرا

و تو تيدده کوشي که ماچي لچه کاني بکهي بيمڙي ٿهو لچانه وا
هيشتا هر جوانن

—: دم زهريف دهمت زهريفه دهمت جوانه، بو مڙين
ٿه نالينئي ٿهو لچانه من کهي لهو ليوانه بخوم؟ ٿهو بو لاي
دايکي راي ده کردو هزت لي بوو، پيت وا بوو ٿه گهر ته واو
ناره ته کاني جيهان کو بکهنه وه، به قهه ٿهو، هزيان لي ناکهي
.... گوتي: برفينه گوتت: هر ليره داگيرت ده کهم پاشان
ٿه ترپينم گوتي: نا ليره نا ناهيلين جهليل له
پام وه ستاوه و ناهيلئي و تو ويستت دم بنييته نيو ده ميه وه،
به لام ٿهو له ژير ده ستته وه راي کرد و گري دهر وونت هر له
شه مالدها بوو و به هيچ شتي سارد نه ده بووه وه گهنج بوويت
.... عاشق بوويت و گرت بوو و سارد نه ده بوويتته وه به لام
ٿيستاکه سارد و سري و هر گهرمت نايته وه ٿهو تيدده کوشي
دهسته کاني بخاته دهر ملتته وه و دس دبه ي بو مه مکه کاني
به لام نا نا کري نه ده ستي ٿهو ده گاته ملي تو و
نه ده سته کاني تو ده گهنه مه مکه کاني ٿهو نه ٿهو ده تواني

سيپه ره کانی میرا

نامیږیت بۆ بکاته وه و نه زاری تۆ ده گاته زاری شهو نه لچی تۆ
ده نیشیته سه رلچی شهو و نه زاری شهو ده گاته زاری تۆ با
نه لوورینیته و تۆ تیده کۆشی خۆت بلکینیته سه ر زک و جهسته ی شهو
.... به لام نا ناکرئ جهسته نالکی به جهسته ی شهو وه
.... شهو ریکی جهسته ی تۆ نابئ و تۆ ناتوانی له گه لئ جووت بسی
.... نا ناتوانی ناکرئ وه خته ته قه بکه ی
وه خته ته قه بکات، ده لوورینیته و تیده کۆشن له گه لئ یه کتردا جووت بن
.... نا ناکرئ ناتوانن خه تای شهو گه رده لووله یه
شهو گه رده لووله ناهیلئ، شهو سروشته ناهیلئ پیته وایه، ته نانهت
سروشیتیش له گه لئدا هاتوه ته شه ر و دوژمه نی ره نگه شه گه ر
بتوانی لهو سروشته وه حشیه ش بهر شه بیته و دار و به رد و کیۆ و ئاو،
گولله باران ده که ی ئاخر بۆ ناتوانی له گه لئدا جووت بسی و
ته نانهت بۆ ساتیکیش هه ست به گه رما و تین بکه ی هیه چ هه ز و
خۆشه ویستییک ناتوانئ شهو سه هۆله له تاپۆه خه مگینه کانتان
بکاته وه و تۆ ده بۆرینیته و ده کۆشی لچته له لچی و جهسته ت له
جهسته ی دابنیته ناتوانی شهو ده گری و وه خته پیران بکات

سيبهره کانی میرا

و با نه هارژيني و تو نه لئي هيچ کاتي له هيچ شويينيکدا نهوت له
ناميز نه گرتووه نهو نافرتهه جوانه نه لئي هيچ کات
له گه ليدا جووت نه بوويته و ماچت نه کردووه و نه لئي هيچ کات نهو
خيواني تو نه بووه با نه هه ژيني و تو له نهو دور ده خاته وه
.... هه لده ستيته وه سهر خوټ و نه بوړيني وه کوو ورچ وه کوو حه يوان
نه بوړيني دهنگي نه په نه په کانی تو و پر مه پرمي گريانه کانی
نهو له گه ل لووره لووري با ناويتهه ده بيت و جهليل ده خاته گيژاوي
خه م و خه فه ته وه و دهی کاته گريانه وه ته نانه ت نه ویش ناتوانی
نهو کاره ساته وا بو تو خولقاوه قبول بکات و حه زی لی بی
نه ویش له گه لندا هاوده ردی ده کات له خه متدا شهريکه جهليل،
وه کوو نه وه که تو عه زيزيکت مردبی له پرسه ی تو دا به شداری
ده کات، به گريانه کانی، به خه م خواردنی بی نه وه تو بزانی،
جهليل له گه لندايه ده گری و فرميسک ده رژينيته نيوان نهو قوره
ته رانه وه و چنگی تی ده کوتی نه ویش رهنگه دلی له گه ل تو دا
ساف کردووه، به لام تو بروات پينييه بروات به هيچ نه ماوه
بروات به وه نييه وا نهو هه ره سه خوټ هي ناوته به سه رخوټدا

سیبهره کانی میرا

بروات نه ماوه هیچ گریان نه پاندن هاوار کردن
.... نیشته بوو ته هر ته مانه ماندووم گه لئى زور
ماندووم، به دهستی تووه تاخرکهی له دهستته وه رزگار دهیم
.... وه کوو ساویلکه کان هر له دهوری خوئدا ده سوورپیت و هر
خوت دوویات ده که یته وه نیدی منیش هیزم نه ماوه چیت
لئى بکه م تاخر چیت لئى که م له حنه تی

ماجد مرد بیدهنگ و پر له رق و قینه وه مرد ماجد سه ری
نایه وه و بیدهنگ بوو دلۆپه خوینه کان وا له جیاتی فرمیسک له
چاوه کانی ده بارین، له کونه کانی که پۆ و زاریشی ده تکایه خواره وه
.... تاگر له جهرگت بهر بوو بروات نه ده کرد نه و بمرئى بهو
ناسانیه بریت و به جیت بهیلئى

-: بیستوومه مل هوړی ته م عه شیره یته کوو -: با مل هوړم
و ملی تووش ده شکینم -: ملی من ده شکینئى؟ دهی گوو
ته خوڑی توو پلکیانه یه کتره وه له خاک و خوئدا گه وزان
دایکت هاواری لئى بهرز بوه وه: کوړی خه لکت کوشت یا خودا کویر
بی دایکی ته ویش رای کرد بو لاتان له یه کتر جوذا

سیبهره کانی میرا

بوونهوه سهر و رووی یه کترتان زامدار کرد بوو برا
گه وره که ی به کۆکه کۆک له ره شماله که یان هاته ده ری ته یان
گوت برا که ی نازاری سلی گرتووه و ئیدی عه لاجی ناییت ههر
که شهوات زورته که وته چاوانی ماجده وه، واتده زانی له برا که ی
ده ترسی به لام برا که ی هات و دهستی خسته سهر شانیه وه و بان
سهری نه وازشت کرد له پر کۆکه ی بو هات و به په له
ده سماییکی له گیرفانی ده ره ینا و گرتیه بهر زاریه وه رهنگی
زهره هه لگه را بوو و زۆر لاواز بوو ههر شهوت نه بیینی بوو
تازه هاتبوونه عه شیره وه، به لام کهس شه و کورده یانی نه دیبوو، ته نیا
باسیان ده کرد و شه یانگوت ده رده باریکه یه تی و تو قیزت لی ده کرد،
به لام له و کاته وا هات و دهستی خسته سه رشانی ماجده وه تو ههر
قیزت لی نه کرد هیچ، ته نانهت دلشیت بو ی سووتا فرمیسک
نیشتبوه ناو چاوانی ماجده وه شه و کورپه گچکه وا به ته مه ن له
تۆش گچکه تر بوو، ههر که ده یه ویست له یاریه کانی منداله کانی
عه شیره دا به شداری بکات، تو چۆن سهر دهسته ی منداله کانی
عه شیره بوویت، نه تده هیشیت و ریگات بو ی نه ده کرده وه شه و

سېبهره کانی میرا

غەریب بوو، تازە هاتبوو، عەشیرەو، بەلام لەو کاتە هەستیکی
عەجیب بۆ لای ماجد، پەلکێشتی کرد، برا نەخۆشە کە دەستی
خستە سەر شانێ تۆش و گوتی هەر دوو کتان بران پێکەو یاری
بکەن و پشت یە کتر بەر نە دەن لەو رۆژەو بېوون بە برا
زۆرت خۆش دەویست بە راستی بیته برای ماجد و لە دلی خۆتدا
بوویت بە برای ئەو کاتەش وا مرد هەستی براییە کەت کەمی
نە کرد بوو

تا ئاخیرین کات، تۆ و دایە گەورە لاتان چۆل نە کرد لەو کاتەو
وا ماجد مرد، هەستت بە سەهۆل بەندان کرد لە دەرونتدا
سەهۆل داتی گرت و پشتت شکا ماجدت لە کن ئەو دارە
تەماویە و بېووە ناوەندی گۆرستانە گچکە کەت، لە گۆر نا
هەر لەو رۆژەو و شیخ بووکی پرچ شۆری بۆ گەوەر درووست کرد،
داگیرای و رۆحت پەریشان بوو، هەستت دە کرد، کارە ساتیکی مەزەن
لە ئارادایە بابە گەورەت دەبینی کە چەندە خەمین و پەرۆشە
ماجد بە مست و زلله لە گەوەر بەر بېوو رۆیشتی و دەستی

سيپه ره کانی میرا

ماجدت گرت: به سیه به سیه تی زالم ئاخر چ گوناچیکي
کردوه بۆ لی ددهدی؟

.... دهستت بردوگوریسی دهسته کانی گهوه ر بکهیتهوه ماجد
دهستی تۆی توندگرت و تۆ ترسای، نه کا ئاوری نیگای ماجد
بتسوتینی نا ماجدیش گۆردرا بوو خیرا سوورایتهوه
و رویشتی و ئه و دوو چاره ره شه ئاگرینهت به جی هیشت

جهلیل ههزی له با نیه کاتی که با ئه هوهن ده بیتهوه و باران
داده کا حال و دۆخی جهلیل ده گۆردری و ههزی لییه لیته نزیك
بیتهوه و بی به لاتا به لام چاکی ده زانی که تۆ نه گه ر ئه و ببینی
یه کسه ر شیته ده بیته و رقت هه لده ستی و دیسانه وه ئه و بوو که
قورینه وه حشیانه ده نی ریه سه ر سه ری و هه را و هوورای لی به رز
ده که یته وه هاوار و قیژه ی ئه و کچانه ش ده ردینی جهلیل
به رده وام ههزی لییه له نه یینه که ی ماجد بۆ بلی و بیدرکینی
به لکوو ئه و ماجده هه ژاره ئه وه نده نه گری و ئازار نه بینی تا
خه فه ت نه یخنکینی نه گه ر تۆ گوئی بۆ نه یینه که ی ماجد شل
بکه ی، ره نگه له پر ده نگی ئه و به ر بی و بکریتته وه و بتوانی خوی

سیبهره کانی میرا

هه مووشتیکت بۆ بگیڤیتتهوه ئاخر ماجد نهینیه کهی لای کهس
نه درکاندوهوه له گهڤ خۆیدا بردوویه گۆریهوه به لām ئیستاش هیژ
و دهسهلاتی نهوهی نییه تا نهینیه کهی له دهروونی ده ریئنی و تازادی
بکات نهینیه کهی له قورگیسا گیری کردوه و بۆی ده رناییت
.... دهس به داوینی جهلیل بووه ماجد تا به لکوو نهوه
گرفته کهی لی بکاتهوه به لām جهلیل له تۆ ده ترسی و خۆی له
تۆ دوورهوه خستوه نهوه ناتوانی و بۆ لای گهوه رپۆشستوه و
دهس به دامانی گهوه ر بووه گهوه ر له تۆ ناترسی رهنگه
تۆزی بترسی به لām زۆر نا زۆر ناترسی گهوه ر له
نهینیه کهی ماجد تی ده گات و خه می بۆ ده خوات و ماجدیش له
رووی نایی له گهڤ گهوه ردا بدوی وه خته بجنکی ماجد نهوه
ده رده هیشتا له گۆره کهیشدا، وازی لی ناهینی جهلیل باش
گهوه ری تی گه یاندوهوه گهوه ر به خه مه وه سه یری ماجد ده کات
و فرمیسک له چاوانی ماجده وه ده وه ریته خواره وه جهلیل پیی
ده لی نه بی نه م نهینیه بدرکینی لای نهوه ته نیا بهوه جو ره ماجد

سېبهره كاني ميرا

رهحمت دهبيت و ئوقره دهگرې باران دهبارې، بهلام تو حهزت له
باران نيه و خوتې لې دهشاريتهوه

تهنيا «با» يه كه دهتوانې حالت بگورې كاتې باران دهبارې
ههست به زيندوويي ناكهې به تهواوي هه ده مري و ناسمانيش
دهباريته سهر سهرت و تو پروا دهكهې كه ئيدي نهماوي و ناسمانيش
بوته دهگرې خوت له باران و به فر دهشاريتهوه بهلام با
.... باي دهوران با با هه موو شتيكت لې ديتته سووران
و زيندوويان دهكاتهوه نهو كاته وا باران دهبارې، گهوه ر له
دورهوه ديت لهو سهرې دهشتهوه ديت فرميسك رزان ديت
و نه سرين دهباريته سهر گوره كهې تودا و نه سرين و بارانه كان،
كونې له سهر گوره كهت درووست دهكهن و له ويوه ده پرتينه خوارهوه و
دهوه رينه سهر سهرې تووه بهلام تو خو حهزت له باران نيه و له
قوره ته ره كان بي زاري هاوارت لې بهرز دهبيتتهوه و چنگ
دهكوتيته نيوان قوره ته ره كان و حهزت لې نيه گوي بو قسه كاني
گهوه ر شل بكهې قسه كاني گهوه ر له گهل دلويه بارانه كان و
گريانه كاني دا، جار، جار ده تكينه نيوان گوره كهتهوه م ا

سیبهره کانی میرا

..... ج ع ش ق د ا ی ه
گ و ر ب ۆ چ ت ئ ن
..... ا گ ی به لّام تو گوئی کانت داده پۆشی
..... هزت له باران نییه و رقت له قورپه تهره کان هه لدهستی
گوئی بو ناله کانی گه وهر شل ناکه ی و گه وهر فرمیسک رژان له نیوان
دلۆپه بارانه کاندای له به رانبهر تاپۆه خه مگینه که ی جه لیل و ماجد و
ئه وانی تر تیده په ریّت و به هیواشی له روهی هه واره ده خزیت و به ره و
ئه و سه ری ده شته که ده روات و جارئ هه ر ناگه ریته وه گه وهر
که سی زۆله که ی سوّمای نابوه کن جه سته مردوه که ی سوّماوه و
هه ر دوو کیانیان هاویشته بووه ژیر داره زه یتوونه که وه واته
ناوه ندی گوپرستانه نوئ که ته وه باسیان ده کرد پاش گه پرانه وه ی
سوّما بو لای بابی، جه میل به قه ره بووی په نه که ی گه وهر و په نه که ی
لچی کانیاه که ی ماجد، سوّمای له بابی رفاند بوو و برد بووی و
پاش سالیّک سوّما ده زیت و به سه ر زگه وه ده چیّت ئه وانیش
له گه لّ زۆله که ی دا، شه وانه بیّ ئه وه که س بزانیّ هیئا بوویانه ده قه ری

سىبەرەكانى مىرا

نويى عەشىرەو، واتە ولاتەكەي خۆتان شىخ گوتى: خودايا
شوكرت، ئەو گەوەرە چارە رەشە نىە ئەم دىمەنە بىينى
يا خودا گۆرت ھەلتە كىنن، ھەي بىوويت بە گۆركەنى
مردوۋە كان چ ئىشىكى مەزن چ ئاخىر و ئاكامى، بىويتە
ئىشكىچى گۆرەكانت و مردوۋەكانت چ بۆنى چ بۆنىكى
پىس كى ئەم لق و پۆپانەي برىوۋتەو؟ ئەم بۆنە چىە بۆن
.... بۆنى پىس بۆنى گەنيو بۆنى دەھات ھەر
دوكونى كەپۆت لە بۆنى گۆشتى گەنيو ئاخنى بوو پر بىو ئەو
لووتە بەرزەت لە بۆنى گۆشتى گەنيو جەستەكەي سۆما لق و
پۆپەكانت لابرە چى لە ژىرىدا شاردرابوۋە وە جەستەي
سۆما و زۆلەكەي وا لە برساندا لە سەر خۆ چوو بوو چ
دىمەنىكى دلته زىن

بەلام دللى تۆ خورپەي پىدا نەھات فىرى بىينى ئەو جۆرە
دىمەنە بىووى تۆزى ناو چاوانت گرژ كرد و بەدەستى چەپت
كەپۆتت گرت و گوتت خاكى كەن دەستوورت دا جەستەي ئەو
كچە ھەزارە لە كەن دايكى دا بە خاك بسپىرن زۆلەكەي

سیبهره کانی میرا

سۆماشت نایه ئامیزی شیلانهوه: ئاگاداری به و گه و ره ی که
ره نگه خودا لیت گه پری شیلان ئاوری تی به ربوو و ساواکه ی
فری دایه سووچیتکه وه قیژاندی: بو، چیم کردوو ه ها چیم
کردوو ه ئه وه بزنان له هه مووتان بیگونا حترم، پاکترم من
له گه له هه مووتان جیاوازیم هه یه من له ئیوه نیم ئیوه وا
نه فرین بوونه و ره نگه خۆشیتان نه بینیه نا من له ئیوه
نیم ئه مه ش، ئه مه ش له ئیوه نیه

به په له بو لای ساواکه پرۆشیت، ساواکه ده ی نووزانده وه شیلان
وه کو شیته کان منداله که ی له ئامیز گرت و نوقمی ماچی کرد
شیتانه ماچی ده کرد له په شماله که ی پای کرده دهره وه و پرو له
خه لک منداله که ی به هه ردوو ده س بهرز کرده وه و گوتی: ئه مه ش له
ئیوه نیه من و ئه مه هاوده ردین ده بچن لاچن
.... لاچن به ده ستیکی کۆریه که ی نووساند بوو به سینگیه وه و
به دهسته که ی تری به رد و کلۆی هه لده گرت و له و خه لکه وا له
په شماله که ی کۆ ببوونه وه به ربوو ده ی قیژاند و نه فرینی ده کرد
.... که ف ده وری لچه کانی ئاخنی بوو تو به هیتواشی

سیبهره کانی میرا

وه کوو سیبهر بیئ ئه وه دهننگ بکهی له ره شماله که هاتیته ده ری و
له ری دووره وه کهوتی

شیلان ماندوو و په روژش و تووره، کهوته سهر زهوییه که و منداله کهی
له داوینی داناو هه ناسه ی تازه کرده وه چ ده لئه دیوی بوو له وه
کاته دا شیلان ده لئه دیویکی ماندوو و سه رگهردان
ساواکهی ماچ ده کرد و دهی گوت: غه لئه تم کرد گووم خوارد
.... مه گری ده مه گری تو به خودایی مه گه ری ناوت
ده نیم گه وهر باشه؟ باشه گه وهر گیان و منداله کهی برده وه
ره شماله کهی خوییه وه و تا دوو روژی دووایی کهس شیلائی به چاو
نه بیینی مانگی تیپه ری و زورتر له یه ک مانگی تر، به سالی
نوئی فه له کان نه ما بوو و تو ده ترسای له داره که ده ترسای
به لام ترسی چی لای خوت بیرت ده کرده وه وه کوو جاران به
نووکی چه قوکه ت جه نمزه کهت ده کیشی به دهوری داره کهدا و
هه مووشتی تاکامی دی ئه و په ریسانی و قه ده ره ره شه، تاکامی
دی خه لاس به لام تو له چی تاگات بوو چیت ده زانی، وا
چی له نارادایه

سپهه ره کانی میرا

بۆله بۆل ده کهه ی و تیده کۆشی تیری بته قینی کلاشینکۆفه کهت
له ئامیز گرتوووه و ههه خه ریکی گه له نکه ده نه کهه ی و ته وه ی تیری
بته قینی نیستاش ههه دهس هه له گیری نه و کلاشینکۆفه هه ژاره
نیت، ته وه ی تیری ده رکه ویت، به لام ناتوانی، تیده کۆشی نا
.... ناکری ناتوانی هاوار ده کهه ی داوای یارمه تی
ده کهه ی و ته وه ی که سی بیته هاناته وه به لام ئیدی کهس حه زی
له تیر ته قانن نیه کهس تا قه تی تیر ده رکردنی نه ماوه و تو
ههه هاوار ده کهه ی و کلاشه کهت فریده ده یته سووچی که وه کلاش
له پر ده کوتر یته جه سته ی داره زه پیتونه که وه و ههه له خۆبه وه تیر
ده ته قینی و ره هیله فیشه ک به رنه دا و تو له ترسی نه وه ی که نه کا
به رگولله کان بکه وی، په ناد به یته کن دایه گه وه هاوارت لی
به رز ده بیته وه: هه لسه هه لسه بزانه ئیدی ته لیسمه که مان شکا
و له ناکامدا کلاشه کهم تیری ده رکرد گویت لیبه گوئی له و
ره هیله تیره بگه ره به لام دایه گه وه زۆر ماندوووه و خه وتوووه
دایه گه وه له تو ی قوره ته ره ئاوداره کاندایه خه وتوووه و هه رچی ده کهه ی
و نه ی شه کی نیته وه و بانگی لی ده کهه ی، سوودی نیه نه و

سيپه ره کانی میرا

ناييسيت و خهوی لی کهوتووه و تو ده گريت و گوی بو دهنگی
رهیلهی کلاشه کهت هه لده خهیت

خهو خهون خهونت دهدی، خهون به دایه گه وره وه به
ئهویشه وه خهونت دهدی دار له خویندا نو قم ببوو تیریکی ویل
هات و له په راسووی دایه گه وره ی دا دایه گه وره کهوته
سه رزهویه که و خوین گه مارۆی دا سیپه ریکی ناسک له پشت
داره که وه خزایه ده ره وه بینیت خۆی بوو هه ر خۆی
بوو دانیشت و سه ری دایه گه وره ی له ئامیزگرت خه ریک
بوو گیانی ته دا دایه گه وره خه ریک بوو بمری فرمیسه که کانت
چۆرایه سه ر زاری دایه گه وره و نه و له ژیر لچه وه گوتی: هه زت له
کامه ئه ستیره یه بو تی بچنم هه یاتم تو گریای و کچه دوا زده
سالانه که له بنی داره که وه به ره و تو هات بریقه که وتبووه له شی
دایه گه وره وه و تو گوتت: نامری نا تو نه مری نه مر،
بیرت نییه هه ردوو کمان نه مرین من و تو هه تا هه تایین شایه تی
حالی من و تو نه و مندالانه ن نه ی نه و شیعر و چیرۆک و
سرودانه چی نه وانه چییان به سه ردا هات برۆا بکه من و

سپهه ره کانی میرا

تو نه مرین تین و رووناکیه کهی نهو جهسته سارده وه بووه، ههر
زوری ده کرد و کچه که له دایه گه وره نزیکتز ده بووه وه دایه
نوزاندی: ههزت له کامه نهستیرهیه هه یاتم بیلی بیلی
.... ههر کامه یانت بوئی بوئی ده چنم هه یاتم ههر که هاتی
بیژی: نهو نهستیره هه تا بیهم دهوئی نهو گیانی ده رچوو و مرد و
ناسه واریک له کچه که نه ما

خه ون خه یال هه ستت به سه هۆل به نندان ده کرد
هه ستت به کاره ساتیکی شووم ده کرد چیت به سه ردا هاتبوو
.... نهو کۆچه نه فریناویه چی به سه رتدا هیناوه بابه گه وره
نه تو له کویی واقع و خه یالدا ده ژی هه یاتم

کوره کهی شیرو، چوار کهسی له دار و دهسته کهی جه میل کوشتبوو
.... له نهو سه هۆل به ندانان رۆح و ههسته دا، شیخ، خه لکی هان ده دا
بو به ری خستنی جیژن و شادی شادی کوشتنی چوار لاری
چه کدار به دهس کوره کهی شیرو نای شیخ خودا کویرت بکات
ده قیژنیم و ده لیم نابی نا ناکری نهو جیژنه
نه بی تیکی بدهی شیخ ده لی: زور ماندووین له م مانگه

سىبەرەكانى مىرا

لەم كۆچە دووايىبە ئەم خەلكە ھەر وچانىكىشىيان نەبووہ
ھەر پرسە ھەر نەخۆشى ھەر مردن و ھەر پەرەپىدانى
گۆرستانەكە بزائە چەندە خۆشى خەلك ئەيانەوئ ھەلپەرن
و شادى بكنەن رەنگە، رەنگى ئەم ماتەمە تۆخە لە سەر
عەشیرەكرمان لا بچى و رزگار بىن لە دەستى ئەم دۆخە شوومە
بەرز دەلئىم: ئاخىر مەگەر شىت ئەم خەلكەى تۆ؟ ئاخىر جىژن بۆ
چى؟ بۆ براكوژى؟ بۆ مردن و كوشتنى چوار مرۆقە؟ بۆ
مەرگى چوار لاو كە ھەزاران ئارەزوويان بە دل بوو بۆچى بۆ
ئەوہ باش دەتوانن لە ھاوخوینى خۆيان بكوژن؟ ھا نا نا
.... ناكرى ھەر بىرى خۆت مەكەرەوہ لاچۆ لاى بە
ئەم شايىبە خوینىنە بىپرەوہ ئەم زۆرناو سەما گوناجبارە تۆ
ھەرئەم ئىشانە دەكەى وا دەستەكائىم پاكژى ھەلئناگرن براكانيان
دەكوژن و شتەكانيان دەدزن و دىنەوہ جەژن و ئاھەنگ بەرى دەخەن
سەيرە برا سەيرە پادەكەم و پادەكەم و دەخزىمە سەر بەرد
و دار وھەواوہ نا ناكرى

سپهه ره کانی میرا

شیرۆ سواری ئه سپه کهی، له نیوان سه رما و با دا خیرا به ره و تو
هات له ئه سپه شی داپه ری و بو لات هات و له گویتدا شتیکی
چپاند شهوی دوینی تاپۆی ماجد و گه وهر و جوانه سپه کهت
له ته نیشتی ره شماله کهی شیخه وه بی نی بو و بینیت که شیخ به
هیواشی وه دووی نه و سی تاپۆه کهوت و له نیو دلی تاریکی دا نو قم
بوو و تو مات و و، هیچت لی نه ده هات و به یانی هه ستت ده کرد
کاتی هه تی کاتی کاره ساته که یه له دل هه کزه نه تتوانی
چاشتا نه که شت بخوی و شیرۆ هه واله شوومه که ی ده رخست شیخ
بانگی لیت کرد، پیویستی نه ده کرد شتی بلپی شیخ له هه موو شتی
ئاگادار بوو له ته واو نه یینه کان، ته نانه ت له نه یینه کانی نیو
دل و می شکدا ئاگادار بوو

گو تی: کهس مافی نه وه ی نیه له و ئاوه بخواته وه و سه ره رای نه مه ش
که نابی کهس له و هه واله ئاگادار بیی به لام که متر له رۆژیکی
نه خایاند، که ته واو خه لکی عه شیره له هه واله شوومه که ئاگادار
بوون و وه حشه ت و ترس هه ست و نه ستیانی ئاخنی و هیز و
ده سه لاتی لییان سه نده وه ده ول هت و حکومه تی هه کان، سه میکی

سپهه ره کانی میرا

زۆر مه ترسی هیئهر و کوشنده یان رژانده بووه سه رچا و که ی ئاوی
عه شیره وه کانیاره مه زنه که یان ژه هراوی کرد بوو
پووتیکی ته و او سه می کیمیاییان رژانده بوو نیو ئاوه که وه شیرۆ
و چه ن که س له و ده و روبه رانه ئیشکیان کیشا وه و بینویانه
هه مووشتیکیان بینیه

هاتن سواری جیپه که بوون، شیرۆ گوتی به ئه سپایی له
جیپ دابه زین، شیرۆ گوتی، به هیواشی چوار که سیان پووته
سووره که یان هه لگرت، شیرۆ گوتی سه ریان به پارچه ی سپی
داپۆشی بوو مۆریه که سپی بوو، سپی وه کوو پیستی هیلکه
.... توژیشی پیوه نه بوو، شیرۆ گوتی هه لیان گرت و ئارام،
ئارام هیئایانه لچی ئاوه که وه سه رچا و که که، کانیایکی گه و ره
و به رین بوو، وه کوو چاوی قرژانگ روشن و خاوتین بوو ئاوی
کانیا وه که شیرین بوو دوو که سیش له گه لیدا بوو شیرۆ، شیرۆ
گوتی به لام ته نیا ده فیشه کیان پی بووه، هه ر سی که سیان
ده فیشه کیان پی بووه، شیرۆ گوتی نه یانویرا وه ته قه یان لی
بکه ن، پووته که یان داناو، شیرۆ گوتی پاشان یه کیکیان رویشت

سيٻه ره کاني ميرا

و چوار دانه ماسڪ و چوار جوت دهسڪيشي، له جيپه كه هينا،
شيرو گوتي.... دلي هرسى كه سيان وهكوو دلي چوله كه وا بوو،
ترسا بوون چهپه ساو و بي دهسه لات، شيرو گوتي سهريان
ده كرد وا چون ماسكه كانيان له دهم و چاويان ناو دهسكيشه كانيان وه
دهس كرد و به هياوشى سهري پووته كه يان كرده وه، مؤريه كه يان
لابرد و سهريان كرده وه و پووته كه يان ليژ دايه نيوان ناوه
چاوقزانگيه كه وه، شيرو گوتي هيچيان لي نه هات، پاشان خيرا
پووته كه يان هه لگرت و سواري جيپ ببون و روښتن، شيرو گوتي
.... هرسى كيان روښتنه لچى ناوه به تين و چاوقزانگيه كه وه،
ناوه كه رهش هه لگه پابوو و رهشاييه كه هيدى، هيدى پهنگي
ده خوارده وه، شيرو گوتي ناوه كه بي دهنگ خهريك بوو بمري،
شيرو گوتي ناوه كه ئيدى زيندوو نه بوو، شيرو گوتي وهكوو
مرؤښكى لي هاتبوو وا خهريكه ده مري، شيرو گوتي ناوه كه
خهريك بوو گيانى دهر ته چوو، گيانى ته دا ناوه كه، شيرو ده كوتى به
سهريدا و هاواري لي بهرز ده بيته وه و خيرا به ره وه شيره تي

سېبهره کانی میرا

ده ته قینې، شيرۆ، تو به بیستنی چیرۆکی ئاو و شیرۆ، باش
تی گه یشتی کاره ساته که هاتووه ته ئاراوه و قوربانی ته وی
خه لکی عه شیره زۆر ترسا بوون زۆری پی نه چوو رووناکي و
تینی ئاوه که، تهو ره شاییهی خوارد ویستیان ئاوه که نه زمون
که نه به خواردن، شیخ نه یه یشت و خوی و چهن کهس ره یشتنه
سه رچاوه که و تهو بلۆره ره شانیهیان بینی و له بنی کانیواوه که دا
خویانیان داکوتا بوو شیخ وه خته بوو بتوقی گوتی: ههر
زوو، خه ونم بهم بلۆره ره شانیهوه بینیوه کهس مافی ته وهی نیه
لهم ئاوه بخواته وه شهیتان تفی لهم ئاوه کردوه پریه له
جندۆکه و شه یاتینی ته وانه و شیرۆ و هاوړپیه کانی بینیویانه
شه یاتینی بوونه و به رواله تی مرۆف ده رها توونه نه یخۆن
نه یخۆن تهو ئاوه ههر هار دهبین شیت دهبین ته گهر بیخۆن
.... گوتت: چاره چیه گوتی بگه ره، سه ر چاوه که ییکی دیکه
بدۆزه ره وه تهم ئاوه ئیدی مردوه مردوو خو زیندوو
نایته وه گوتت: کۆچ کهین؟ شیخ له ژیر لچه وه گوتی: مه گهر

سپبهره کانی میرا

شومیران نه یگوت کۆچیکی دیکه له ئارادا نیه جگه لهم کۆچه
ئیدی بهر هه کوئی بچین و دهستی نایه داره زهیتوونه کهوه
له ژیر ئه وداره پیره بینیت و دهستت له ناو قه دی ئالاند وگوتت:
پیکه وه بژین؟ کوتی: بژین به لام دینه کهت؟ یاساکانت؟
ئه و قسانه وا سهرت پی سپاردووه؟ کوتت: ئیشت به سهریانه وه
نه بی، تو فرت نه بی به و قسانه وه کوتی: منت ئه وئ شیخ؟
گوتت: گه لی ههزم لیته تو ته نیا ئه وینی منی من له
عه شق و ژندا، زۆر دهس نه خواردوومه کوتی: وه کوو گولی وا
هیچ کات نه یانچینیوه؟ گوتت: با هیچ کاتی دهستی کم
نه دۆزیه وه وا ههزم لی بی بمچنی نارین له قاقای پیکه نینی دا
و کوتی: هه دهستی ک بووه وا ههزی لیته بیته و بیهه وئ بی خواستی
خۆت، بتچنی؟ گوتت: دهسته کانی نارین ئه و کچه
ئهرمه نیه نارین له ژیر لچه وه کوتی: ههزم لیته با
راسته راسته به لام ئه بی وه کوو من بیر بکه یته وه ههنگاو
بنیته نیو دنیای ئازاد و به رینی منه وه من زۆر ره هام یا شیخ
.... ههزم له یاسا و پاسا نیه یاساکانت بهر ئه دهی؟ و تو

سىبەره كانى مىرا

سوراپتەۋە و نارىنت بە جى ھىشت بە تەنيات ھىشت نارىن

....

گوتت: ئىستا بەرەو زستان دەروين كانياو و ئاو لە كويىە

شىخ گوتى: سەرۆك تۆى ئەبى تىبكوشى ھۆزەكەت لە

تىنويەتى نەمرن شىخ رۆيشت و تۆ ۋەختە بوو بتۆقى

خەلك ھەر ئەياندەپرا بەرە و ئاو بچن پاش يەك رۆژ زۆريان

پىۋەو دەيار نەبوو بى ئاويەكە ھەر كەسىكت دەبىنى لەگەل

يەكتردا بەرە و سوچىك دەرويشتن و شتىكىان بەدەستەۋە بوو و

خەرىكى كەندنى زەوين بوون بايىە و گۆزە و پوتەكان لە رۆژى

دوۋەمدە خالى بوونەۋە ئاو نەما و خەلك سەرگەردانى

دۆزىنەۋەى ئاو، رەشالەكان و ھەموو شتىكىان، بە جى ھىشت،

بەلام كوانى ئاو ئاو لە كويىە سەپرى ئەو خەلكەت دەگرد

ۋا خەرىك بوو لە بى ئاۋىدا قىر بىى ئاو نەبوو بۆ خواردن، بۆ

چىشت لىنان، بۆ شتن، كاتى لە لاي يەكتەرەۋە تىدەپەرىن بە قىزەۋە

ئاۋرپان لە يەك دەدا كەپۆيان دەگرت، بى ئەۋە بزائن ئەو بۆ، لە

خۆيانىشەۋە بلالو ئەبىتەۋە بۆنيان دەھات و لە ئاو

سېبهره کانی میرا

دهسته کانی شه وه ئاو نه بوو بۆ خوشتن بۆنی گو، میز و چلک و
پیسایی و تینویه تی و برسسیه تی و په ریشانی و سه رگه ردانی، وشه ر
و قین، هه مووی عه شیرهی ئاخنی بوو سه یری دایه گه ورده ت
ده کرد ئای ته و جوانیه چی لی هات له پر به ره و کوئ
رۆیشت ته و به ژن و بالایه پشتی موچا بووه وه روومه تی
چرچ و زه رد هه لگه رابوو ته ت گوت ناتینئی، به که وچکیکی دارینه،
خه ریکی که ندنی زه وین بوو، ته ویش به شوینی ئاودا ده گه را نا
.... نه ده کرا ژین و ژیانته خه ریک بوو له بی ئاویدا ده مرد
کوچ بیره کرده وه ده بی هۆزه که ت کوچ بدهی کوچ
باشترین و گرنگترین نیشه له م کاته دا به م جوژه ده تتوانی
عه شیره نه جات بدهی بۆ لای شیخ رۆیشتی و سه یری ته وت
کرد: شیخ گوتی نا نابئی نابئی کوچ بکه ین له
چاره نووسه که ماندا، ئاو هه یه، ئاو، زۆره ئاو نارین گوتی
ده بی بگه رپی نارین گوتی کوچ واته مه رگ نابئی کوچ
بکه ی ئاو بدۆزه ره وه کوتت: ئاو؟ تو باشتر له من ته م
ولاته ده ناسی ئاو نیه ئاو نیه ئاخ نارین کییه وا ده بی

سېبهره کانی میرا

ئیمه له سهر قسهی قوړی نهو، نه م خه لکه له تینوویه تی دا بکوژین
.... ها؟ نارین چ گووییکه شیخ تیژ تیژ سهیری توی کردو
گوتی له بهر چاوانم ون به دهی رویشتی و به جیت
هیشت نهو شیخه تینوویه وا خه ریک بوو شیت بیی که
ده رویشتی هه ستت کرد شیخ دهیه وی بگریت
تیسواره بوو تی فکریت رنگه گوژدرا بیت نهو کچه نهرمه نیه
.... نارینه پلکه شوړه که رویشتووه ته دهشته وه بهره و داره پیره
زهیتوونه که رویشتووه و ره شماله که هی هه لکردووه نارین
رویشتی؟ له خه لک هه لاتبوو نارین پاش مردنی دایکی،
له خه لک هه لاتبوو سه ره رای جوانیه که هی ئیدی عاشقه کانی
ده ستیان لی هه لگرتبوو، جگه له تو نارین سیحرکاره
نارین نه لین له ئاور دروس بووه جنوکه یه نارین جنوکه هی
هه یه نارین به دهیان جار بینویانه له گهل جنوکه کانیدا
یاری ده کا له گه لیاندا نارین نارین نارین زور به ته مانه به
سیحر و جادوو خوئی جوان و گهنج ده کاته وه نارین نارین
.... نارین نهو قسانه لای تووه ، با یخکی نه بوو، که برا

سیبهره کانی میرا

گچکه کهت ئەو کچه جوانه‌ی رفاندو رۆشسته ئەو دیوی
سنووره کانهوه، زۆر به تهنیا مایت تۆ بوویت و عه‌شیره‌ییکی
بێ‌خاوه‌ن تهنیا نارین بوو وا ئەیتوانی گهرما ببخشی به‌ ژیان و
هه‌ست و نه‌ستی تۆ نارین گوتی: هاتیته‌وه یا شیخ؟ ... له
رازه‌کانی با گه‌وره‌کانماندا بیستبوومان شیخی ده‌ستی له‌ دین و
یاساکانی هه‌لگرت له‌ بۆ جوانه‌ ژنیکی ئهرمه‌نی، به‌لام تۆ زۆر لاوی
.... ئەوه‌ی زۆره‌ ئافره‌ته و ئه‌وینه له‌ عه‌شیره‌که‌تدا خۆتیش خۆ
خهریکی ده‌بیته‌ خودایان ئیدی له‌ دووی من بۆ ده‌که‌وی؟
له‌ لای ئەو ئاگره‌ و یستت له‌ گه‌لیدا جووت بیت ئای چه‌نده
حه‌زت له‌و نارینه‌ بوو به‌لام نارین رکی کردبوو و داوای
گه‌وه‌ری و جوودی تۆی ده‌کرد هه‌لاتی و رۆشیتیه‌وه بو
عه‌شیره و نارین و ئەو ئاگره‌ بلیسه‌که‌ره‌ت به‌ جی هه‌شت
له‌ پر‌یه‌کی هاواری لی‌ به‌رزوه‌ و بوو ئاو ئاو
هه‌موویان به‌ره و ئەوی هه‌لاتن تۆش رۆشیتی له‌ پر
زیندوو بووته‌وه له‌ لای دایه‌ گه‌وره‌وه خیرا تیپه‌ریت ئەو
گوپی بۆ که‌س شل نه‌کرد بوو و خهریکی ئەو کونه‌ بوو وا ده‌میتک

سېبهره کانی میرا

بوو له سینگی زهوی دا کرد بوویه وه خه لکت لادا و له کونه که
رؤیشتیته پیشه وه ئاو به قه د ته شتیک له کونه که دا گۆمی
به ستبوو هه را و زه ناییک بوو، مه حشهری پی نده ده گیشت
دلته ده لهرزا بلایی ئاویان دۆزیبیتته وه ئه و پیره پیاه و
ئاوه که ی دۆزیبوه وه خۆی کشا بووه سهر ئاوه که و قامکه کانی هه ر
دوو دهستی چه قاند بووه نیو قوره کان و هاواری ده کرد: راوه ستن کافر
.... ده ی بگه پینه دواوه کافر بزانی زوره وه ده بی ئه م قسوراه
.... خه لک ئارامی لی برا بوو و پیکه وه هوروژمی ده هیئا چهن
کس به مست و له قه له خه لک به ربوون و ئه یانه ویست بیانده نه
دواوه، به لام نه ده کرا خه لک هیچی لی حالی نه ده بوون، ئیلا ئاو
نه بی، خه لک تینوویان بوو و هرورژمیان ده هیئا خه لک خۆی له
ئاوه که کشایه پیشه وه کافر لاچن ئه ی خودا هه ی
.... لاچن کافر کافر لا پیره پیاه له ژیر پیی
خه لکه وه که وتبوو له چاو تروکانیکدا بو تاویکی زور کورت،
پیتلاه کانی ئه وان هه وه له پیشه وه بوون ئاوه قوراویه که یان هه ل کیشا به
خۆیاننه وه و ئیدی ئاسه واری له ئاو نه ماو پیره پیایش تیدا چوو و

سېبهره کانی میرا

مرد گۆرپکی دیکه جهستهی پیره پیاوه که دافلیقا له
نزیکی کونی یه که مدا وا پیره پیاوه که بوو به قوربانی، کونپکی
دیکه یان دۆزیه وه پیره پیاویکی دیکه بوو خه لک نییدی
وازی له هرورم هاوردن هیئا بوو، له سووچپکی نزیک به قوره
ته ره کان راوه ستابوون و هه موویان وه کوو گورگی برسی به چاوه
تینه و کانیانه وه سه یری دهستی پیره پیاوه که و قوره کانیان ده کرد
تو رویشیتته پیشه وه گوتت: ئەمه خو ئاو نییه پیاوه که
وا به په له خه ریکی هه لشیواندنی قوره ته ره که بوو و توژیکی قوری
ته ری به دزیه وه له زاری نابوو، سوور هه لگه را و گوتی: ئەهی ئەمه
چیه؟ بو وا ته ره؟ خو باجم میزی پیندا نه کردوه یان
نه نکم تی خوشاند بیتهی ئەم ته راییه هی ئاوه ئاو
سر بوویت خه لک پیکه وه له کونه ته ره که کوو ببونه وه
به لام چاوه پروانی سوودیکی تیدا نه بوو، تا ئیواره ئەو قوره ته ره وشک
وشک هه لگه را و دهنگی گریان و ناله ی خه لک به رزه وه بوو دایه
گه وره ریشه ی چهن گیای دهشتی دۆزیه وه له زاری منداله کانی نا و
خویشی ریشه ی گیاییکی له زاری نا ئەو ئیواره یه خه لکی

سپهه ره کانی میرا

عه شیره تت بیینی وا ههر کامه یان له ورد و درشت، سهریان بهره و
ناسمان گرتبوو و ریشهی گیاییکی سهحراییان بهزاره بوو و دهیان
مژی، زمانت له زارتدا نه ده گهرا و شهقار، شهقار ببوه وه
که سی بانگتی کرد، سووراپته وه، دایه گه وه، چه پکی گیای ناسکی
بو ت هیئا بوو، پشتت لی کرد و رژیشتی بو لای شیخ، شیخ گرژ و
ناو چاو ترشاو، ههر سهیری توئی نه ده کرد و خه ریکی درووس کردنی
بوو کیکی سه رسوورپهینه ر سوو جووتیک سوون نه تتوانی
بلی، زمانت له زارتدا وشک هه لگه را بوو و نه توانی بلی: نه و ناوه
که له خه لکه که ی قه ده غه ده که ی چو ن خو ت نه یه یینیت و قوری پی
درووس ده که ی و بوو کی لی ده خو لقیینی، ها؟ نه تو چه نده
.... چه نده دوو رژی وی

له و شه وه دا، له و نیوه شه وه دا چی قه و ما یا شیخ؟ چون رازی بوویت؟
.... چیت بیینی وا سه ره و خو ارتی کرد گوردرای ناخر
چیت بیینی

جه سته ی نارین زور جوان بوو، ههر زور جوان بوو له جوانیه که ی
تیفکریت و له و نیوه شه وه دا شییت بوویت و بو لای نارین و نه و داره

سېبهره کانی میرا

مه زنه زهیتوننه هه لاتی پرچ، زار، می ژن چه نده
سه رنج پاکیش بوو نارین پرسیارت له خوت ده کرد، ئایا نارین
چ شتیکی له نافرته کانی دیکه زوتر بوو؟ جگه له می بوونی
چ شتیکی زوتر هه بوو، وا ئاوا شیتانه به ره و شه ده چوویت؟
هیچت پیه وه نه بیینی بوو، نه جندوکه، نه سیحر نارین خودی
سیحر بوو ئاور بوو ته وشه وه سووتاندتی نارین نه هیشت
نقه بکه ی و له ژیر شه داره زهیتوننه سوارت بوو شه سواری
تو بوو، نه یه ک جار به لکوو، بیرت نایی چه ن جار سوارت بوو و تو
هیچت پی نه کرا و ته نیا ته سلیم بوویت ته سلیمیکی پر له هه ز و
خوشه ویستی له کنی ناریندا له ئامیزی ناریندا، هه موو
یاساکان و دینه کان و گرفته کان، لیت دووره وه بوون و نه مان
نوقم بوون نارین جنوکه کانی می شکی تو ی، لیت دووره وه کرد،
له ئامیزی نارینه وه هه ر بوویته ئاو ئاو و هیچت لی نه ما و
توایته وه به یانی ره شماله که ی نارینت کو کرده وه و بو نیو شه
مه غاره بردت وا بوئی دوعا کانی نیوه شه وانتی هیشتا پیوه بوو
.... نارین جیگری راز و نیاز و ویرد و پارانه وه ی نیوه شه وانتی

سیبهره کانی میرا

گرتوهه وریای نارین بوویت و نارین بسوو به خیزانت تهو
خیزانه وا کس ههر به بوونی بیری نهده کردهوه و ههستیشی پی
نهده کرد

ئیشی خۆت تهواو دهکهی و دهپۆی لهو جهههنه مه دا، هیشتا
ههر خهریکی درووس کردنی بوو که قورپنه ی بیرت نایی،
هاتیت و گوتت له ناویان ببه؟ تهی بو ههر په ره یان پی ده به خشی
.... ته م دوو بوو که، چه نده جوانن پی م وایه بووکن دیمه
سه سه ریان و تیده کۆشم ژیانیان پی ببه خشم فیریان که م چون
نهینه که ی شیخ بیاریزن به لام تهو دووانه له وانیت ناچن و
له گه له تهوانی تر دا جیاوازیان هیه پارهسته بزائم له م بی
ئاوی و برسیه تی و قرانه و مه رگ و میره دا، ته م دوو بوو که ت بو کئ
درووس کردوه؟ ته مانه هی کین؟ نا نا کرائی
تیده کۆشم و دیم و ده پۆم و به هیواشی و به توندی و به ئارامی و به
قیژه و نا نا کرائی ته تو که ی ته مانه ت بینیه و من
نه م زانیوه هه ی به له حنه ت بی هه ی ته مانه خو قسه
حالی نابن و رهنگیانیش گۆردراوه نه کا هه ی ئاوه

سيٻه ره کاني ميرا

مه سومه كه يه و له قوره كه كاري كردووه رهنگه نازانم
.... به لام من هه ست به مه ترسي ده كه م شيخ بابه شيخ
.... له كويي بابه له كامه شويندای وهره به نيازي
توم نه كا سهر له نوي نوقمي زهرياي توله مار و بيچووه
مشكي و ديسانه وه منت له بير كردووه ته وه؟ وهره كاره ساتي له
نارادايه وشه كان وشه كانم ته و پيتانه وا خه ريكم
فيريان ده كه م ناچنه ميشكيانه وه ته وه چييه بو له
وشه كانم حالي نابن ته م دووانه هه ي چاره ره شي هه ي
وشه كان وا ته بي فيريان كه م بو لاي خوم هه لده گه رينه وه
ده وروبه رم پر ده بيت له وشه و پيت هه موويان توورهن
وشه كانم تووره بوونه تووره و سه رگه ردان كه س قبوولياني
نه كردووه بو كه قورينه كانت قبوولي ناكهن هه ست به
مه ترسي ده كه م بابه وشه كانم تووره و سه رگه ردانن و نازانن له
كوي ته بي بنيشنه وه ته م دوو سه گباه ته وانيان ناوي و له
قسه ي من تي ناگهن له پر، وشه كان و پيته كان به ره و من
هوروژم دينن و ده لكينه منه وه من داگير ده كه ن هاوار

سېبهره كانى ميرا

.... نا نا وهكوو زالوو ده ممژن ټهو وشانه نارون و له
من نابنه وه پيم وايه هر زياديش ده كهن و ده زين و منداليان
ده بي ټهو وشانه شيخ هاوار هر زور دهنه وه زرد و
رهش و شين وشه ي رهنكي شيخ شيخ نيه نيه
شيخ ديسانه وه نه ماوه شيخ با ټه لوورينيت و من و
وشه كان له گهل خو، دهبات من و وشه كام ده فرين و ون دهبين
.... با ش

له پر ماجد خوى كرده مه غاره كه وه تفه نكيكي پي بوو له
پر رهق بوو و گيژ و وړ بوو كاسى كرد ماجد ټو له گهل
ناريندا، له كن كورپه كه تاندا، نانتان ده خوارد له مه غاره
هر كه ماجد هات، ټيدى هيچتان پي نه كرا ته نيا له ژير لچه وه
گوتت: مافي ټه وهت نيه لاي كه س بيدركيني و ماجد له ويوه هه لات
.... مه غار و كورپه و ناريني جوان، ټو و ماجدى له يهك نزيك
كرده وه ماجد نه پييه كه ي ټوى داپوشى و ټوش ده سه لاتت پي دا
.... هيزى زورت دا به ماجد هيدى، هيدى ماجد بسو به
سېبهرى ټو خه لك زور له ټهو ده ترسان و ټو هيچت نه ده گوت

سيپه ره کانی میرا

.... هەر هیچت نه ده گوت و نه و ببوو به شیخیکی تاییهت له بو
عهشیره هه موو شتیکی بو ریک که وتبوو کهس بهرگری له ئیشه
خراب و پیسه کانی ماجد نه ده کرد تو ببوو به شوورای پشت سهری
ماجد و نه و پالی پیته وه ددا و هندی جاریش ههستت ده کرد
زۆرت لی ده کا تا تو بروخینی به لام نهیده توانی و هندی جار
بیدهنگ ده بوو و تو ده تبینی و هیچت نه ده گوت له بهر نارین
له بو خاتری کچه کهت خه لک له و بنه ماله ی کچه کهی تو، تی
بگهشتایی، به ته وای پشتیان لیت ده کرد و تو ئیدی نه تده توانی
نه خشه کانت به ریوه بهی نازانی شیخ، هەر نه ترانی کی بو و
هه والی مردنی نارینی پیت راگه یاند :- نه و قهیره کچه فهلهیه مرد
یا شیخ :- چۆن چۆن مرد :- شه ویکیان ئاوری زۆری
به رپا کردبوو - خو ی له پر فریادیه نیوان ئاوره که و یه کسه ر سووتا
.... :- کی بینوییه کی له وئ بووه؟ :- هیچ، کهس
نه بینویوه و که سیش له وئ نه بووه هەر له راستیدا کهس به
چاوی خو ی نه بینویوه به لام له خه ودا بینویانیه :- کی کی
بینوییه نه و خه وه؟ :- کهس نازانی کی له سه ره تا وه نه و خه ونیه

سیبهره کانی میرا

بینیوه، به لام، رۆژی پیش له مردنه کهی، لهو کویتستانه بهرهللا بووه
و له مه غاریکدا، ئاوریکی گهره ی هه لکردوووه، قهیره کچی فهله،
له پر په ریوه ته نیوان ناوهره که و سووتاووه و تاپۆی قهیره کچی فهله،
له بهر چاوی خه لکی ئه و ده قهره سراوه ته وه و هیچ ئاسه واریکی لئ
نه ماوه و له و ساوه وه خه لک نازانی بو، به لام، هه ستیان به
سه رگه رانی کردوووه کهس نیه خۆیانی پی ببه ستنه وه و خۆیانی پی
هه لئاسن و خه لکی ئه و ده قهره یه کسه ر ئاواره بوونه نارین
مردوووه خه لک پییان زانیوووه و تۆش پیت وا بوو هه ر ئاگاداری ئه و
هه وائه بوویته چۆنکه ئه و هه وائه هه ر کاری لیت نه کرد و به
ئه هه وه نی وهرگه پرایت و به ره و جانتای بوو که قورینه کانت پۆیشتی
....

شیلان هه ر له یه که مین رۆژی کاره ساته که دا، زۆله که ی سومای له
ئامیزگرت و پۆیشتی، کهس تاسه ی ئه وی نه کرد و لئی نه پرسی،
ئه ویش هه ر نه ما ئه لئی هیچ کات له وی نه بووه هه رکه
پۆیشتی، هیدی، هیدی، عه شیره که تیک چوو، ببوو به قوربانی
کاره ساتی بلۆره ره شه کانی کانیواوه که هه مووان به شوینی ئاودا

سیبهره کانی میرا

به‌ره‌لا بوون و سهر سوورپه‌ینه‌ریش شه‌وه بوو، که‌س شه‌وه نه‌گه‌یشته
می‌شکیه‌وه، بو خۆی له‌وئ ب‌روات و له‌و کاره‌ساته دووره‌وه بی‌ت
شه‌و خه‌لکه‌ وه‌کوو گوپ‌ره‌که‌ خه‌ریک بوون ده‌مردن و هه‌ر هیشا
چاوه‌روانی قسه‌ و ته‌کبیر بوون له‌ لایه‌ن تو و شیخه‌وه هه‌ندئ
جار لای خوت ب‌رت ده‌کرده‌وه شه‌وه بو شه‌و گه‌وجانه‌ به‌ قسه‌ی
شیخ ده‌که‌ن و هیچ هه‌لوئیس‌تیکیان له‌ خووه‌ نیه‌ خو شه‌گه‌ر
هه‌موویان به‌رانبه‌ر به‌ شیخ دابنیشن و بمیزن، خو هه‌ر، شیخ میز
شه‌بیات شه‌وه بو وایه‌ وه‌لامت نه‌بوو ئاخر خوتیش له‌و
خه‌لکه‌ بوویت و نه‌تده‌زانی تو ش سهره‌رای شه‌وه‌ی که‌ سه‌رۆکی
عه‌شیره‌که‌ت بوویت به‌لام وه‌کوو شه‌وان ساویلکه‌ بوویت و له‌
ده‌سته‌کانی شیخدا وه‌کوو بووکه‌ قورینه‌ ده‌سو‌رایت و سه‌مات ده‌کرد
.... شه‌گینا سه‌دان جار و هه‌زاران جار تا ئیستاکه‌ خو ش ته‌تمکوشت
.... تو و خه‌لکه‌که‌ت ته‌نانه‌ت له‌ شیلان که‌متر بوون شه‌و خۆی
رزگار کرد، چون له‌ ئیوه‌ نه‌بوو شه‌و شه‌و پیره‌ سه‌گه‌ی
نه‌خۆشه‌ی، سووزمانیه‌، خۆی له‌ شیخ رزگار کرد، به‌لام تو.

سیبهره کانی میرا

له سیبهره مین روژدا گوتت با برۆینه شوینئ، ئاو بیئین نا
. . . . نابی ناکرئ وا نابی ئه و خه لکه ده مرن گوناحیان هه یه
. . . . به خودا به خۆت سویند ده خۆم ئاو نیه له م ده فهره
ئاو نیه شیخ هیچی نه گوت بانگت له ههر کهس ده کرد
وه لآمی نه ده دایه وه، خۆت به ره و جیپه کان رویشتی به نزییان
نه بوو خو هار بوویت، شیئت بوویت راستی روژی چهن جار
هار ده بوویت، یان شیئت ده بوویت؟ نه تده زانی ژماره که یشی له
ده ستمدا نه مابوو بانگت له ههر کهس ده کرد، وه لآمی
نه ده دایه وه خۆت به ره و جیپه کان رویشتی، به نزییان نه بوو
ده بوویت به کهر و ده تسه پاند کهس وه لآمیکی نه بوو، خۆت
به ره و جیپه کان ده رویشتی، به نزییان نه بوو ده بوویت ته سه گ و
ده وریت کهس نه ده کرد خۆت به ره و جیپه کان
ده رویشتی به نزییان نه بوو ئه و جیپانه به چ که لکی
ده هاتن ئه و جیپانه ههر هیچ ههر هیچ له کن یه کئ
له و جیپانه که وتیت ته سه ر زهویه که و ئیدی تا کاتی کاره ساته
مه زنه که هه لئه ستایت ته سه ر خۆت

سېبه‌ره‌کانی میرا

سه‌رت سووراند و له لای ئاوه چاو قرزانگيه‌کوه و له
ته‌نیشتی ره‌شماله‌کاندا تېده‌په‌ری، ئارام ته‌هون ته‌لېی
گوي‌که‌ره و ده‌نگی نه‌وه‌هه‌را و زه‌نا و مه‌حشهره‌نابیسی و هه‌ر وا،
بی‌په‌له‌له‌ تېه‌ریندا بوو، لاشه‌ی نه‌سپه‌کان و قاتره‌کان و مه‌ر و
مالاته‌که‌ت بی‌نی، وا مرداره‌وه‌ بی‌وون و که‌س خوی له‌ سه‌ریان
نه‌ده‌کوشت و کفری نه‌ده‌کرد و بی‌وه‌ ژنیکیشته‌نانه‌ت نه‌ده‌دو‌زیه‌وه
تا له‌ سه‌ر یه‌کیان ته‌نیا دوو دل‌وپ فرمیسک بوه‌رینتی ته‌لېی
ئه‌وانه‌هه‌ر به‌ره‌لا بوونه و هه‌ر خاوه‌نیان نه‌بووه و بوون و نه‌بوونیان
سوودیکی بو‌که‌س نه‌بووه ته‌نانه‌ت جوو‌جکه‌یه‌کیش نه‌ما‌بوو
.... مرداره‌وه‌ بی‌وون، له‌ نیو‌هیلکه‌کاندا مه‌سموم بی‌وون، چیت
بکر‌دایی باش بوو؟ بریا هی‌زت بی‌وایی بچوایی گوریسیکت
هه‌لبخستایی و سه‌ریکت به‌ستایه‌ته‌ سپه‌ری جیپه‌که‌ت و نه‌وه
سه‌ره‌که‌یت به‌ستایه‌ته‌ ملته‌وه و پاشان خوتت بخستایه‌ته‌ ناو
ئاوه‌که‌وه تا ده‌مردی یان پی‌ویستی‌شی به‌ گوریس نه‌بوو، خو
ئاوه‌که‌هه‌ر ده‌تی‌خنکاند ئیدی گوریس بو‌چی ئاها
.... گوریست بو‌ته‌وه‌ بوو با پاش مردنی تو، نه‌وه‌خه‌لکانه‌وا

سیبهره کانی میرا

دهاتن و ئیوهیان لهو دۆخه دهرباز دهکرد و عهشیرهیان نهجات دهدا،
تۆ دهرهیینن و بزانتن که تۆ له خولقاندنی ئهو بلۆره رهشانه بهشدار
نهبوویتته لهو کارهساته ئاگادار نهبوویتته و خۆتیش ههر قوربانی
ئهو کارهساته بوویتته بهلام دیسانهوه ئهوانه خهیاڵ بوون و تۆ تینوو و
برسی و بی دهسهلات له کن یه کئی له جیبه کاندای دریش ببوویتتهوه و له
جهستهی حیوانه کانی عهشیره کهت دهروانی و خهمت بویان
دهخوارد» رهنگه گوریسه کهت ههر له جیبه کهت گری نه ئه دا و
دهتبهسته چیا ئاگرینه کانهوه

ئاخر لهو کاته که نیگات له سهه قاتر و ئهسهبه مردارهوه بووه کان
هه لگرت، بردت و خستته سهه چیا کانهوه پاشان ئهو سهه ره کهی
دی کهشت ده بهسته بلۆره رهشه کانهوه و خۆتیش وه کوو ئارهشی
که مانگیر، ناوهندی گوریسه کهت دهگرت و ههر دهتکشا و دهتکشا
.... وه کوو ئارهشی که مانگیرت لی دههات وا کهوانه کهی کیشا و
پاشان گیانی خۆی کرده نیو تیره کهیهوه تۆش گیانی خۆت
دهخزاندی نیو گوریسه کهوه و بلۆره رهشه کانت هه لدهته کاند و ئهوانت
به گوریسه کهوه له دهوری سههت ده سوورپاند و ده سوورپاند و پاشان

سيٻه ره کاني ميرا

فريت ددهايله نيو کوني مه زهني، کيوه تاگرينه کانه وه، کيوه کانش
زاريان باش باش ئاوه لا ده کرد و له چاوتروو کانيکدا بلوره
ره شه کانيان ده جاوي و قووتيان ددها و قورقينه يشان لي ددها و نيدى
جهسته بي گيانه کهى تو ده که و ته نيو سه رچا کهى بهرين و پروناکى
کانيا وه که و تو له و کاته دا ده مرديت و ده چوويته ژير ئاوه که وه و
عه شيره که ت زيندو و ده بوونه وه و رزگار ده بوون له و دؤخه سامناکه و
تو هه له و ژيره وه ئاوي خاويين و پاک به سه رتدا تيده په پرى و تو هه
مرد بوويت، به لام مه ر و مالآت و حه يوان و پشيله و سه گ زيندو و
ده بوونه وه و جوجه که کان پيستی هيلکه کانيان ده تروکاند و ده هاتنه
ده ري و فيرى چينه کردن ده بوون و تو هه مرد بوويت و له پر دو
چاوي مه زهني پروناک و ه کوو چاوي قرزانگ ده هاتن و له و ژيره وه
به ره و سه ر به رزتيان ده کرده وه و تو يان ده خسته سه ر ئاوه که وه
خه لکى عه شيره تو يان ددهى و له ئاوه که ده تيان گرته وه و پاشان
زاريان ده نايه سه ر ئاوه که وه و به قه دچوار رؤژ ئاويان هه لده لووشى و
ئه وه نده يان ده خوارده وه و هه ر ده خوارده وه، ره نگه کانيا وه که و
شکى بکردبايى به لام تا ئه و دوو چاوه قرزانگيه له و ئاوه دايه، ئا و

سيٻه ره ڪاني ميرا

وشڪايي هه ٺاگرڀت و ههر زوريش ده ڪات و به لام ٺهوانه خه يال بوون
خه يال خه لڪ ههر تينوو وشيتانه له ٺاو ده گهران
شير و خوي خزانه لات و له گویتدا چپاندي ٺيزيان بده با
بيڪهن گوناحي چي و گوري چي چاره ڪانت نوقاند واته
باشه ٺيزيان ده دم ٺاوران له چاوترو ڪانچڪدا هه لڪران
.... تاريڪي داهاتبوو وه ڪوو ٺاوره ڪاني نارين گهلي مهزن
بوون ٺهو ٺاورانه خه لڪ له دوری دا ڪو بوونه وه ، سه پريانت
ده ڪرد خه لڪي تينوو و برسي له تيني ٺاوره ڪه گيانيان تي ڪهوت،
خه لڪ له ٺاور ڪو بوونه وه دايه گه وره، لاواز و چرچ، چه قوی له
ملي گه رويشڪ نا و ملي قرتاند خوينه ڪه پريانه نيو
تشته ڪه وه و ٺهو به په له قامڪي له خوينه ڪه ڪرد وله زاري
مندالتيڪي نا منداله ڪه قامڪي ٺهوي مڙي، دايڪه ڪان له
خوينه ڪه هاتنه پيشه وه و پياوه ڪان و منداله ڪان له تهنه ڪه نزيڪتر
بوونه وه و له پر سه دان قامڪ له خويني ڪه رويشڪدا پڙچوو
دهنگي زيقيهيڪ هات، خه لڪ به ره و دهنگه ڪه ٺاوري دا، پياويڪ
مشڪيڪي قه ٺهوي سه رپري و خوينه ڪه پريانه نيو ده فريڪي

سیبهره کانی میرا

گه وره وه چهن كهس به ره و مشك و خوین رۆیشتن، له لایكی
دیكه وه هه یوانیککی دیکه یان كوشت، تا به یانی خه لك هه یوانه
وه حشیه کانیان ده گرت، ده یان كوشت و خوینه كه یان ده مزی و
گوشته كه یان ده برژاند پاش چهن رۆژ ئیدی بیسانه کانی
وشكه وه بوون و میوه و خواردنه مه نیه کانی تریش وشك هه لگه پان و
ئیدی هیچ هه یوانیکیش له وئێ تینه پهری تا خه لك بیانگرن و
خوینه كه یان بمژن پینج رۆژ ده بوو خه لك تامی ئاوی نه كرد بوو
خۆی به ریشه ی گیا و ئاوی ته ماته و شوتی و له ئاكامیشدا خوینی
هه یوانه کان، راگرتبوو نازانم ئه و خه لكه بۆ وای ده كرد
کاری من نه بوو من له م دووایانه دا فرم به شیخه وه نه بوو
خۆی دایده بپری و خۆیشی ده یووواند بریا هه ر له سه ره تا وه
نه ده مامه وه و ده رۆیشتم به لام گریانه کانی، ئاگره كه ی جه رگی،
ئه وانه نه یانه ئیشت به جیی به ئیلم ئه م خه لكه له راستیدا سیحر
کرا بوون و هه لویستیان له خۆیان بپری بوو و بی وچان له خزمه تی
شیخدا بوون، شیخ گوتبووی نابیی ئه م ده قه ره چۆل بکه ن سه ره رای بی
ئاوی و بی نانی، ئه وانیش قبولیان کرد و ته نانه ت پرسیاریکشیان

سیبهره کانی میرا

نه کرد و ملیان شوږه وه کرد و گوتیان ئیمه عهبدی توین یا
شیخ

ئیدی شیخ فیر ببوو، ههږ خووی بپهږهستی شیخ به ته نیایی
ئیشی ده کرد و ئاکامی ئهم خه لکه ی به ره و ئیره هینا بوو و منی
بهردا بوو شیخ وه کوو براکه ی وا بهری دا و هیژ و دهسه لاتی لی
سه نده وه و به جیی هیشت، ناتوانی ناتوانی هیژ و دهسه لاتی له
من وه بگری، چۆن ئه وه دهسه لاته هی تو نه بووه هی خووم بووه،
ئهمه من بووم وا هیژ و دهسه لاتم به خشی به تو من تووم نه مر
کرد من فیری تووم کرد چی بکه ی و چی بلئی

ئیستا که له کنی ئه وه داره راکشای و له ئامیزی دهگری؟ له م
مه حشه رده دا؟ له م قات و قریه دا؟ ئیدی من نابینی
من ئیدی بو تو ته واوم ته واوم ده میکه له وه کاته وه وا
نه متوانی ئه وه دوو بوو که قورینه پام بکه م و فیری وشه و پیتسه کانیان
بکه م له وه کاته وه له نیوان من و تو دا شتی پرووی دا
شتیکی هه ره مه زن ئه وه شته، نیوان من و تو ی کون کرد
شه قار شه قاری کرد نیوانمان و ته واو دو ستایه تی و گهرما و

سیبهره کانی میرا

خۆشه‌ویستییه که مان له و کونه وه چۆرێ هی کرده خواره وه و ئیدی هیچی
لی نه ما حورمهتی نیوانمانیش له دهس ده‌رچوو تو خاینی خاین
.... تو منت له بیر کرده وه و خۆت به ته‌نیایی خه‌ریکی ئه‌م خه‌لکه‌ی
ئێستا که له ئامیژ ناریندا نارینه په‌لکه شۆرکه‌تدا، راتکشاره
و له دونیای شه‌هوه‌تی دیل کراوی هه‌زاران ساله‌ نوقم بوو‌یته و له
بیری خۆت کردووه چ مه‌حشه‌ری به‌ر پایه و نارین ئیدی گه‌نج نیه و
په‌لکه‌کانی شۆر نین و ته‌نانه‌ت وه‌کوو دایه‌گه‌وره‌ش هیچ جوانیه‌کی
پێوه نه‌ماوه و ئامیژی سوتاره و هه‌ر یه‌کسه‌ر جه‌سته‌ی سوتاره
و نارینه‌که‌ت په‌که‌ی که‌وتوو و ئای دایه دایه پیره‌که‌م
ئه‌تۆ چیت پێوه‌ماوه پێشکه‌شی بابه‌ شیخه‌که‌ی منی بکه‌ی
جگه‌ له په‌رۆشی و ترس و خه‌م و چاره‌ په‌شی به‌لام تو، تو
نارینی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ت له ئامیژ گرتوو نارینی ژیر ئه‌وداره
زه‌یتوونه‌ و له یه‌که‌مین شه‌وی شه‌هوه‌ت و ئه‌ویندا، دین و یاسای
پێته‌وه نه‌هیشته‌، تو ئه‌و نارینه‌ت له ئامیژ گرتوو و چاوانت ئاوه‌لا
ناکه‌ی تا حه‌قیقه‌تی نارینی سوتاره‌و ببینی ئاوه‌لای بکه‌ ئه‌و
چاوانه‌ با بزانی چ رووداوی له ئارادایه زه‌مه‌نی نارین و تو

سېبهره کانی میرا

تېپه ږيووه ئېستا که ئاوی عه شیره سیحر کراوه کهت مه سمومه
و خه لکه کهت خه ریکی خوین خوار دنه ون له جیاتی ئاو
عه شیره کهت خه ریکه له ناو بچی چاوه کانت ئاوه لا بکه شیخ
.... شیخ نارین نارین تو، شتیکی لو بیژه تو
.... به لام نارینی سووتاو، ده میکه مردووه و هیچ نایسی هه
هیچ نایسی سوودیکی نییه، تو چاوه کانت ئاوه لا ناکه ی
منت هه ناوی منت له بیر بردووه تهوه هاوماله کانی من
بالایان کردووه و قه له ویش بوونه جوان بوونه، به لام من
من چی نه مه منم وا به ته نیا، گچکه و سپی ماومه تهوه
کورپان و کچانی عه شیره که مان بالایان کردووه و په نگیان گورپاوه و
ژنیان هیناوه و میردیان کردووه، به لام من من هیشتا له
دوخی بیچوه مشک و تووله ماره که دا ماومه تهوه من هیشتا
گرفتی نه و کاتهم بو چاره سهر نه کراوه تو خه تباری، تو
نه و ترسه ناهیلای من گه و ره بېم ناهیلای و که سیش نیه
یارمه تی من بدات تو تویش هه ناتوانی یارمه تی من
بده ی نارین نارین؟ نارین ده میکه مردووه بو من

سېبهره كانی میرا

.... به لām تۆ تۆ چى تۆ خو هېشتا زیندوو بووى
زیندووى بۆ من من له گه لندا بووم و بۆ یه كجاریش له خوټ
پرسیارت نه كرد نه تۆ كچه كه م بۆ بالا ناكه ی بۆ
ناگه شیتوه بۆ گوشت ناگرى بۆ جیاوازیت هه یه له گه ل
هاوماله كانتدا تۆ پیسی پیس تۆ چه په لى
پووچه لى پووچه ل تۆ تۆ تۆ ناهیللى من گه وره
ببم تۆ ناهیللى و ئیستاكه له ئامیژی سووتاوى ناریندا
خه و تووى و من نایینى من له كن تۆ دام چۆن من نایینى
.... من لیڤه م له كن پیخه فه كه دا دانیش تووم و سه یرى قاچ و
قولى رووتى هه ردوكتان ده كه م سه یرى پیسته زه ردو لاواز و
داچۆراوه كه ی تۆ و قاچ و قولى سووتاوى نارین ده كه م سه یرى
جهسته ی هه زاران هه زار ساله تان ده كه م من ببینه من
.... من خودای تۆم خودا به نده خو خودا كه ی له بیر
ناكاتوه من له بیر مه به ره وه یا شیخ من خودام، نه تۆ
.... من له بیرى خوټ با هه لده كات با ده مبا

سیبهره کانی میرا

.... یا شیخ یا شیء من خ و

دا م

تۆش زۆرت حەز لى بوو تامى ئەو خويىنه بکەى بەلام نا
نەتدەتوانى بەيانى بە دەنگى گريان و پيرانى مندالتيك بە خەبەر
بوويتەوه داىکەکەى بە زۆر خويىنى دەرژانده نيو زارى و
مندالته که نهیده خوارد و پيرانى کردبوو و داىکەکەى وه کوو شييت لى
بەربوو سەيرى دەم و سەر و چاوى خەلکە کەتت کرد، پيسايى
و خويىن، پاك له کاريانى خستبوو کەست بە دووى شيخدا نارد،
نەبوو هەر نەبوو و نە مابوو، ئەللى هيچکات نەبوو
هلى کوپتره کانى دەولت له سەرسەرتانەوه له سووراندا بوون و کەس
هيزى تەقەى نەبوو لىيان خۆتت بەرەو کلاشه کەت خزاندا و
هەلت گرت، بەلام کوانى هيز؟ چۆن ئەو کلاشه بتەقيني
نەتوانى و ئەوان رۆيشتن و دلۆپە فرميسكى له چاوت تکايە سەر
کلاشه کەت شيرۆ هات و له گویتدا چپاندى نەپاندا و
هەستايته سەر خو خودايى بەرە و سەرکانى هەلاتى
دەکەس بوون دوو بنەماله پیکهوه سەريان کەوتبوو نيوان

سپهه کانی میرا

ئاوه کهوه و ههه و له کاتی خوارنده و دا مرد بوون به چه رمه
سه ری مردوه کانتان کشایه، ژیر داره زهیتوونه کهوه و شر و
پره کانیانتان کیشا به سه ریاندا کوا هیز و توانای گۆر کهندن
.... تا ئیواره خه لک له جر و جانهره گه پان، نه بوون یان
ئه گهه ببوایی له ترسی خه لکدا، هیچ جانهره ریگ نهیده ویرا بیته ئه و
ده فسه ره وه ته نانهت مشک و ماریش له وئ هه له تبهون
گیایش نه مابوو له پرهگ و ریشه دریان نه هیئابی و هه لیان نه مزی
بی سهیر بوو ده شتیکی زۆر سهیری لی دهره تبهو تا
چاو هه ته ری ده کرد، کون کون بوو و وه کوو جهرگی زلیخا هه پرون،
هه پرون ببوو وه ته نیا داره زهیتوونه که به ساغ دهرچوو بوو
.... تو هه بیرت نه ده کرده وه، ته نانهت بو ساتیکیش، نه گه یشته
میشتک ئاوا بکهی چ بکهی وا بکهی که ئه و داره
له ریشه دهر بهیئنی و هه تالی له ریشه کهی له زاری که سی بنیتی و
خه لک له تینوویه تی رزگار بکهی عه شیره تی ئا بکهی و
پاشان له وئ کۆچیان بدهی، به لام کوانی زات کوا ده سه لات
کوا دل خو شیخ هه به سیحر و جادوو ده تانی کرده بووکی

سیبهره کانی میرا

قورپینهوه ئەهی سەرت بخوا ئەو قورانە هەهی با هەلی کرد
بوو و خاک و خۆل هەوای ئاخنی بوو، ئەو خەلکە، تینوو تر و
بی هیتر دهبونەوه دەم و پلی شەقار شەقار زمانی پەر له
زام و ئەو بایشه کونی کەپۆ و چاو و گوئیانی له خاک و خۆل ئاخنی
بوو با هەلی کرد شەر و پەرەکانی سەر مردووه کانی لا دا
هەستایته سەر خۆت، بەلاره لار و لەرزە لەرز پۆیشیتیه سەریانەوه،
هیزی راوهستانت پی نەبوو باکش ویستی لیّت بری بوو
پۆیشتی تا بە کەل و پەلەکان، مردووه کانت داپۆشی خۆت
کیشایه پیشهوه گەیشیتیه سەر سەری مردووه کانت سەر
و سیما و جەستەیان له مەترسی خاک و خۆل بە دوور ما بوون
با هەر تازە شەر و پەرەکانی له سەریان لا برد بوو سەیری
مردووه کانت کرد یەکسەر گۆردرا بوون ترسای زۆر
.... زۆر ترسای وەکوو حەیانیان لی هاتبوو سم و
توکیان دەرھینا بوو ویستت بەشتی بیانپۆشینی
نەکا کەس لەو نەینیه تی بگهیی بەلام هیچ نەبوو با
هەمووشتی له گەل خۆ برد بوو سوورایتهوه و سەیری

سیبهره کانی میرا

خه لکه کهت کرد، به ترسه وه سهیریانت کرد و باش تیگه یشتی ئه و
هه ژارانه زۆر له وه بیتهترن وا له و نهینه تی بگهن بابه گه وره
.... بابه گه وره خه ریکی چیت باوان و مالباتمان به با
ده دهی خو خاپورمان ده که ی ئاوا بابه گه وره چا و
زه نگیانه کهم، هه زه که مان کو که ره وه و بیان به له م ده قهره شوومه
.... دووریان که ره وه له م داره شوومه تاخر بو لیتره نارۆی
بو له م داره سووتینه ره کو بیوونه ته وه به لام مه خابن
مه خابن تو قسه کانی من نابیسی به ره و شوینه کهت رویشتی و
مردووه کانت وه کوو خو یان به جی هیشت و له وه تیفکریت که تایا
به یانی ده بینی؟

گوپستانه کهت چه نده زوو پر بو ته وه مه زن بو وه ئه و گوپستانه
.... ره نگه ئه گهر ده سالیس له وی بیوایی ئه وه نده مردووت کو
نه کردایه ته وه به لام له و دوو مانگه چیت کردبوو بابه گه وره
زۆرتر له ده رۆژ به سالی نویی فه له کان نه مابوو له کاتی
هاتندا، فه له کان وریاتانیان کرده وه له و داره به لام تو و شیخ
گویتان بو قسه ی کهس شل نه ده کرد ئه لیاس گوتی: ئه و داره له

سیبهره کانی میرا

نزیکی تازه بوونی سالی فله کانه وه، پیست ده خات وه کوو مار
کاژ ده خات روالهت ده گۆرئ ئه م داره به لام کهس به باشی
باسی خوینه کهی نه کرد خو تیش ده تزانی و بایخت به و قسانه
نه ده دا ناخۆ چیت بکردایی باش بوو
خهونت ده دی خهونی ئه و دیمه نه سامناکه خهون
خهون خهونت ده دی با هه لئى کرد بوو باى سه رسوورپه ئه ر
ئیسک و پرووسکی عه شییره سه رگه ردا نه که تی تیسک دا و شرپ و پپری
سه ر ئه و سه یرت کرد ئه وانه خو مرد بوون هى چى
بوو وایان لى هاتبوو تو تو بووی تو تو کردت
.... ئاوی مه سمومت ده ر خوار دیان دا به هه ر کامه یان یه ک
کووپه نه یانده خوارد سه ریان وه رده گیپرا و نه یانده خوارد
تو تو ش سواری به له می بوویت و رۆبیشیتته ناوه ندى
کانیاوه مه زه نه که و کوپه یه ک ئاوت خوارد وه و ئه و ده که سه ت له
خۆ کو کردبوو ئه وان سه یری تو یان ده کرد و پروایان پیست نه بوو
.... زانیبو یان ئه و کاته وا کووپه ئاوه که ت له کانیاوه که پر کرد به
دزیه وه له گه ل کوپه ئاویکی تر وا پیشتر ئاماده ت کرد بوو، گورات

سیبهره کانی میرا

و ئاوی کانیواه کهت هه نه خوارد بوو توئه و ده کهسه ت فریودا
و ئهوان به توئیان زانی، به لام زاتیان نه کرد له توئی بدرکینن
توئش به زور، هه به زور یه کی چهن کوبه ئاوت له زاریان پژاند
.... ئهوانیش که فیان هه لئاورد و مردن و له چاو تروکانیکدا کولک
و موویان هه لهینا و سمیان دهرهاورد و جهسته یان مووچایه وه و
چاویان دهرپوئی و پاش هه لکردنی «با» که، که رویشیتیه
سه ریانه وه، چاویان کرده وه و به جهسته سامناکه که یانه وه به ره تو
هورووژمیان هیئا هاتن هاتن هاتن که له ئاوی
کانیاوی ژه هراوی له زارت برژینن ئاوی مردوو ئاوی
تیسک دهرهینهر ئاوی سم دهرهینهر ئاوی خولقیینه ری
حه یوانیه ت ئاوی کوشنده بهس کوشنده زور مه رگ
هینهر

باش بوو، هه مووی خهون بوو خهون هه ناسه ت لی برا بوو،
به لام ئه ههون بوو یته وه کاتی وریا بوو یته وه و زانیت ئه وانه خهون
بوونه خهون که سی بانگتی کرد چاوه کانت کرده وه
.... روومه تی چرچی دایه گه وره ت بینن لیوه کانی ته پر بوون

سیبهره کانی میرا

ههركه تهرايي لچه كاني دايه گه ورهت بيني، به خودا پيئت وا بسو
هه موي خهون بسوه خهون خهونت دهدهي ها به لام نا
.... به خودا راست بسو چوئن زانيت؟ تهري به رومته ته
چرچه كه ي تهو، به رواه ته سه د ساله كه ي تهو ئافره ته چل سالانه
.... به وه زانيت هه موي حه قيقه تي ته واو بسوه به يانيت بيني
له كاتي كدا دايه گه وره ئاويته ي بسوو و له هه مان كاتدا سويندت
خوارد هه مويان هه ر تهو رۆ هه مويان كو بكه يته وه و
كو چيان بده ي له گه وره و بچووك له پير و گه نج له جوان و
ناhez هه مويان و هه مويان له وي كوچ بده ي و بيان به يته تهو
شوينه وا ئيدي هيچ داره زه يتوونيكي تيدا نيه تا هه موو سالي جارئ
خويئي لا بوه شيتته وه ئاوه كه شي كه س مه سمومي نه كات و هيچ
شيخيشي تيدا نه بي تا ياسا كاني بگوري ته گه ر شيخ
ياسا كاني نه ده گورا ته گه ر تهو هه موو عه بد و موريدة ي بو
خوي كو نه ده كرده وه ته گه ر تهو كورو كچانه ي به بره شيعريك
بو يه ك هه لال نه كرد بايي ته گه ر حكومه ت ليتاني هه لئه دابايئ
.... ئاي چهنده ماندووي بو به ته نيا ماويته وه تو و

سپهه ره کانی میرا

کۆمه لیک پیاری ماندوو و بی هیژ و دهسه لات دهستت کیشایه
سه ر شاله کهت نه کا رۆحی پشتیوانی عه شییره کهت هه ره سی
هیناوه نه کا شکا بی نه کا داکه وتبی ئای ده بوا
بتزانیابی چ قه و ماوه بۆ به خته وه ری سه ری له هه مورتان وه رگی پاره ؟
.... تۆ نه مری عه شییره کهت بوویت ئه ی ئه و مندالانه چی
ئه و مندالانه وا سروده کانی تۆیان ده خوینده وه و تۆیان له بهر
کردبوو چی ئه وان چییان به سه ردا هاتبوو ئه و هه موو
شيعره سروده کان داخی هه موویان وه خته بوو بتکوژی
.... واته درۆبوون ئه وانه ؟ درۆ ؟ ئای بابه گه وره نوقمی چ
زه ریاییکی خه مبار بوویت تۆ واز له خۆت بینه ئه و
پرسیارانه چیه و له خۆتی ده که ی ئه بی بی پروایی بجه یته
سووچیکه وه برۆ بکه برۆ نا نا دهستت
کیشایه سه ر شاله که ته وه ده سماله ره شه کهت هینایه ده ری
گری کهت کرده وه ئه و دهنگانه چی بوون وا بیستت ره نگه
هه مووی خه ون بی خه یال بی ده بیسی که خه لک به ئۆف و
ئۆخه وه خه ریکی ئا و خواردن ئاویان ده خوارد و تۆ ده رقه یدی

سیبهره کانی میرا

نه بووی و ته و او بیرو هۆشت لای ئه و ده سماله ره شه بوو و به گوئی
خۆت بیستت واپیره پیاوی گوتی: ئۆخه ی زه لاله وه بووم
سوینده کهت له بیر برده وه ئه و سوینده واپۆ شیخت خوارد بوو
.... ژنی هاواری کرد گۆزه کهش پر که شیخ وتی مافی ئه و ده ت
نیه بیکه یته وه و سهیری بکه ی به لام تۆ گریکه ت کرده وه
ژنی گوتی وه خته بتلیشم یا غه وز، وهرن له م ئاوه دوورم خه نه وه
په یکه ریك بوو په یکه ری کچیکی مندال کار ده یان دوازه سال
.... مندالی زیراندی: ئه خۆمه وه تۆ به خودایی دایه
ئه خۆمه وه ده ترانی شیخ بۆ هه مووان بوو که قورینه ییکی دروس
کردوه، ده قاو ده قی خۆی به لام هینه که ی تۆ ته و او
جه ستته ده هه ژا پیاوی گوتی بخۆن بخۆن به
گونامانه وه چیمان به سه ردی، با بی بوو که که له چیو
دروس ببوو هه رچی بیرت ده کرده وه ئه و پروومه ته ته ماویه ت له
کویدا بینیه، نه ده چوو یته سه ری ژنی گوتی به سته زمان ئه لئی
ماسیه هه رتیر ناخوا بۆ شیخ وای لیت کرد بوو ره نگه
به هه لده چوو و بوو کی که سیکی دیکه ی بۆ تۆ داناوه به لام نا

سیبهره کانی میرا

.... هه‌له هه‌ریه‌لای شیخه‌وه نه‌ده‌چوو شیخ کچیکی دروس کردبوو به رواله‌ت ناشنا، کاتیک له نیوان داریکه‌وه ده‌هاته ده‌ری ... کچی به شهرمه‌وه گوتی: دایه قوونیشم لهو ئاوه بشۆم؟ پیای هوارای کرد: لهو خواره‌وه بیشۆ لهو خواره‌وه خۆتان بشۆن با ئاوه‌که پیس نه‌بی کچه‌که وه‌کوو دارلق و پۆیی بوو له داریش دروس کرا بوو، به‌لام له واقیعدا وینه‌ی کچیکی بوو وا له زگی داریکه‌وه ده‌ر ده‌هات ژنی به‌گالته‌وه گوتی: ئه‌ی بۆ هیچمان لی نه‌هات؟ خودا کویرتان کا هه‌ی تۆ ته‌واو ئه‌و سالانه وینه‌ی داریک و کچیکت له شاله‌که‌ت شارده‌وه تووره‌ بوویت چاوه‌کانت نووقاند ناتوانی مافت نیه رووی قسه‌کانی کچ له شیخ بوو، به‌لام شیخ وه‌رگه‌را و رۆیشت و رۆیشت، ده‌نگی کچه‌که وا ده‌یقیژاند: تۆمافی ئه‌وه‌ت نیه مافت نیه، له گویتدا بوو، ئه‌و کاته وا دیسانه‌وه چاوه‌کانت کرده‌وه دایه‌گه‌وره وه‌کوو خۆی مابوو و به‌رووی تۆدا نووشتبووه و لیوه‌کانی ته‌ربوون و بریقه‌ که‌وتبووه چاوه‌کانیه‌وه دایه‌گه‌وره به‌ لیوه‌ته‌ره‌کانی سه‌یری تۆی ده‌کرد نه‌ به‌ چاو هه‌ر ته‌نیا

سېبهره کانی میرا

لیوه کانی بوو و له تودا رامابوون: ئاو بخو حیاتم لچت بنی
ئییره وه ئا گوزه کهی له زارت نزیك کرده وه: هه موومان
خواردوو مانه توش بخو چی ده بی با بی حیاتم سهرت
سووراند هیزی قسه ت بو نه مابوو ته نیا چاوه
بریکه داره کانت و گوئی کانت به هیزبوون شیرۆ دهستی خسته
ژیر سهرته وه و نالاندی: دوینی شه و شیخ رویشتووه به ته نیا
له گهل شه و کوپ و کچه غه ربیانه وا ببوون به موریدی و دهسته بیك
له منداله سرود خوینه کانی شه بردووه کهس نازانی به ره و کوئ
.... به لام دیاریان نیه و کهس هه والیانی نیه زارتنی لکانده
گوزه که وه شیرۆ بوئی گوزه لهی ته، که پوتی ئاخنی و دهنگی
دایه گهرهت بیست: بخو حیاتم بخو هه موومان
خواردوو مانه توش بخو نه تخوارد ئاوه که رژی به سهر
چناکه و ملته وه چاوه کانت نووقاند کچه که ده یقیژاند: تو
مافت نیه و پاشان کهوته سهر زهویه که وه و دای له پرمه ی گریان
.... بوو که قورینه کان هاتن و قامچیه کانیان فری دایه سووچیکه ده
و له پشت سهری شه ودا، پیکه وه دایان له پرمه ی گریان

سپبه ره کانی میرا

دایه گه وره خه ریک بوو بمړئ گولله بیټک دابووی له په راسووی و
کونی کردبوو دایه گه وره نالاندی: کامه نه ستیره ت دهوئ حه یاتم
بوئی بچنم دایه گه وره ببوو به ناوینه بیټکی پرووناک و ته ر له
دهسته کانی توذا دهنگی گریانی کچ و بوو که کان برایشه وه و
ناوینه که له دهستت داکهوت و ورد و خاش بوو و توئی گه یشتی
دایه گه وره مردووه به ته واوی مردووه فرمیسک نیشته نیو
چاوانته وه و چاوت کرده وه و پرومه ته چرچه که ی دایه گه وره ت بیینی
وا به بزوه دیگوت: بخو دهی تو ش بخو ده بی بخوی
نه گینا ده مری چاوانت گیرا خه لک خه ریکی ئاو خواردن
بوون و هیدی، هیدی خه ریک بوون سم دهر بیټنن سهیری
دایه گه وره ت کرد، تووکی دهر هیټنابوو و ههستی پی نه ده کرد
شیخ هه مووتانی به جی هیشتبوو و رویشتبوو و خه لک له ناوه که ی
خواردبوو و تو خه ریک بوو ده مردی دهستی دایه گه وره ت گرت:
خه لاسم که ته واوم که تو به خودایی دایه گه وره
قسه کانی توئی نه ده بیست و هه ر تیده کو شاکوزه که ی بلکی بیټه
لچته وه و به لچه ته ره کانی له توذا رامابوو به هه ر جوړئ

سپبه ره کانی میرا

بوو ههستایته سه رخۆ به له رزه له رزه ههستایت گۆزه که
داکهوت و ورد و خاش ببوو ئاوه که رژییه سهرداوینی دایه گه وره
و شیرۆ په لاماری بو تۆدا دهستت پییه وه نا و چنگت کوتا بو
کلاشینکۆفه کهت و له چاوتروکانیکدا به ره هیلهی فیشه که لییان
به ربووی له هه موویان وه کوو دار دارووخانه سه زه بیه که وه
گولله بیته که په راسووی دایه گه وره ی کون کرد و ورد و درشت دارووخانه
سه زه دین و هه موویانت کوشت هه موویانت کوشت تو
کوشتت ژن و میرد و مندالت کوشت شیرو و دایه و
هه مووی هۆزه کهت کوشت ره یله گولله ت بهردایه سهر پیاوه کان
....

گولله ت بارانده سهر دارودهسته که ته وه، وه کوو باران وه کوو
باران هه زت له باران نیه نا نا بو کلاشینکۆفه کهت
وای لیتهاتوه؟ چه بی ره همه ئه وه کلاشه ئه وه هه موو
فیشه که له کوئی بوون؟ ئیدی ئیختیاری کلاشه کهت له دهستتدا نه ما
بوو کلاشه کهت خوئی خه ریک بوو خه لکی ده کوشت و ته نیا تو
ئه وه ت لی ده هات له وه هه موو فیشه که بهر بکه یته وه

سېبهره کانی میرا

کلاشه کهت قهره بوی ئه و دوو مانگه بی دهنگیه ی کرده وه
ته نیا یهک گولله مابوو هه موو کهست کوشتبوو عه شیردت
له ناو برد شیخیش رویشتبوو و ئه وه موو بوو که وه حشیه ی
به جی هیشتبوو خیرا به ویستی خۆت ئه و تیردت له میشتکی
خۆتدا ته قاند هه ر ده زانی ئه وه کییه وا خه ریکه ئه تنیژی؟
هه ر بیرت ده کرده وه روژی به و ده ستانه به خاک بسپردری؟ خۆت،
خاو و خیزانت، پیاوه کانت خه لکی عه شیره کهت
هه مووتان ته نانه ت له بو تانیش بگری؟ ده سته کانی
میهره بان بوونه ته وه ده زانی ئیدی رق و قینی تییدا نه ماوه ئه و
ده ستانه به فره کان لانه دا و زه وینه که هه لده که نی تو ی بو
خۆی داناوه به و ده ستانه ی، تو دهنیژی چه ن وه خته
هه ستت به میهره بانی نه کردووه؟ باشه ئیستا که ده سته کانی
ئه وه میهره بانن ئه یهه وئ خۆی تو له خاکدا بنی ره نگه
ده سته کانی ئارام و ئوقره بگری ره نگه بو هه میشه به هۆی ئه و
به خاک سپاردنه وه رق و قین و دوژمنایه تی له و ده ستانه بسپرتیه وه
.... خۆزگا هه مووشتی ته و او بیی ره نگه عه شیره که ی ئه ویش

سيپهه كاني ميرا

ئارام بگريئ و رهنگه نه گهر كه سيكيش له عه شيره كه ي تو به جي
مابئ، شهوئيش بي ري توئه و براكوژي له بي ري خو ي بباته وه و
هه مووشتي ته واو ته واوي ته واو نه و ده ستانه هاتوونه تا تو
ئارام بكه ن پاش شه ودي عه شيره كه ت و خو ت كوش ت، خا وه ني
نه و ده ستانه هاتوونه نه و كار ه ساته يان بينيو ه و وه خته بتوقن
.... سه ي ري ئيو ه ده كه ن و داده گيري ن و كاس ده بن كه س زاتي
شه ودي نيه بگري ت يه كه مين دلؤپه شه سرينه كان، له چا وه كاني
جه ميله وه داده بارين و شه واني تري ش ده ستي پئ ده كه ن پي كه وه
له بو تان ده گرين دلؤپه شه سرينه كان، به فره خويناويه كان كون
ده كه ن رواله تي په كپارچه يي شه و پانتاييه سوور و سپيه
ده گو ردرين و كون كون ده بنه وه، له بهر باريني دلؤپه فرميسكه كان
.... له گو رستانه كه تدا، هه مووتان به خاك ده سپيرن
ده تان نيژنه دلي خاكي سارد و به فراوييه وه با سي سه ر چاوكه كه
هه ر له لايه ن حكومه ته وه دركا بو و جه ميليش بي ستبوي پاش
به خاك سپاردني هه مووتان، له گه ل پيا وه كاني دا، سه ر چاوكه كه كو ير
ده كه نه وه سه ر چاوكه ي كاني او ه مه رگ هينه ره كه، كاني او ه چا و

سپهه ره کانی میرا

قرژانگيه كه ده كوژن و گيانی ده كيشن و شهویش به خاك ده سپيرن
.... تا چاو هه تهر بکات ئیدی ئاو نيه کانيا، تو و عه شیره،
نوقمی زه ریای خاك و قوربوونه و هيچ ناسه وار يکتان لی نه ماوه
جگه له داره زه توننه كه هيچ شتی نه ماوه جه ميل و
پياوه کانی، هه رشتيك كه ماوه ته وه، کویان ده كه نه وه و ده یان بهن و
ده رۆن هيچ ناسه وار يکيش له ژين و ژيان له و ده شته نامینی
.... شه لی، هيچ کات نه کانيا وئ له وئ هه لقولاوه نه
عه شیره يک له وئ ژياوه و پاشان نوقمی مه رگ بووه شه لی هيچ
کات خاوه نی شه و ده ستانه نه هاتوونه شه و ده شه ره و کاره ساتی له وئ
رووی نه داوه و گۆرستانی ئاوه دان نه کراوه و ده یان پياوی چه کداری
شه سب سووار له وئ، خه مگين و چاو به فرمی سکوه، تینه په پيون و
ته نيا به فره و پانتاييکی سپی و سوور
به فرده باری به فرده باری و تو ده زانی شه بی له وئ بيته ده ری
باش ده زانی کاتيه تی و شه بی له و ژیره وه ده ری هه زت له
به فرنيه خه مگینی به لام شه بی بيته ده ری

سېبهره کانی میرا

چاوه پروانی گه وهری چاوه پروانی گه وهر له و سهری ده شته که وهر
بیټ و له سهر هه ووا و به فردا، بخزیت و له سهر به فره کانی گزړه که ته وهر
بنیشیته وهر و بانگت بکات ده زانی ته گهر گه وهر بیټ سهداو
سهد کونی گوییه کانت دانا پوښی و گوی بۆ ههر وشه و پیتیی و له
گه له ته سرینه کانی گه وهر دا ده تکیته نیو گزړه که ته وهر، شل ده که ی
.... هه ستت کردووه تیس تاکه، جهلیل و ماجد له سهر وهر،
پاوه ستاون و ته یانه وئ توش بچیته دهری گه وهر یان داسپاردووه
که نه پینیه که ی ماجدت بۆ بدر کینی دایه گه وهره له نزیکی
ته وندا، له تیپه پیندایه و تاماژت بۆ ده کات بۆ لای بچی و گوی بۆ
قسه کانی گه وهر هه له خه ی ته و قسانه ووا هیچ کات نه تویستووه
بیبیسسی، یان چوڼ باش ده ترانی و تی گه یشتبوی، نه تده وئیرا
ببانبیسسی پیټ وایه ته و دوو کچه، خاوه نی ته و دهنگانه، واته
سوډما و ته و کیژوله ووا به رده وام چپه چپه کانیان ده که و ته نیوان
گریانه کانی جهلیلدا، تیس تا که پاوه ستاون و له چاوه پروانی تودان.
دایه گه وهره چاوه پروانته و تیس مایلی هینا و ته دهری له گه له
تارمایی ته و کرمانه ووا له حالی خواردنی جهسته یین عه شیره

سیبهره کانی میرا

چاوه پروانته وا بزانی پیټ وایه شه بی برۆی و شه وان له دهس شه و
بووکه قورینه وه حشیانه دهر باز بکهی

بهفر دهباری بهفر دهباری و شه بی برۆی و دهرۆی دهچیته
دهری له گۆره کهت پیټ خوش نیه بهلام خۆت ده کیشیته
سهروهه سهخته زۆر، ههزت له باران و بهفر نیه
تهنیا با و گهرده لوله وا سهرنجی تۆ راده کیشن ههزت له بایه
بای دهوران بای دهوران بهره و کوئ هیناتی هه یاتم خۆت
له گۆره کهت هه لده کیشی له قوره کان تیده په ری له
بهرده کانیش و ههر دهرۆی کهم دهرۆی زۆر دهرۆی
هه بوو، نه بوو پیاویکی سهر سهخت بوو وا ههزی له باران و
بهفر نه بوو، بهلام دهبوایی له بهر هه ندی شتی زۆر گرینگ، ههر زۆر
گرینگ، خۆی له گۆره کهی دهر باز بکر دایی و له گه ل شه وشتانه وا
ههزی لیان نه بوو و له گه ل شه و که سانه وا له چاوه پروانی شه ودا بوون،
رووبه پروو بیته وه پیاو رۆیشت به ههر کلۆجی که بوو،
رۆیشت به رای تۆ چی له ئاکامی شه و پیاوه دا بوو تۆ بیلی
.... تۆ چیرۆکه که ته وواو بکه بیلی، مه ترسه شه و ئیدی

سیبهره کانی میرا

دهسه لاتیکی نه ماوه بی هیز و لاوازه و بهسته زمانه تازه
بووته بیچووه مشکینکی ترسه نۆک دهستی بگره دهستی
بگره با نه رۆوخی

تۆ خۆت له گۆره کهت هه لده کشی زۆر جار پیش ده بوا ئه و
کارهت بکر داییی، به لام نه تکرد ئه و ئیشه هه لبهت دیر نه بووه
.... خۆت باشتره چیرۆکه که ته و او بکهیت، خۆت هه لده کشی له
گۆره نه فرنیایه که ته وه ده گریت و چاو به فرمی سکه وه له گۆر
ده چیه ده ری پیش چاوانت له پشت په رده ی فرمی سکا باش
دیار نیه

دوو دلۆپی گه وره ی فرمی سک له چاوانت ده ورین و پیش چاوانت
دیار ده بی

کهس نیه هیچ کهس دهنگی نایسی ته نیا به فره
داده باریته خواره وه به په له هیچ کهس نیه کهس نیه
له بیرت ناییی چهن وه خته به فرت نه بینیه وپ وکاس له گۆره کان
نزیک ده بیته وه: جهلیل جهلیل جهلیل ئیستا وا
له جهلیل بانگ ده که ی و زارت به ناوی جهلیل وه، قورگت به ناوی

سیبهره کانی میرا

جهليله وه ده کريته وه، نهو نيه وه لامت بداته وه هيچکس نيه
.... نه لئي جهليل هيچکات نه بووه تا وه لامت بداته وه ته نيا
نهو داره شوومه يه وا له به فردا پوشراره پوشراره له به فري
سالي نوي فله کاندا بي دهنگ و مت پاره ستاره داره
شوومه که دهرسي نا نابي بترسي نابي بترسي
.... بانگت ده که م : وه ره دسوورپته وه بروا ناکه ي
.... له داره که ديمه دهرئ به ره و من ري ده که وي
نهرمه بايي هله دکات و به فري ده پرژينته سهر و پروتدا، به لام تو
ناگات له دهوروبه ري خوټ نيه سه يرم ده که ي و نازاني نه بي چ
بکه ي ئيسستا که وا ئيدي کهس نه ماوه و نه توش هه ستت به
من کردوه، ژياني من ته واوه ته واو ئاي، تو له چ
کاتيکدا من ده بيني وا خهريکم هه رهس دينم مه خابن
مه خابن چ کاتيکه نه م کاته نهو بووکه قورينانه ئيدي گوي به
قسه ي من نادهن ئيدي من هيچم هيچ

سیبهره‌کانی میرا

با هه‌لی کرد بوو و له‌داره زه‌یتوونه‌که خوین چۆره‌ی ده‌کرد، خوینی سووتینه‌ر. خوین گۆره‌کانی گه‌مارۆ دابوو و «میرا» ئه‌و نه‌مره ته‌فسانه‌یه، سه‌رسوو‌رماو و کاس سه‌یری ده‌کرد و چۆن چۆنی هه‌ر وه‌کوو مؤمعی و له‌ سووتاندایه و دایمه‌ که‌م ده‌کات، له‌ بالایی ئه‌و داره‌ که‌م ده‌بیته‌وه. خوین گه‌یشته‌ به‌ر پییه‌کانی میرا، ژیر پییه‌کانی ئه‌ویان نه‌سووتاند، خوینه‌کان، چۆنکه‌ پییه‌کانی میرا، ئیدی له‌ سه‌ر زه‌وین برپا بوون، کاتی که‌ ئیدی جگه‌ له‌ پانتایی به‌رینی خوین، له‌و داره‌ زه‌یتوونه، هه‌یچ نه‌ما، سالی نوئی مه‌سیحیه‌کان، ده‌ستی پی کرد و خیرا خوین له‌ ته‌واو گۆره‌کاندا، رۆ چوو. ئیدی نه‌ ئاسه‌واریک له‌ دار ما ونه‌ له‌ میرا و نه‌ له‌و کچه‌ دوازده‌ سالانه‌ له‌ سه‌ر گۆره‌که‌ی میرا و نه‌و کچه‌ و له‌ گه‌ل یه‌ کتردا تیکه‌لاو بیوون، چرۆیی چه‌که‌ره‌ی کیشا بوو که‌ له‌ گه‌ل سه‌روه‌دا، ده‌هه‌ژا و سه‌مای ده‌کرد و شه‌وانه‌ ره‌نگی ده‌گۆرا.

شیلان، زۆله‌که‌ی سو‌مای له‌ ئامیز گرتبوو و له‌و سه‌ری ده‌شته‌که‌وه هات، تا گه‌یشته‌ ته‌نیشتی گۆره‌که‌ی میراوه: چ چرۆیی له‌م به‌فره‌دا.

سپهه ره کانی میرا

نووشته وهو چرۆکه ی به رهگ و ریشه وه دههینا: له ئاوی ده نیم، تا
ریشه ی نوئ ده ربکات، پاشان له خاکی نوئی گولدانیکی سووری
ده کیلم و نیوی ده نیم، گه وهر گولی گه وهر، بو گه وهر گیان.

((نه واو))